T Y S

S E H

R Y L

M T E

Aan alлen die mij hиer hebben gehouden

A. Hermans
A. Vandecautere
An Maes
Angélique So
Angélique Zyde
Anne Vandervoorde
Anne Verschelden
Beatrijs Knockaert
Carla Verkerken
Commisaris – generaal
Christel Schellens
David Genart
Dikra Zemmouri M'tiou
Directeur No. 1
Directeur No. 2
De gemachtigde beambte
Emmanuel Declercq
Erik Van Den Berg
Erwin Robignon
Filip D'Hose
Hiroko Fukushima
Hannelore Grubben
J.M. Geurts
Josianne Crockaert
Jurgen Wayenberg
Kathleen Hermans
Klassenleraar
Verdickt Laetitia
Laura Cornelie
Liesbet Vandervorst
Mevr. De Bondt
Nathalie Madou
Onthaalbureau Inburgering
Portauwe Nathalie
R. De Clerck
R. Seghers
Rana Al-Kilmish
Ruben Wiedijk
Sofie Pattyn
Stefaan Mariën
Sindy Pannekoek
Valérie Sokay
Veronique Wallaby
Handtekening z.n. 1
Hadtekening z.n. 2
Handtekening z.n. 3
Handtekening z.n. 4
Handtekening z.n. 5

TYSSEN DE WOORDEN EN MIJ

herinneringen aan

Драган Маринковић

T Y S
S E N
R Y L
M T E

Dragan Marinković

en die mij hier heeft gelaten

DERS, ZYS, BROEDERS EN ZUSTERS

id, en aan alle man

alles wat mij tot hier heeft gelaten

NDJEMLIN OV

deel EEN

Dit is het eerste deel van mijn verhaal over het zoeken naar een thuis, een plaats waar wij horen en de struikelblokken van de nieuwkomers in Vlaanderen. Over de toevalligheden, emoties en struikelblokken die aanwezig zijn bij de immigranten. Dit hoofdstuk schijnt licht op alles wat was en is in mijn leven. Met hier en daar herinneringen aan mijn geboorteland. Telkens vind je documenten van het periode dat besproken wordt, en telkens wordt de situatie mooi uitgelicht. Op het einde lees je dan een gedicht dat bij de stad past waar ik woonde. Hierin lees je over alles wat er gebeurde en krijg je een beknopt beeld van het leven in dat stad. Zo beginnen we, net als ons verhaal in Vlaanderen, in Brussel (Klein Kasteeltje). Dit deel werd op de trein geschreven tussen Roeselare en Gent.

Over de tussenruimtes / Gedicht / Alles wat van mij is, is daar / De OKAN klassen / Oorsprong van liefde / De vreemde brieven /

A

1

1

a

1

1

fedasil
AGENCE FEDERALE POUR L'ACCUEIL DES DEMANDEURS D'ASILE

Bruxelles, **15/12/2010**

DISPATCHING
WTC II
Ch. D'Anvers 59B

1000 Bruxelles

Marinkovic Dragisa

Tel : 02/793.82.40
Fax : 02/203.60.04

Notre référence : [redacted]
Personne de contact : [redacted]

Madame, Monsieur,

Conformément aux articles 10 et 11 de la loi du 12 janvier 2007 sur l'accueil des demandeurs d'asile et de certaines autres catégories d'étrangers, et vu les déclarations que vous avez faites en nos bureaux, il vous est désigné comme lieu obligatoire d'inscription:

Structure D'accueil Lanaken

Cette désignation a pour effet que vous pouvez bénéficier dans cette structure d'accueil d'une aide matérielle, telle que visée à l'article 2, 6° de la loi susmentionnée du 12 janvier 2007, à condition que vous y résidiez effectivement, et que votre situation individuelle sera évaluée au sein de cette structure d'accueil, et ce conformément à l'article 22 de la loi du 12 janvier 2007 susmentionnée.

Cette désignation prend fin

- lorsque vous êtes reconnu comme réfugié ou lorsque vous obtenez le statut de la protection subsidiaire, conformément à l'article 48/3 ou l'article 48/4 de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers ;
- lorsque votre demande d'asile a été clôturé négativement, en ce compris la procédure de recours devant le Conseil du Contentieux des Etrangers, introduite sur base de l'article 39/2, §1er de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, ainsi que la procédure de recours en cassation administrative devant le Conseil d'Etat, introduite sur base de l'article 20, §2, alinéa 3, des lois sur le Conseil d'Etat, coordonnées le 12 janvier 1973, et que vous n'entrez pas en ligne de compte pour la prolongation de l'aide matérielle en vertu de l'article 7 de la loi susmentionnée du 12 janvier 2007 ;
- lorsque vous quittez le territoire.

Conformément à l'article 580, 8°, f) du Code Judiciaire, tel qu' inséré par la loi du 21 avril 2007 modifiant le Code judiciaire en ce qui concerne les contestations relatives à l'octroi, à la révision et au refus de l'aide matérielle, la présente décision est susceptible d'un recours auprès du tribunal du travail territorialement compétent en vertu de l'article 628, 14° du Code Judiciaire.

Ce recours doit être introduit par une requête écrite, déposée ou adressée sous pli recommandé au greffe du tribunal du travail, dans un délai de trois mois à compter de la notification de la présente décision, sous peine de déchéance du recours.

L'introduction d'un recours auprès du Tribunal du Travail n'étant pas suspensif de l'exécution des décisions, la présente décision est exécutoire dans l'attente d'un jugement.

Veuillez agréer l'expression de nos sentiments distingués.

Pour l'Agence fédérale pour l'accueil des demandeurs d'asile	**Pour réception, le demandeur d'asile**
	Mujić Olivera

[i] Document de « désignation d'un centre » pour une première ou deuxième demande d'asile.

Rode Kruis Vlaanderen
OPvang Asielzoekers

Sociaal Dossier

Aanvaarding Huishoudelijk Reglement

Dit document wordt u ter ondertekening voorgelegd in het Nederlands. Op uw vraag kan een vrijblijvende vertaling bijgevoegd worden, doch zonder garanties wat betreft de juistheid. Bij betwistingen zal enkel de Nederlandstalige versie gelden.

Dit document is geen wederzijdse overeenkomst en kan op geen enkele manier als dusdanig geïnterpreteerd worden. Het is slechts een eenzijdige verbintenis uwentwege, waarbij u zich ertoe verbindt het reglement van het centrum te respecteren tijdens uw verblijf.

U krijgt een kopie van het ondertekende document.

Naam bewoner: Marinkovic Dragisa + Mujic Oliver

Datum: **16 december 2010**

Handtekening Centrumverantwoordelijke

Handtekening Bewoner(s)
(volwassenen)

Rode Kruis Vlaanderen
OPvang Asielzoekers

Sociaal Dossier

OC Ter Dennen
Molenbergstraat 101
3620 Lanaken

Bijlage bij het Huishoudelijk Reglement

Het is ten strengste verboden :

1. Vuur te stoken op het terrein van Ter Dennen, evenals in het bos en in de nabijheid ervan.
2. Te roken in het bos en in de nabijheid ervan.

Overtredingen hierop zijn politionele overtredingen en worden ook als dusdanig bestraft.
Elke inbreuk tegen één van deze verbodsbepalingen heeft in Ter Dennen onmiddellijke uitzetting tot gevolg.

De genaamde Marinkovic Dragisa + Mujic Oliver
heeft op **16 december 2010** kennis genomen van de bijlage bij het huishoudelijk reglement.

Handtekening

Handtekening asielzoeker

Hannelore Grubben,
Centrumverantwoordelijke

KONINKRIJK BELGIË

COMMISSARIAAT-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN

CGVS
WTC II - Koning Albert II-laan 26 A
1000 BRUSSEL - België

Tel: 02 205 51 11
Fax: 02 205 51 15
www.cgvs.be

Verandering of bevestiging van : Gekozen woonplaats

Nieuw Adres vanaf 21/12/2010

Opvangcentrum Ter Dennen
Molenbergstraat, 101
3620 LANAKEN

Ondergetekende kiest in het kader van zijn asielprocedure woonplaats op bovenvermeld adres.
Voor gelezen en goedgekeurd te Brussel op 15/03/2011

Dossiernummer CG : [redacted]

Kandidaat : MARINKOVIC Dragisa

Handtekening : .....

Voor de Commissaris-generaal,

Handtekening : .....

.be

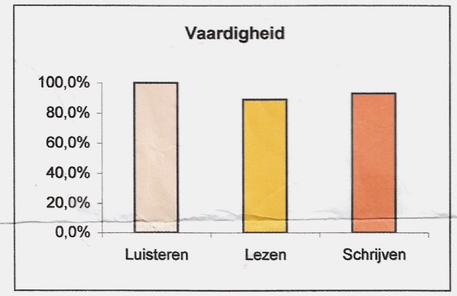
Leerling: Marincovic Dragan

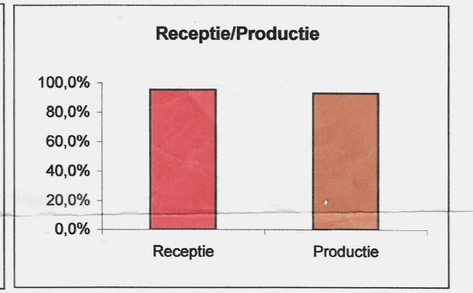
Vaardigheden	Score	Percentage	Normcategorie
Luisteren	23	100,0%	sterk
Lezen	16	88,9%	sterk
Schrijven	13	92,9%	sterk

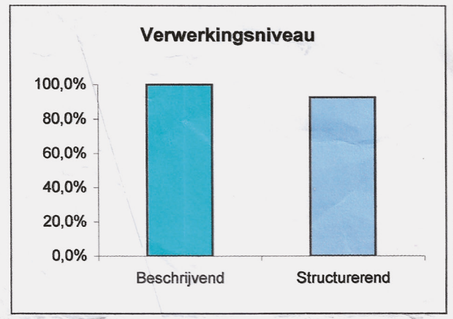
Receptie/Productie	Score	Percentage	Normcategorie
Receptie	39	95,1%	sterk
Productie	13	92,9%	sterk

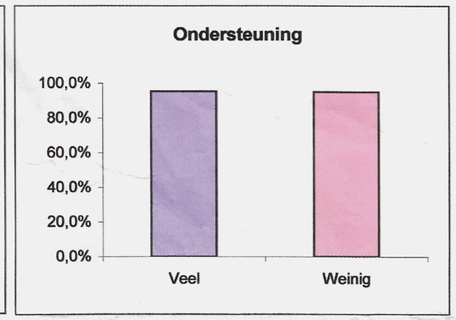
Verwerkingsniveau	Score	Percentage	Normcategorie
Beschrijvend	15	100,0%	sterk
Structurerend	37	92,5%	sterk

Ondersteuning	Score	Percentage	Normcategorie
Veel	20	95,2%	sterk
Weinig	19	95,0%	sterk

KONINKRIJK BELGIË

COMMISSARIAAT-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN

CGVS
WTC II - Koning Albert II-laan 26 A
1000 BRUSSEL - België

Tel: 02 205 51 11
Fax: 02 205 51 15
www.cgvs.be

Per drager
Mevrouw MUJIC Olivera
c/o Opvangcentrum Ter Dennen
Molenbergstraat, 101
3620 LANAKEN

kenmerk DVZ	ons kenmerk	bijlage(n)	datum
		0	13/01/2011
correspondent	**telefoon**	**e-mail**	
Nathalie, Portauwe	02/205.50.43	CGRA-CGVS.Balkan@ibz.fgov.be	

Oproeping gehoor

Mevrouw,

Ik nodig u op 28/01/2011 om 13.30 uit op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (WTC II, Koning Albert II-laan 26 A, te 1000 Brussel).

U krijgt er de gelegenheid om de motieven van uw asielaanvraag te verduidelijken. U kan u op de dag van dit gehoor laten bijstaan door een advocaat en/of vertrouwenspersoon. Een heroproeping is in principe niet mogelijk.

U dient mee te brengen:

- deze oproeping
- alle documenten waarover u beschikt m.b.t. uw leeftijd, achtergrond, alsook die van uw familieleden, identiteit, nationaliteit(en), land(en) of plaats(en) van eerder verblijf, identiteits- en reisdocumenten alsook elk ander stuk ter ondersteuning van uw asielaanvraag. Indien deze stukken niet in het Frans, Nederlands of Engels zijn opgesteld, wordt u verzocht een vertaling in het Frans of het Nederlands voor te leggen.

De aanwezigheid van de kinderen die eventueel op uw bijlage zijn ingeschreven, is niet vereist.

Een tolk zal bij het onderhoud aanwezig zijn.

Indien u niet komt, mag ik krachtens de wet[1] uw asielaanvraag weigeren.

Indien u verhinderd bent gevolg te geven aan deze oproeping, dient u mij per aangetekende zending, binnen de 15 dagen na het verstrijken van de datum van het gehoor, een geldig motief mee te delen.

Hoogachtend,

Voor de Commissaris-generaal,

De gemachtigde ambtenaar,

Portauwe, Nathalie

13/01/2011

Sign for receipt
Date - Hour - Name

1. Artikel 52, § 2,4° en artikel 57/10 van de Vreemdelingenwet.

.be

Geschreven op 2 oktober 2023

11:46

België

Roeselare, West–Vlaanderen

2 oktober 2023

Herinnering aan het asielcentrum Ter Dennen, Lanaken
15/12/2010

[Intro]:
De Vlaamse Leeuw is het beest dat aan de ramen zit, in de tuinen fladdert en mij eraan herinnert dat ik er niet bij hoor. Zelfs al was ik in Servië gebleven zou de tweekoppige, gekroonde arend mijn lever en ogen uitgepikt hebben. Dan vraag ik me af, is het toch het wiel dat mij niets zou doen en mij op een veilige plaats zou brengen? Is het wiel het symbool dat de razende leeuw plet en de schreeuwende arend snel af is?. Maar zelfs het wiel geeft geen rust, het draait constant en brengt me op plaatsen waar ik niet wil zijn. Het draait nog door de grootouders die geen remmen hadden

Alles wat van mij is, is daar

Život Moj
Usnija Redzepova

Een intimiderend praktijk, over het leven schrijven – niet zomaar het leven, eigen leven, maar dat van de ouders en de broers en de zussen. Niet intimiderend omdat het de waarheden en emoties toont, maar omdat het gelederd is en een zwaarte met zich draagt. Naarmate ik dieper in mijn herinneringen graaf, voelt het alsof ik dieper zink en terug naar de periode van asiel keer.

Sinds mijn komst naar België, hebben mijn ouders en ik geen enkele foto genomen. In de drukte van de immigratie, in alle drukte van een nieuw wet, land, steden, straten, mensen … werd er afscheid genomen van herinneringen maken. Werd er afscheid genomen van wat was en in plaats daarvan kwam de angst. Wanneer je vlucht, vlucht je best zonder te veel bagage. Zo heb je minder om aan te denken wanneer je met je kinderen, zus, broer, over de onbekende wereld kruipt. Wanneer je vlucht luister je best niet naar melancholische deuntjes dat de brein – die al verdrinkt in de tranen die door de ogen niet worden gehuild – vanzelf neuriet voor de ziel. Het speelt de melodieën van dat land, en die taal die je niet meer zal zien en horen. Die melodieën zullen wel vervangen worden door de nieuwe melancholische muziek die hier en daar een akkoord zal bevatten van de liedjes van daarginds (Servië).

As I Was Moving Ahead Ocassionally I Saw Brief Glimpses of Beauty, 2000, Jonas Mekas

De eerste tranen kwamen in het asielcentrum. De tranen wilden mijn ogen al verlaten bij het eten van het oud diner van die dag. Keel kneep dicht, niet omdat de directeur en de twee sociale assisteten naar ons keken terwijl we de stijve frieten en de taaie vis aten, maar omdat ik nu eergens anders was.

Twaalf verkante meter voor een gezin van vier. Niets is pijnlijker dan tranen eten met een keel die wil schreeuwen. Geen enkel moment zag ik de schoonheid van het land. Geen enkel moment dacht ik om een foto te maken. Geen enkel moment dacht ik: “Dit moment wil ik vereeuwigen en bewaren.” Wat mijn hart ook nog zat te knijpen waren mijn ouders die fluisterden, Engels spraken en onze handen geen enkel moment loslieten. Sfeer van vluchten is onsmakelijk, koud, nat, ijzig, misting, ongemakkelijk, verwarrend, overweldigend, eenzaam, stom en slaperig. En het ergste is dat je weet dat zowel jij als je ouders datzelfde gevoel hebben.

Ali Pamtim Još
Hanka Paldum

Als kind vind je troost bij een ouder dat jouw gevoel van angst niet deelt, of toch niet lijkt te delen, maar in zo een situatie is alles bloot.

Тоен ик мијн ланд ван херкомст верлиет хеб ик ниет гезwaaид.

Toen ik mijn land van herkomst verliet heb ik niet gezwaaid. Maar als ik mijn ogen sluit heb ik een levendig beeld van mezelf en hoe ik wel zwaai naar iemand. Later bleek deze herinnering een constructie te zijn. Het beeld dat ik zie wanneer ik aan afscheid nemen denk is het beeld uit de film van Emir Kusturica. In dit fragment zie je hoe Perhan, de hoofdpersonage, en zijn zusje achter in de auto zitten en achter zich kijken en zwaaien naar hun oma en dorpje die bevroren in tijd en ellende blijven. Het is bijzonder triest maar fascinerend hoe herinneringen kunnen vervormen. De herinneringen worden beïnvloed door films, boeken en alles wat je ziet na de periode van iets dat als traumatisch wordt ervaren. Deze beelden mengen zich met onze eigen ervaringen en vormen een alternatieve waarheid, een illusie die de ervaring verzacht.

Time of the Gypsies, 1988
Emir Kusturica

Tijdens de immigratie en de asielprocedure ontmoet je mensen die er morgen niet zullen zijn. Niet omdat ze dood zijn, maar een variant daarvan. Omdat ze terug naar eigen land moesten en hier dus maar “tijdelijk” bestaan. Het is vanzelfsprekend dat je vrienden maakt, verliefd wordt, wijanden hier en daar oppikt, maar je weet ook dat het een limbo is, een tussenstap. Alles hier is tijdelijk en onzeker. Tijd en ruimte anders inrichtt.

Of Other Spaces: Utopias and Heterotopias
Michel Foucault

Nedam Bolu da me Slomi
Verica Serofović

Zagrli Me I Oprosti Mi
Gordana Stojičević

Een asielcentrum is een tussenruimte, en valt in dezelfde categorie als een hotel, telefoonkotje, tahi, museum… Een tussenruimte is een plaats die voor een korte periode een vals gevoel van ergens horen biedt. Het geeft een indruk van thuis zijn terwijl je vanbinnen een ongemak voelt en verlangt om ergens echt te horen, om ergens echt thuis te zijn. Dit is wat mijn troost biedt en mijn pijn verzacht.

Herinnering aan de OKAN-klassen in Maasmechelen en Vilvoorde, 2011–2012

De OKAN klas

Таал лерен верлиеп влот данкзij де OKAN классен.

News From Home,1975
Chantal Akerman

De taal leren verliep vlot dankzij de OKAN klassen. OKAN-klas ofwel het *Onthaal Klas voor Anderstalige Nieuwkomers* is een door de school gecreëerde reddingsboot die de kans biedt aan de anderstalige nieuwkomers om in één à twee jaar tijd Nederlands onder de knie te krijgen zodat ze het kunnen redden in het secundair onderwijs. Maar de anderstalige nieuwkomers die hier niet lang zijn denken niet aan wat ze willen studeren en worden. Je passies en dromen volgen zijn zaken die vergeten worden, aan de kant worden geschoven. In een OKAN klas werd die vraag ook niet gesteld, waarschijnlijk omdat de leerkrachten de leerlingen niet wouden confronteren met herinneringen, herinneringen aan wat ze daar wouden zijn. Ik hoorde deze vraag pas twee jaar na mijn vlucht naar België.

Dankzij OKAN konden alle leerlingen één weekje op een snuffelweek gaan bij een secundaire school in Vlaanderen. In mijn land van herkomst, speelde ik piano en ging ik naar de muziekacademie, en het meest logische leek me dan om naar het KSO te gaan. Mijn eerste echte secundaire school werd Kunsthumaniora Brussel in Laeken.

Het is altijd wat netelig, hinderlijk en moeilijk alsof dat een substantieel onderdeel is van immigrant zijn.

Ooгspгong van лйefde

Ruse Kose
Usnija Redzepova

Mijn vaдeг heeft мijn лйefde voor schrijven en kalligraferen heeft aangewakkerд. Nochtans associëren we зйgeuners met апалфабетйsме en ongeschoold zijn. Het клopte vooг hem, hij haд het мoейлйjk en дaaгom wou hij zijn kind алles geven wat hij zelf нйet had. En hoe anders dan een pen kopen vooг het кйnd. Volгens mijn vaдer is dit het begin. Het is de pen, waaгmee je schrijft die meeschrijft aan jouw toekomst. Mijn pen schreef heel veel dingen neer voor mij, zelfs in een andere taal die ik pas na мijn elfde verjaardag zou leren. Niet mijn eerste taal, de мoeдertaal zou belangrijk zijn vooг mij, maar de tweede, vaдertaal. In deze taal leerde ik volwassen zijn, zorgen voor mijn zus en praten voor een publiek. In deze taal had ik mijn eerste kus, eerste reлatie en eerste дiploma. Het enige wat ik nog in mijn мoeдeгtaal deed was tegen mijn мoeдeг en vader praten. Zo veгtelde ik alles in die taal (Seгvisch) aan hen, maar echt алles.

Хет ис ниет зо дат ик ин елф jaap тијд перфецт Сервисх хеб гелеерд.

Het is нйet zo дaт йk in elф jaaг tijd peгfect Seгvйsch heb гeлeeгд. Mijn Servisch is дus eггens wel op het niveau van een elf jarige гebлeven. Дan nog moest йk het met zo'n Seгvisch en wat Algemeen Vлaaмs ontzettend veeл doen. Omdat йk de oudste thuis ben, is het aan mij om alles te veгtaлen. Van inschrijvinгen voor koekenverkoop tot de uitnodigingen van het Commissariaat Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen. Van oudercontacten tot afspraken met de aдvocaten en sociale assistenten. Ik ben de бгug en de taal tussen de тwee weгelдen.

Ik veгenйg de twee culturen door ze бейдen te oмaгмen. Zo is het te zien aan мйjn zelf ontworpen леттегтуре hoe twee verschillende alfabetten тeгeлйjk kunnen бeстaan in haгmonie.

Дe vгeeмде бгйeven

Zbog Tebe Mori Leno
Usnija Redzepova

Оудерс куннен хет, маар хеббен ангст ен даардоор враген зе хет тох аан мij

Ouders kunnen het, maar hebben апгст en daardoor vгagen ze het toch aan мйj. "*Wat betekent dit deel*?", "*Wat bedoelen ze met deze brief*?", "*Kun je het zo goed mogelijk vertalen*? "*Lees het eerst eens goed, en vertel dan wat er staat*." Dit zijn er zo enкeле voorbeelden van де onzekere ouderlijke vгagen. Het irriteerde mij enorm in het бегйп. Leer de taal zelf гoeд dacht ik dan. Маaг nu ik zelf ouder ben дoет het мйj pijn dat ze überhaupt deze vгagen moesten stellen. Dat ze in deze positie zijn beland. Het is vooг hen net zo zwaar, en ik denk nog meer. Wanneer je in een vгeemd land terechкомт en dan nog vгeeмдеге бгйeven kгйjгт. Niet zomaar бгйeven die informatief zijn, maar brйeven die йndien onbeantwooгд, vooг een terugkeer naar land van heгkomst куппеп zoггen. Zo йs er een brйef van het OCMW Wenмmel, een stadje waarin we verбleven van mei 2011 t.e.m. juni 2013. Het was een van de мйлjoenen бгйeven die we ontvingen. In het бгйef staar er dat het OCMW een клacht aan het Commissariaat Geneгaal zal doen omdat mijn vader niet is komen opдagen op twee afspraken met de sociale assistente. Gelukkig dus dat hij het де дeгde keer wel had бeггeгen anders zat ik nu geen master thesis te schгйjven. Ik дacht dat йk altijd alle brieven en documenten vooг mijn oудeгs vertaalde. Maar na het bekijken van de documenten die мйjп ouders bewaarden бeseф ik hoeveel mijn vader en мoeдeг mij beschermden van алle informatie oveг де asieлproceдuге.

A Sto Ce Mo Ljuban Kriti
Silvana Armenulić

Ik бewonder hen voor алles, sinds mijn bewustzijn werd geactiveerd. Tijdens het inkijken en inscannen van alle дocumenten, besefte ik pas wat voor een stressvolle, onaangename procedure ze gйngen. Hoeveel ze voor mijn zus en mij veгбoгgen hielden om ons toch een zoгgenloos kindertijd te geven.

Zusterlief was maar vijf jaar oud toen we naar hier zijn gekomen. Herinneringen begin je pas rond drie jaar te maken. Ze heeft dus wel herinneringen aan Lanaken en misschien zelfs van onze eerste dag hier. Andjela is een verlegen meisje dat zich heel snel kan aanpassen aan een nieuwe situatie. Ze haat het om op eenzelfde plaats blijven en houdt van afwisseling. Het is bijzonder dat elk van ons, zowel mijn vader als ik ook van deze afwisseling houden. Alsof het in onze genen zit, dat verhuizen en verplaatsen. Behalve mijn moeder, ze wil altijd van elk plaats waar we wonen een thuis maken. Een plaats waar we lang lang zullen blijven wonen. Andjela is niet zoals onze mama. Ouders steken het op haar horoscoop, op het feit dat mijn zus emotioneel is en snel huilt. Ik steek het op gebrek aan kindertijd en gebrek aan een vaste, rustige thuis.

Over de tussenruimtes

Ик wил хет грааг опниеуw хеббен овер де туссенруимтес.

Ik wil het graag opnieuw hebben over de tussenruimtes. De tussenruimtes zijn een populair en terugkerend element in alle disciplines van kunst. Tijdens de eerste Bachelor aan LUCA School of Arts hebben we Michel Foucaults filosofie leren kennen, en meer specifiek, de filosofie over de Heterotipeën. Deze ruimtes die in onze fysieke wereld bestaan zijn werelden op zich. Ze bevatten elementen van de echte wereld, maar de tijd en ruimte worden hier anders gedicteerd. Zo zien we dan dat een plantentuin een heterotopie is omdat die kenmerken van de echte wereld bevat, maar ze dan toch op een andere manier samengebrengt en toont. Een asielcentrum is ook zo een tussenruimte die eigen regels, ruimte en tijd heeft. Een opvangcentrum is een instantie die nauw samenwerkt met de overheid, de sociale assistenten en vrijwilligers. De mensen die er werken hebben hier een plaats gevonden die voor hen belangrijks is. Ze zien het asielcentrum als een al dan niet vaste werkplaats. Voor de immigranten is zo een asielcentrum een heel andere ervaring. Het is een kruispunt en eerste aanraking met de autochtone bevolking van het land en tegelijk een eerste aanraking met honderden andere mensen met verschillende nationaliteiten, talen en culturen die ook op zoek zijn. Een tweede moment waarop ik terug in aanraking kwam met deze tussenruimtes waren de lessen van Isolde Vanhee.

Nikotin
Natasa Bekvalac

Zmaj
Indira Radić

A Tebe Nema
Zorica Brunclik

Het was echter een toevallig gegeven dat deze lessen over een gelijkaardig onderwerp gingen en raakpunten hadden met mijn masterproject. Dit was, *Zonder Scenario, Dromen van het Onmogelijke*, was vanaf het begin van groot belang en invloed op mijn onderzoek naar mijn eigen verhaal.

Ghantal Akerman, een bekende Belgische regisseur, leerde ik tijdens dit masterseminarie kennen. De film uit 1976 waarin ze Belgïë verlaat en naar New York trekt om haar kijk op de wereld te verruimen en om zichzelf te ontdekken, bevat elementen die mij geïnspireerd hebben om mijn idee dat ik al sinds het derde jaar had, verder te onderzoeken. Het gaf me een sterkte om nog meer van mezelf te tonen, van mijn ouders en hun leven zoals het werkelijk is. Vooral, sinds ik naar hier moest komen, voelde ik een grote schaamte voor wie ik was. Ik schaamde mij voor het feit dat ik hier gezien werd als een immigrant, ik schaamde mij dat we van het OCMW afhankelijk waren in de eerste jaren van het proces en ik schaamde mij voor mijn ouders.

Хет wас де схаамте дие плотс теругкwам оп еен даг

Het was de schaamte die plots terugkwam op een dag, enkele maanden na onze vlucht. Het kwam nadat ik zag hoe de Vlaamse kinderen en Vlaamse ouders zich gedroegen, hoe anders ze waren dan mijn ouders en ik en hoe vrijer en leuker ze leken. Het was een schaamte die uit jaloezie was geboren en het was verlangen naar terug normaal zijn die de jaloezie baarde. De schaamte en gevoel van negens thuishoren was niets nieuws en was ook geen nieuwe ontdekking voor mij.

Het zat al lang in mijn en ging ooit terugkomen. Mijn vader is een Roma, een zigeuner en zo ook zijn vader en zijn moeder. Als kind merk je snel dat Roma zijn niet iets is waarop je trots moet zijn, maar als ik er nu terug naar kijk, is het meer van niet trots mogen zijn. Je mag niet trots zijn op Roma zijn omdat je hoort en ziet hoe Roma worden geportretteerd en behandeld.

Ик схаамде мij дус ал воор wие ик wас ен деед ме алтијд андерс воор

Ik schaamde mij dus al voor wie ik was en deed me altijd anders voor zelfs op de speelplaats in mijn kleuterschool, “de Twee Dijamanten”. De vraag die mijn schaamte had aangewakkerd was: “Ben je ook zo een zigeuner?”. Het kwam van een oudere groep jongens. En uiteraard loog ik tegen hen en zei ik dat ik bruin was van de zon op vakantie. En ze geloofden het, natuurlijk het waren kinderen zoals ik. Maar de volwassenen wisten natuurlijk dat ik half Roma was en dat ik misschien wel die slechte eigenschappen heb die ze toeschrijven aan alle zigeuners. Ter Dennen, Molenbeekstraat 128, Lanaken was mijn eerste en laatste asielcentrum. Ter Dennen was echter niet de laatste tussenruimte voor mijn gezin en mij.

Pusti te me da ga vidim
Ceca

STAD EEN
15 December 2010

Брисел Brussel

Brussel. Zei mama, papa trok
valies
Zus kneep in mijn hand, bang dat ik haar
verlies

Vòòr de hanen wakker worden, in een rij gaan
staan
Smekend in een nieuw land, bang om terug te
gaan

Duizenden verloren zielen, angst zwermt in de
lucht
Mensen slapen op de bank, gemarteld door de
vlucht

Als elfjarige besef je wel wat rijzen
betekent
Wat ik destijds nog niet wist is dat het ook
littekent

Verdoofd, koud en in de war van wat er rond mij
gebeurt
Een blonde vrouw die mijn hand vastneemt, en
mijn lot *betreurt*

Haar lippen bewegen, hoor zachte woorden,
weet niet wat ze *zegt*
Nieuwe taal? Wie zijn deze mensen? Is dit wel nu
echt?

Papa moet geinterviewd worden, hoor ik mama
fluisteren
Ik kijk naar haar, mijn mond plakt dicht, kan
alleen nog *luisteren*

Geen honger en ook geen dorst, maag is vol van
angst
Toch delen ze eten uit, neem soep in
ontvangst

Hamza en zijn mama, die recht voor me
zaten
Kregen hun ticketten al, mochten zaal
verlaten

Nu vraag ik me toch wel af, hoe het met hen
is
Mochten ze hier blijven, of ging het ergens
mis

In dit gedeelte, dat ook op de trein werd geschreven, heb ik het over mijn ouders en de mensen zoals de sociale assistenten, ambtenaren en de werkenden bij de Fedasil die de beslissingen namen en nemen over de situatie van de immigranten. Ik bespreek het invloed van de verblijfplaats op de identiteitsontwikkeling, talen van die de immigranten spreken en de educatieve aspecten. Ook bespreek ik het feit dat de immigranten, na enkele generaties hun moedertaal vergeten en niet langer spreken. Alsook hun tradities en cultuur worden verwaterd en vergeten. Ik vergelijk de vierde generatie met de eerste generatie vluchtelingen en kijk nar de verschillen en de overeenkomsten. De inzichten waren zelfs voor mij onverwacht.

deel TWEE

Gedicht / Mijn ouders / Handtekeningen / Bagage / Mijn beglaasde ogen / Een vergeten taal /

Rode Kruis OPvang Asielzoekers

Sociaal Dossier

Overzicht scholing kinderen

DIT IS MIJN SCHOOL : Marinkovic Dragan

Wat ik allemaal ken van op mijn vorige school

Mijn school heet : Provinciale Technische School

Het adres van mijn school is: Europaplein 36, 3630 Maasmechelen
Het telefoonnummer: 089/77 09 40

Ik zit in klas OKAN Bij juf/meester

Mijn eerste dag op school was op: 10/01/2011
Mijn laatste dag op school was op:

MIJN SCHOOLRESULTATEN ZIJN

Herfstvakantie

Kerstvakantie

Krokusvakantie

PTS overleg 03/02/11
3dagen ongewettigd afwezig.
Redt zich goed,
op gemerkt in de klas.
Vrolijke en intelligente leerling

Rapport van 17/02/11
Dagelijks werk en toetsen waren (zeer) goed maar examens vielen tegen (aantal tekorten).
Waarschijnlijk omdat hoeveelheid te groot was en hij nog niet lang genoeg op school zit.
Blijft voorlopig in zijn klas.

PTS Overleg 24/02/11 : Niveau E1

Zeer artistiek aangelegd (zingen, piano spelen, ...)

Paasvakantie

PTS Overleg 17/03/11 : Niv E1
Speels, druk, nog kind, wispelturig. Vij onbeleef in taalgebruik. hij heeft hierover een opmerking in agenda. Kunnen eens vragen op ouders effectief agenda tekenen?

KONINKRIJK BELGIË

COMMISSARIAAT-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN

CGVS
WTC II - Koning Albert II-laan 26 A
1000 BRUSSEL - België

Tel: 02 205 51 11
Fax: 02 205 51 15
www.cgvs.be

Per drager
Mevrouw MUJIC Olivera
c/o Opvangcentrum Ter Dennen
Molenbergstraat, 101
3620 LANAKEN

kenmerk DVZ	ons kenmerk	bijlage(n)	datum
[redacted]	[redacted]	0	10/03/2011
correspondent	**telefoon**	**e-mail**	
Nathalie, Portauwe	02/205.50.43	CGRA-CGVS.Balkan@ibz.fgov.be	

Annulatie van gehoor

Mevrouw,

Ten gevolge van een administratieve wijziging dient de oproeping voorzien op 15/03/2011 geannuleerd te worden.

U zal op een latere datum opnieuw worden opgeroepen.

Hoogachtend,

Voor de Commissaris-generaal,

.be

KONINKRIJK BELGIË

COMMISSARIAAT-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN

CGVS
WTC II - Koning Albert II-laan 26 A
1000 BRUSSEL - België

Tel: 02 205 51 11
Fax: 02 205 51 15
www.cgvs.be

Per drager
Mevrouw MUJIC Olivera
c/o Opvangcentrum Ter Dennen
Molenbergstraat, 101
3620 LANAKEN

kenmerk DVZ	ons kenmerk	bijlage(n)	datum
[redacted]	[redacted]	0	13/01/2011
correspondent	**telefoon**	**e-mail**	
Nathalie, Portauwe	02/205.50.43	CGRA-CGVS.Balkan@ibz.fgov.be	

Oproeping gehoor

Mevrouw,

Ik nodig u op 28/01/2011 om 13.30 uit op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (WTC II, Koning Albert II-laan 26 A, te 1000 Brussel).

U krijgt er de gelegenheid om de motieven van uw asielaanvraag te verduidelijken. U kan u op de dag van dit gehoor laten bijstaan door een advocaat en/of vertrouwenspersoon. Een heroproeping is in principe niet mogelijk.

U dient mee te brengen:

- deze oproeping
- alle documenten waarover u beschikt m.b.t. uw leeftijd, achtergrond, alsook die van uw familieleden, identiteit, nationaliteit(en), land(en) of plaats(en) van eerder verblijf, identiteits- en reisdocumenten alsook elk ander stuk ter ondersteuning van uw asielaanvraag. Indien deze stukken niet in het Frans, Nederlands of Engels zijn opgesteld, wordt u verzocht een vertaling in het Frans of het Nederlands voor te leggen.

De aanwezigheid van de kinderen die eventueel op uw bijlage zijn ingeschreven, is niet vereist.

Een tolk zal bij het onderhoud aanwezig zijn.

Indien u niet komt, mag ik krachtens de wet[1] uw asielaanvraag weigeren.

Indien u verhinderd bent gevolg te geven aan deze oproeping, dient u mij per aangetekende zending, binnen de 15 dagen na het verstrijken van de datum van het gehoor, een geldig motief mee te delen.

Hoogachtend,

Voor de Commissaris-generaal,

De gemachtigde ambtenaar,

Portauwe, Nathalie

13/01/2011

Sign for receipt
Date - Hour - Name

1. Artikel 52, § 2,4° en artikel 57/10 van de Vreemdelingenwet.

.be

Geschreven op 13 oktober 2023

14:07

België

Roeselare, West–Vlaanderen

13 oktober 2023

Herinnering aan mijn ouders en hun liefde
Heden

Sans Soleil
Chris Marker

Mijn ouders

Мијн оудерс зијн еен хомогеен менгсел.

Mijn ouders zijn een homogeen mengsel. Zelfs de immigratie kon ze niet uit elkaar halen. Immigratie maakte het dan ook deels onmogelijk voor hen om elkaar los te laten. Ze werden van elkaar afhankelijk en aan elkaar gebonden. Deze gebondenheid is niet te vergelijken met verbondenheid, het is door ons, mijn zus, broer en mij. Het zou kunnen dat het juridisch aspect van een asielprocedure en het samen vluchten een man en een vrouw tegelijk van elkaar scheurt en aan elkander lijmt. Mijn moeder is een Servische, ze kon een normaal, autochtoon leven hebben zonder mijn vader die Roma is. Mijn vader zou nooit ergens thuishoren en eeuwig bestempeld rondlopen, zelfs in zijn graf op een Vlaams kerkhof. En het doet me zo een pijn en het baart slapeloze nachten wetend dat ze misschien ongemakkelijk daar zullen liggen. Vaders vervloekt zijn lot en moeder zoekt soelaas in de hemel die overal blauw is. Als hij naar zijn vrouw kijkt ziet hij zichzelf, hij ziet opnieuw de hoop en de reden waarom ze gevlucht zijn. Hij ziet dat er hoop is en dat ze samen zijn gevlucht.

Stigla Mi Je Poruka
Čana

En wat dachten zij *(ambtenaren, sociale assistenten…)* dan, de zoveelste familie die naar hier komt. Zijn ze eraan gewend om met uitgeputte, in paniek ondergedompelde mensen te werken? Of is het duivelswerk om hen welkom te laten voelen daar waar ze nog niet welkom zijn. Vertellen ze hetzelfde verhaal en fluisteren ze

diezelfde troostende woorden
aan elk van ons die zijn eigen
land ver*(laat)*raadt. Kijken ze naar de namen
of het nummer bij het zetten van hun handte-
kening? Weten ze dat ik mooi naar school ga
en beter Nederlands spreek dan mijn eigen
moedertaal? Dromen ze over ons als mensen
die ook dromen of voeden onze verhalen hun
nachtmerries? Zijn mensen op vluchT ver-
vloekt om ook vluchtig te bestaan?

Idi dok si mlad
Ceca

Herinnering aan alle brieven en handtekeningen van het CGRS
2011–2021

Handtekeningen

Het waren de sociale assistenten
die meehielden met ons en onze
handen vasthielden wanneer ze de
brieven aan ons vertaalden. Deze brieven
– niet door hen geschreven maar door een
hand ergens anders, een hand die goed wist
dat ze onze, vlychtende en bevende handen
nooit toevluchT zou moeten bieden en zien.

Je ontmoet ze niet, maar je ziet dat ze bestaan.
Hun leven parallel en toch dwarst het de jouwe.

Herinneringen aan de plaatsen waar wij hebben gewoond
2011–2014

Bagage

Bij elk vertrek werden de deuren achter ons gesloten, het is bijna symbolisch. Maar het sluiten van de deuren betekende niet dat er andere nu openging. We kwamen niet voor een nieuwe, geopende deur te staan, soms stonden we in de gangen, vóór de gebouwen, gedeelde huizen, appartementsblokken, trein deuren, metrodeuren, bus deuren, roltrappen, trappen, wachtruimtes, perrons. Kleren in de koffer houden en niets nieuws aanschaffen werd de norm. Iets wat je doet wanneer je op een korte vakantie naar Spanje gaat en niet te veel tijd wil spenderen om op het einde alles nog terug in te pakken. Maar we bleven maanden, soms jaren op die plaatsen. En zo ook de kleren in de koffers en de lepels en de borden en de potten. We haalden er dan na enkele maanden iets uit en je voelde al de angst dat het geen gewoonte mag worden om alles uit te pakken. Daarom zei ik in het begin, dat je als vluchteling best geen bagage meeneemt. Je zorgen, kinderen, documenten zijn al zwaar genoeg. Bovendien wil je toch geen koffers sleuren op de trappen, stations, perrons, bussen en trein. Als je geluk hebt helpt er iemand de ouders met twee kinderen en twee koffers bij het instappen van de trein, maar voor de rest moeten ze zelf plaats voor *vier + twee* zoeken en hun destinatie bereiken.

Rendez Vous d'Anna
Chantal Akerman

Bij elk vertrek werden de
deuren achter ons gesloten

Ik ga op vlucht en neem mee…

En het is vanzelfsprekend dat hun huizen of appartementen leeg en somber zijn. Het is ook vanzelfsprekend dat er onder de matras, op de zolder, in de kasten, in een schoenendoos documenten te vinden zijn. Wat wel meegaat met ons, en dit kan je niet in een koffer steken, was mijn ouders hun geloof, cultuur en tradities.

Where Are You Anna?
Chantal Akerman

De ontastbare zaken zijn het gemakkelijkst om mee te nemen. Als Orthodoxe Christenen halen ze hun sterkte en hoop van Boven. Het gaf hen sterkte en het stond naast hen, of met hen zoals mijn vader het zegt. Een gelovige vindt zelfs in het donker, zonder vuur, een manier om een kaars te laten branden. Hij steekt – met zijn gebed en geloof – het licht aan voor de naasten en je voelt zijn hand minder trillen wanneer hij bidt voor zijn kinderen en vrouw. Zo brandt hoop in de donkere asielkamers en het is te zien in de ogen die rusten op donkere dalen, omhelsd door uitgeputte oogleden.

Imam Jedan Zivot
Ana Bekuta

Je ziet de vluchtigheid en tijdelijkheid ook aan de kleren. Zelfs het eten wordt snel en koud. De maaltijd krijgt minder belang en samen aan tafel zitten met het gezin is ook iets uit het verleden. Je vermijdt de gesprekken, je vermijdt het oogcontact uit angst dat wanneer je de begraasde ogen van je ouder ziet je plots gaat beseffen dat het met hen niet goed gaat. Langzaamaan ontdooit het leven. Vreugde en warmte van het huis komen terug. Ze leken bevroren in tijd, en de winter in december maakte het voelbaar.

Je ziet de vluchtigheid en tijdelijkheid ook aan de kleren.

In december zijn de kleuren weg en alles rond mij was daar wit. Wit, dood en in slaap. Maar wit is ook de kleur van een onbeschreven blad dat klaar is en er naar verlangt om een nieuw verhaal te vertellen. Het verlangt en hoopt dat het kleuren zal hebben net als de lente die na de dode winter komt en vol vreugdevolle verhalen is.

Jutro Je Jutro Je
Nada Topčagić

Herinneringen aan de mensen in het asielcentrum Ter Dennen, 2010–2011

Hun beglaasde ogen

De anderen (*asielzoekers*) die we kenden hadden het ook, de glazige ogen, dubbele wallen, zelf geknipte haren, dekdehands kleden die altijd een maat te groot of te klein waren. Sommige werden stiller en anderen luider, ene wou gehoord worden en de andere wou daar niet zijn. Elk van hen voelt de winterkou en hoopt dat de lente, wanneer de zon alles weer wakker maakt, zo ook hun leven ontdooit en hen een nieuw kans geeft op dat wat hen ontnomen werd, het leven.

Herinnering aan het asielcentrum Ter Dennen, Lanaken 2010

Cave of Forgotten Dreams
Werner Herzog

Een asielcentrum is dan ook koud en onwelkom, het duwt uw blik weg en bevriest je botten. Blauw/wit licht en metaal – kweken afkeer en de wil om er zo kort mogelijk te blijven. *Mijn moeder, de warmte, haar hartkloppen mijn thuis*, ze zocht en vond manieren om kerst en nieuwjaar, Pasen en het leven in asielcentrum aangenamer te maken. *Mijn vader, net als de aarde, draagt ons en voedt ons*. Zijn woorden zijn mijn steun en herinneren mij eraan dat ik de jongen met de mooiste pen was en het opnieuw kan zijn, zelfs hier.

Herinnering aan het feit dat ik Servisch enkel met mijn ouders spreek en aan een gedicht uit mijn kindertijd, heden

Een vergeten taal

Nešto Mi Govori
Stoja

Jlangzaamaan vergeet ik mijn moedertaal en de woorden waarin ik vroeger zong en lieve brieven aan mijn moeder schreef. Ik zoek mijn woorden in beide talen. Ooit zal ze mijn lippen verlaten en dan vraag ik me af met wie ik dat gesprek zal voeren. Mijn hart treurt alsof het iets waardevols zal verliezen. Mišsrhien is het ook waardevol omdat het ooit de taal was waarin ik raasde door mijn tuinen en waarin mijn moeder mijn naam riep om voorzichtig te rennen. De taal waarin ik de wereld ontdekte en vergaderen las, boodschappen deed en uitgesproken werd door mensen die blind zijn bij hun ogen.

Мијн броер ен зус спрекен оок Сервис, маар елк онволледигер дан ик.

Mijn broer en zus spreken ook Servisch, maar elk onvolledigder dan ik. Enkel mijn ouders voeren de soms uren conversaties met mij in het Servisch. Met mijn zus spreek ik dan ook enkel maar Vlaams, af en toe eens Hollands als Vlaams te saai wordt. Zelfs Frans begint mijn lieven te verroveren en wordt belangrijker. Servië zie je enkel aan mijn ouders. Aan mijn moeders ogen en mijn vaders handen het meest. Mijn vaders handen die dansen voor de ogen van degene waarmee hij praat. Ze vertellen wat hij met zijn stem en taal niet kan uitleggen. Mijn moeders ogen tonen wat ze zag en waar ze ooit woonde. Wanneer ze iets in het Vlaams niet begrijpt zie je het aan haar ogen, de zoektocht naar vertaling. Aan mij herken je het misschien door mijn manier van praten en mijn intonatie.

Paukovo Delo
Desanka Maksimovic

(SRB) Слушам птичије речи корачајући кроз шуму уском козјом путањом све стрмијом и тањом, кад паукова мрежа пут ми наједном препречи. Сред мреже раскорачен паук газдински стао као сељак на њиви коју је узорао. Могла сам покретом руку здерати то плетиво, сву паукову муку смрсити у клупче сиво, али ми беше жао. Ударих шумом лево кроз дубоку честу свежу: ко зна шта је паук сниво докле је плео мрежу; и он је можда срце у танане нити прео, у мрежу га створио свега. Обазрем се још једном иза грања на њега, и видим како и он за мном се обазрео.

STAD TWEE
15 December 2010

Генк

Genk

Genk

Mama opent een blauwe brief, ik beef van de *kou*
Destinatie, Genk – Limburg, maar trein die komt niet *gauw*

Gent spoor vier & Genk spoor drie, welk van de *twee?*
Laatste letter, letter k, niet Gent da's met *een t!*

Trein komt aan, we stappen naar binnen, mensen kijken *raar,*
Buitenlanders, allochtonen, hoor er nog *een paar*

Naast ons kwam een man zitten, "from India" zei *die*
Papa zei geef hem ook een sandwich, ik gaf hem er *drie*

Lichten in de verte waren alles wat ik *zag*
Durfde bijna niet ademen, wist niet goed wat *mag*

Destinatie nadert en dus stijgt de *spanning*,
Mama vraagt hulp in het engels aan de *treinbeamanning*

Genk is enger in december en zeker in stille *nacht,*
Was geen fijne eerste indruk, niemand die op ons *wacht*

Laatste bus, 45, voert ons naar *Ter Dennen*
Een plaats, asiel, voor nieuwkomers, wordt wel *even wennen*

deel

Mijn moeders ogen / Liefdevolle en mijn zorgende handen / Mijn vaders handen / Ik draag hun geur / Mijn vaders stem / Mijn vaders glimlach / Mijn vaders gezicht / Mijn vaders lach / MOEDER / VADER / Mijn moeders ogen / Liefdevolle en mijn zorgende handen / Mijn vaders handen / Ik draag hun geur / Mijn vaders stem / Mijn vaders glimlach / Mijn vaders gezicht / Mijn vaders lach / MOEDER / VADER /

Mijn ouders zijn altijd warme ontvangers geweest van iedereen die hun pad kruiste. Ik heb het ook over mijn dromen, mijn verwachtingen en mijn angsten. Ook op de treinen gezichteven tussen Gent en Lille Vlaanderen. Niet één keer heb ik het over de OKAN Klassen die de immigranten gedden en hen een kans geven op een volwaardige educatie. Mijn vaders handen, die hun eigen verhaal vertellen waarmee hij praat met de mensen rond hem komen ook aan bod en vertellen over zijn leven hier en in zijn geboorteland. Mijn moeders ogen die troost bieden en altijd warme ontvangers zijn voor iedereen die mijn pad kruist. Mijn stem en mijn gezicht, mijn lach en mijn tranen. Mijn handen en mijn voeten. Mijn geest en mijn lichaam. Mijn ouders en hun leven als immigrant.

OCMW WEMMEL

HUISHOUDELIJK REGLEMENT
LOKAAL OPVANGINITIATIEF OCMW WEMMEL

Welkom in het lokaal opvanginitiatief.
U werd (met uw gezin) toegewezen aan het OCMW van Wemmel. Tijdens uw asielprocedure en/of medische regularisatie kan u verblijven in de ~~kamer /~~ appartement gelegen te:
Romeinsestraatweg 772 /6V

Alleen de volgende personen zijn aan dit appartement toegewezen en mogen er verblijven:
- Mainzatic Dragisa
- Mejic Olivera
- Mainzatic Dragan
- Mainzatic Anjela

In België kan er aan asielzoekers in staat van behoefte **materiële hulp** aangeboden worden, en dit afhankelijk van de bezettingsgraad van de opvangplaatsen.

Deze hulp bestaat onder meer uit huisvesting, voeding (via de Europese voedselbank), kleding, medische, sociale en psychologische begeleiding, vrijetijdsbesteding, juridische hulp, toegang tot opleidingen, toegang tot het programma vrijwillige terugkeer.

U bent niet verplicht in de opvangstructuur te blijven. Indien u beslist deze te verlaten, behoudt u het recht op medische begeleiding.

Uw recht op opvang en materiële steun zijn niet noodzakelijk verbonden met een verblijfsrecht in België.

Om een goede gang van zaken te verzekeren zijn er een **aantal regels** waaraan u zich dient te houden.

Dit reglement omschrijft:

1. Uw rechten
2. Regels binnen het lokaal opvanginitiatief
3. Sanctieprocedure in geval ernstige tekortkoming op dit reglement
4. Klachten
5. Vertrek

Gemeente
1780 WEMMEL

NIS 23102

SAMENSTELLING GEZIN

Marinkovic,Dragisa
Romeinse Steenweg 772
1780 Wemmel

Marinkovic,Dragisa Terstenik/ Joegoslavië 02.12.1973 Zonder beroep	Servië adres sedert : 07.06.2011	
Marinkovic,Dragan Kraljevo/ Servië en Montenegro 20.09.1998 Zonder beroep	Servië adres sedert : 07.06.2011	Zoon
Marinkovic,Andjela Kruseuac/ Servië en Montenegro 25.06.2005 Zonder beroep	Servië adres sedert : 07.06.2011	Dochter
Mujic,Olivera Krusevac/ Joegoslavië 01.09.1979 Zonder beroep	Servië adres sedert : 07.06.2011	Niet verwante

---
Voor eensluidend uittreksel,
afgeleverd te Wemmel op 18 oktober 2011

Voor de ambtenaar van de burgerlijke stand,
de gemachtigde beambte (art. 126 nieuwe gemeentewet)

Gemeente WEMMEL

Checklist vertrek---LOI Naam DP:...

Naam bewoner : **Marinkovic Dragisa** **Datum toewijzing :** **16/05/2011**	**Kamer: E 207** **Briefomslag: Ok / Nok --- Treinticket: Ok / Nok** **Naam begeleiding: Evi**
Contactgegevens LOI **FEDASIL Centracel** **Adres** **Tel/fax**	 OCMW Wemmel De Limburg Stirumlaan 116 02 462 06 80
Verantwoordelijke LOI **Naam** **Tel**	Katleen Hermans 02 462 06 86
Aanbod **Type woning** **Aantal slaapkamers/Aparte slaapkamer**	Gelijkvloers appartement. 1 slaapkamer voor ouders met dubbelbed, 1 slaapkamer voor kinderen met stapelbed. Living, badkamer, keuken. Toegang tot internet. Scholen: 1 tot 2 bussen, eventueel 30min tot 1 uur verplaatsing!
Datum vertrek **Uur afspraak** **Plaats afspraak** **Auto? Trein?**	Donderdag 19/05 – aankomst 9.30 uur Vertrek: bus naar Genk 07.05 uur OCMW Wemmel

Onthaalonderwijs anderstalige nieuwkomers
TechnOV
Zennelaan 51 – 1800 Vilvoorde
02 251 34 28

Beste collega,

Met deze brief willen we u informeren over de 'snuffelweek' van onthaalklasleerlingen: het is de bedoeling dat deze leerlingen tijdens het onthaaljaar een aantal lessen volgen in het regulier onderwijs. (zie omzendbrief SO 75)

Dit biedt een aantal voordelen:

- De leerlingen worden nu reeds geconfronteerd met het niveau van de klas.
- De leerlingen worden realistischer in het maken van hun keuze.
- De leerkrachten zelf krijgen een beeld van de leerling en kunnen al ongeveer inschatten of de leerling een richting aankan.
- De evaluatie van deze snuffelweek is een extra hulpmiddel bij het kiezen van een studierichting.

De volgende leerling uit de onthaalklas zal bij u de lessen bijwonen:

Naam: **MARINKOVIC Dragan**

Deze leerling is geboren op **20/09/98** en afkomstig uit **Servië**.

Het laatste leerjaar dat deze leerling in zijn thuisland heeft beëindigd is het **5de leerjaar** BaO.

Moedertaal: **Servisch**

Kennis vreemde talen: Engels, beetje Frans

Op de volgende pagina vindt u een evaluatieformulier. Het kan door meerdere leerkrachten (vak per vak) worden ingevuld of door één leerlingenbegeleider (voor het geheel van de vakken).

Onze bedoeling is om u zo weinig mogelijk extra administratieve rompslomp te bezorgen en om toch een beeld van het verloop van de stage te krijgen.
Zou u zo goed willen zijn om ons – hoe bescheiden ook – een globaalindruk te bezorgen, a.u.b.?

Hartelijk dank voor uw medewerking.

Vriendelijke groeten,

Johan Van Snick

Katholiek Onderwijs Vilvoorde

Naam: **Dragan Marinkovic** Schooljaar **2011-2012**
Nr: **15**
Klas: **OKAN** **Jaarrapport**
Klassenleraar: **Schellens Christel** **2012-06-29**

	Trimester 1							Trimester 2							Trimester 3									
	DW		EX		Totaal			DW		EX		Totaal			DW		EX		Totaal			Jaar		
	DW	Max	EX	Max	TOT	Max	%	DW	Max	EX	Max	TOT	Max	%	DW	Max	EX	Max	TOT	Max	%	TOT	Max	%
Nederlands Okan	882,5	1100	-	-	882,5	1100	80,0	782,0	1100	-	-	782,0	1100	71,0	783,0	1100	-	-	783,0	1100	71,0	2447,5	3300	74,0
Crea	31,5	50	-	-	31,5	50	63,0	34,0	50	-	-	34,0	50	68,0	38,0	50	-	-	38,0	50	76,5	103,5	150	69,0
Frans	**14,5**	50	-	-	**14,5**	50	**29,0**	**11,5**	50	-	-	**11,5**	50	**23,0**	**7,5**	50	-	-	**7,5**	50	**14,5**	**33,5**	150	**22,0**
Godsdienst	83,5	100	-	-	83,5	100	83,5	65,0	100	-	-	65,0	100	65,0	**22,5**	100	-	-	**22,5**	100	**22,5**	170,5	300	57,0
Lichamelijke opvoeding	75,5	100	-	-	75,5	100	75,5	64,5	100	-	-	64,5	100	64,5	55,0	100	-	-	55,0	100	55,0	194,5	300	65,0
Totaal:	1087,0/1400							956,5/1400							906,0/1400							2949,5/4200		
Percentage:	78							68							65							70		

Aandachtspunten
Invulcursussen, schriften, werkboeken, ... bewaar je thuis tot einde juni 2013. Deze kunnen bij een doorlichting van de onderwijsinspectie door de school opgevraagd worden. Indien je al dit materiaal op school hebt afgegeven voor bewaring in het archief, kun je schriften vanaf half juni 2013 tot eind juni 2013 terug ophalen na afspraak met het secretariaat. Nadien worden ze definitief uit het archief verwijderd.
Prettige vakantie en veel succes volgend schooljaar.

Klassenraad
Advies: 1A (Muziek)
Dragan jouw resultaten kunnen nog beter. Probeer je steeds in te zetten in alle lessen. Als jij je best doet, lukt dit zeker. Wij weten dat jij het kan. Wij wensen je veel succes in je nieuwe school en geniet van de vakantie.
Verleende studiebewijzen
Advies
1 A (muziek)
Motivering
Succesvolle snuffelweek. Kunst en muziek is zijn interesse.

Handtekening klassenleraar

Handtekening ouders

Algemene inlichtingen

- De arbeidskaart C geldt in principe voor de duur die wordt aangegeven op de binnenkant van de kaart. **Ongeacht de aangegeven duur verliest deze kaart evenwel onmiddellijk en van rechtswege alle geldigheid van zodra de houder ervan zijn recht op of machtiging tot verblijf verliest.**

  Ten einde de geldigheid van deze kaart te kunnen aantonen dient de houder ervan de kaart op ieder regelmatig gedaan verzoek voor te leggen tezamen met een geldige verblijfstitel.

- De arbeidskaart C kan worden verlengd mits de aanvraag daartoe ten minste één maand vóór het verstrijken van de geldigheidsduur wordt ingediend onder dezelfde vorm als voor de indiening van de initiële aanvraag.

- Wanneer de arbeidskaart C haar geldigheid verliest of bij definitief vertrek uit het land moet de houder ervan deze teruggeven aan het gemeentebestuur van zijn hoofdverblijfplaats in België of aan het gemeentebestuur dat hem de arbeidskaart heeft afgeleverd.

- De geldigheid van deze kaart kan worden geverifieerd bij de bevoegde migratiediensten van het Vlaamse Gewest:

  02 553 39 42 (prov. Vl. Brabant) - arbeidskaart@vlaanderen.be
  09 235 01 50 (prov. O.-Vlaanderen) - arbeidskaart.gent@vlaanderen.be
  050 55 93 30 (prov. W.-Vlaanderen) - arbeidskaart.brugge@vlaanderen.be
  011 74 27 00 (prov. Limburg) - arbeidskaart.hasselt@vlaanderen.be
  03 224 95 05 (prov. Antw.) - arbeidskaart.antwerpen@vlaanderen.be
  www.vlaanderen.be/werk

KONINKRIJK BELGIË

VLAAMSE OVERHEID

C

ARBEIDSKAART VAN BEPAALDE DUUR

bericht aan de werkgevers

de buitenlandse onderdaan in bezit van een geldige arbeidskaart C mag alle beroepen in loondienst uitoefenen.
De werkgever die een persoon in bezit van een geldige arbeidskaart C wenst in dienst te nemen, moet niet over een arbeidsvergunning beschikken. Hij kan de betrokkene onmiddellijk aanwerven onder dezelfde voorwaarden waaronder Belgische werknemers kunnen worden in dienst genomen. Hij moet hierbij geen bijkomende administratieve formaliteiten te vervullen.

Nr. van het dossier Immigratie:
Nr. rijksregister:

FOTO
4 X 4 cm

Stempel der gemeente

ARBEIDSKAART C
Nr. VG

afgeleverd aan **MARINKOVIC Dragisa**
geslacht: Man
geboren op 2 december 1973
te TERSTENIK
nationaliteit: Servische

De Vlaamse minister bevoegd voor de werkgelegenheid, geeft de hiernaast aangeduide persoon toelating tot de uitoefening van alle in loondienst uitgeoefende beroepen voor een maximale duur

van 19 juli 2012
tot 18 juli 2013

De arbeidskaart C verliest evenwel onmiddellijk alle geldigheid indien de houder ervan zijn recht op of machtiging tot verblijf verliest.

Afgeleverd te Wemmel de 02/08/12
DE BURGEMEESTER

Bijkomende Voorwaarden

Gemeente Wemmel Vlaams-Brabant

De Gevolmachtigde Beam
Art. 126 N.G.W.
VAN HOVE A.

Abluo
Schoonmaak- en dienstenservices

ARBEIDSOVEREENKOMST DIENSTENCHEQUES BEPAALDE DUUR DEELTIJDS

Tussen de ondergetekenden:

De werkgever ABLUO schoonmaak en dienstenservices — enerzijds
Erkenningsnummer 04832
Gevestigd op de Brusselsesteenweg 55 te 1860 Meise.
Vertegenwoordigd door Ann Goethals

En

De werknemer OLIVEIRA MUJIC — anderzijds
Wonende op Romeinsesteenweg 772 te 1780 Wemmel

Is overeengekomen wat volgt:

Artikel 1.

De werkgever werft de werknemer aan om de arbeidsprestaties te verrichten die recht geven op de toekenning van dienstencheques.
De prestaties van de werknemer bestaan hoofdzakelijk schoonmaken en strijken.
De plaats van tewerkstelling is op verschillende adressen van de gebruikers (en) of het strijkatelier dat is gelegen op de Brusselsesteenweg 55 te 1860 Meise.

Artikel 2.

De huidige overeenkomst is afgesloten voor bepaalde tijd van 10 oktober 2011 tot 10 november 2011

Artikel 3.

In dit contract is een proefperiode voorzien van 14 dagen.

Centrum voor LeerlingenBegeleiding
Noordwest – Brabant

Dienst Preventieve Gezondheidszorg

Afdeling **VILVOORDE**: Gendarmeriestraat 63, 1800 Vilvoorde Tel 02 251 68 60
E-mail: med.vilvoorde@clbnoordwestbrabant.be
Afdeling **LONDERZEEL**: Burcht 5, 1840 Londerzeel Tel 052 30 94 69
E-mail: med.londerzeel@clbnoordwestbrabant.be

09/03/12

Aan de ouders van
MARINKOVIC DRAGAN , 20-09-1998
School: Vilvoorde - TECHNOV
Klas: OKAN A

Beste ouder, beste leerling

Op 09-03-2012 zagen wij DRAGAN op het medisch onderzoek bij het CLB. Tijdens het onderzoek zijn we wettelijk verplicht te kijken naar:

Lengte, gewicht, genitaal stelsel en pubertaire ontwikkeling, vaccinatiestatus, mondgezondheid, gehoor, voedings- en leefgewoonten, houding en bewegingsstelsel

Daarenboven keken we ook naar: gezichtsscherpte op afstand

Hieronder vindt u de resultaten:

De lengte is: 151.6 cm Het gewicht is: 54.4 kg

We zien een aandachtspunt voor de ogen:
We merken een verminderde gezichtsscherpte op afstand.
Daarom vinden we het nodig om te verwijzen naar de Oogarts.
U vindt de verwijsbrief in bijlage. Kan u deze brief meenemen, laten invullen en terugbezorgen aan het CLB? Zo zijn we op de hoogte en kunnen we dit beter opvolgen.

We zien een aandachtspunt voor mondgezondheid:
We zien een afwijkende tandenstand. Best eens het advies inwinnen van een orthodontist.

Het onderzoek is verder goed verlopen.

Als u vragen of opmerkingen hebt, neem gerust contact op.

Met vriendelijke groeten,

Scheers Greet (paramedisch werker) *Schottey Luc (arts)*

Centrum voor LeerlingenBegeleiding
Noordwest – Brabant

Dienst Preventieve Gezondheidszorg

Afdeling **VILVOORDE**: Gendarmeriestraat 63, 1800 Vilvoorde Tel 02 251 68 60
E-mail: med.vilvoorde@clbnoordwestbrabant.be
Afdeling **LONDERZEEL**: Burcht 5, 1840 Londerzeel Tel 052 30 94 69
E-mail: med.londerzeel@clbnoordwestbrabant.be

Verwijsbrief voor de Oogarts

MARINKOVIC DRAGAN, 20-09-1998
School: Vilvoorde - TECHNOV
Klas: OKAN A

Terug te bezorgen aan de CLB-arts

Beste collega,

Op 09-03-2012 zagen wij MARINKOVIC DRAGAN op het medisch consult van het CLB. We verwijzen door omwille van de volgende reden:

Verminderd zicht links: 0,6 (snellen-test)

We vragen u om deze brief in te vullen en terug mee te geven aan de ouders en/of leerling om terug te bezorgen aan de CLB-arts.

Met vriendelijke groeten,

Scheers Greet (paramedisch werker) *Schottey Luc (arts)*

Uw bevindingen:

Advies, behandeling of voorgestelde begeleiding, gevolgen voor de leerling:

Aandachtspunten voor de klassituatie?

Datum: ..... Stempel en handtekening arts

INBURGERING
Vlaams-Brabant

Aangetekend

DRAGISA MARINKOVIC
ROMEINSE STEENWEG 772
1780 WEMMEL

Bijlagen	Datum	Plaats
1	13/07/2011	Kessel-Lo

Uw plicht tot inburgering

Geachte heer MARINKOVIC DRAGISA

U woont sinds kort in Vlaanderen. Veel is misschien nieuw en onbekend. Daarom is er inburgering. U krijgt Nederlandse les en maakt kennis met en verzamelt informatie over het leven in Vlaanderen. U krijgt ook begeleiding om werk te vinden of verdere studies te volgen, of naar het aanbod aan cultuur en vrije tijd. De inburgeringscursussen zijn gratis.

Naar onze informatie bent u wettelijk verplicht inburgeringscursussen te volgen. Uw plicht houdt het volgende in:

- U moet zich ten laatste binnen de drie maand na de postdatum van deze brief aanmelden op het volgend adres:
  Vestiging Vilvoorde
  Bergstraat 4 - 1800 VILVOORDE
  Tel: 02-4162000
- U moet met regelmaat de inburgeringscursussen volgen. Wat u juist moet volgen, staat in het contract dat u met ons afsluit.

Als u uw inburgeringscursussen met regelmaat volgt, ontvangt u een attest van Inburgering. Als u uw plicht niet naleeft, kunt u een geldboete krijgen. Wij hopen dat we u binnenkort mogen verwelkomen. U kunt dan uw dossier in orde brengen. U krijgt ook verdere informatie over inburgering.

Met vriendelijke groeten,

Johan Bellen, Coördinator

U moet aan het onthaalbureau informatie over uw situatie bezorgen. Het onthaalbureau bewaart uw gegevens uitsluitend om u te kunnen begeleiden en om u te kunnen doorverwijzen naar andere organisaties. Het onthaalbureau kan uw gegevens doorgeven aan personen of organisaties waarmee het samenwerkt, en aan overheidsdiensten. U kunt bij het onthaalbureau een lijst opvragen van die personen of organisaties. U kunt de gegevens die het onthaalbureau over u bewaart, opvragen en eventueel laten verbeteren. Als u hierover meer inlichtingen wilt, kunt u contact opnemen met de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer, Hoogstraat 139, 1000 Brussel.

Onthaalbureau Inburgering Vlaams-Brabant
Provincieplein 1, 3010 Leuven

PROVINCIE
VLAAMS • BRABANT

STAP DRIE
16 December 2010

Ланакен Lanaken Lanaken

Weides, akkers, dorre gronden, *zwart kleuren de paden*
Van bushalte tot aan het centrum, *moet elk stap raden*

Ijskristallen vormen zich, *als dekmantel op mijn jas*
Energie die ontrbeekt mij, *wou dat ik binnen was*

Zeventien minuten lang, *stappen in de nacht*
Plots zagen we lichten branden, *iemand die nog wacht*

Directeur en assistenten *van centrum Ter Dennen*
Boden ons het avondmaal, *kon alleen maar wenen*

En zo ging het een paar weken, *kamer met vier bedden*
Voor het slapen huilden we, *niemand kon iets zeggen*

Geur van chloor en duizend mensen, *doorboren je ziel*
Deel de keuken, wasmachines, *zit niet op WC, kniel*

Refter had een muffe geur, *nat brood en witte bonen*
Kregen maar vijf euro per week, *daarmee moest je wonen*

Peer, sinaasapelsap en frangipan, *mijn dagelijkse kost*
Op vrijdagen waren we voller, *dan kregen worst*

Biljarten, filmavonden, s *sociale assistenten*
Voelde me en zag de ander *meer als delikwenten*

Wat gebeurt er, welk process, *waarom ben ik hier*
Ander taal, ander cultuur, *asiel was toch voor een dier?*

Geschreven op 21 oktober 2023

02:36

Luda Za Tobom
Lepa Brena

Frankrijk Lille, Nord-Pas-de-Calais 21 oktober 2023

Herinnering aan mijn dromen en de taal waarin ik droom
Heden

Fragments of Paradise,
Jonas Mekas

Ik droom in het Servisch

Алс ик дроом дан дроом ик ин хет
Сервисх, геен енкел woорд ис Влаамс.

Als ik droom dan droom ik in het Servisch, geen enkel woord is Vlaams. Het blijft iets voor als ik wakker ben en de buren begroet, aan het loket informatie vraag, bij de bakker mattentaarten koop, aan de conducteur gedag zeg, als ik solliciteer, met de vrienden praat, broer help met zijn huiswerk, aan mijn masterproject werk en dit boek schrijf. Wat ik voel is komt van daar waar de kerselaar nu nog bloeit en Moravа achter mijn huis stroomt onwetend dat ik er niet meer ben. Er is niemand meer gindег om de kerselaar te plukken in de nazomer als hij breekt en buigt van zijn roodgekleurde kruin. Zij draagt nu vruchten maar voedt de woeste aarde en siert de lege tuinen waar ik toen met mijn ouders op een oude foto stond. En uit mijn dorp komen de echo's van mijn vorig, kinderlijk bestaan. Dwalend vindt de echo zijn weg terug naar mij en herinnert mij er aan hoe vogels toen anders zongen en hoe de zon klеyгrijker scheen en hoe de wind mijn lange haren spelend verwarde, toen ik in mijn eigen taal bestond.

Lijst van dingen die ik voor het eerst zag, proefde & hoorde in België

- *Camembert*
- *Pompoensoep*
- *Wafels*
- *Stroopwafels*
- *Frieten met Joppiesaus*
- *Belgische Pralines*
- *Manneken pis*
- *Carnaval*
- *100 Soorten bier*
- *Sinterklaas en zwarte piet*
- *De K3*
- *Rijhuizen*
- *OKAN klas*
- *Frangipanne*
- *Mattetaarten*
- *Couberdons*
- *KSO*
- *Een goede treinnetwerk*
- *Drietalig land*
- *Wielrennen*
- *Taalachterstand*
- *Ik heb een moeijke naam*
- *Frietkraampjes*
- *Dialecten overal*

Olivera Mujić

MATER

Mijn moeder, de warme, haar hartkloppen mijn thuis, ze
zocht en vond manieren om de Kerst en het Nieuwjaar,
Pasen en het alledaags leven in het asiel
centrum aangenamer te maken voor ons gezin.

Interview
Olivera Mujić, mama

Wat is de eerste herinnering die je hebt aan België?

Het was koud en we waren enorm bang om wat er ging gebeuren met ons. Ik hield jullie heel dicht bij mij, net als jullie vader en ik was aan het denken: “Waar ben ik toegekomen en wat ga ik hier doen?”. Ik moet hier opnieuw beginnen leven. We waren aan het wachten buiten het Kleine Kasteeltje, Commissariaten Generaal en we waren daar met honderden andere mensen aan het aanschuiven om binnen te gaan. Ik weet dat jij en jouw zus heel stil waren en het enorm koud hadden net als ik en jouw vader.

Hoe verliep het aanmeldingsproces?

Dag verliep heel traag, we werden ergens rond zeven of acht uur – ik weet het niet meer zeker – binnengelaten in het Klein Kasteeltje. Het wachten was nog niet over, we moesten allemaal gecontroleerd worden door de politiemannen en door de beveiliging. Ze vonden wel zaken zoals messen en stokken bij mensen in hun rugzakken en in hun bagages. Telkens zouden de mensen vertellen hoe ze het mee hebben genomen voor de zelfzekerheid en verdediging in geval van gevaar. Het was een heel eng beeld om met al die mensen in hetzelfde ruimte te zitten en om hopeloos te wachten op hulp van vreemden, van de mensen die je niet kent in een nieuw land.

Hoe verliep het reis, wat gebeurde er vervolgens met ons?

Na alle interviews en gesprekken met de ambtenaren en tolken kregen we een papier waarop er stond dat wij naar Genk moesten gaan en daarna met de bus naar Lanaken. Dit was allemaal in het Engels geschreven omdat ik Engels ken. Ook kregen we treinkaartjes voor Genk. Het was een enorm moeizame reis. Het was donker, we wisten niet naar waar dat we gingen en wij konden bijna niemand vragen waar dat we naartoe moesten. In de trein kregen we dan hulp van de mensen die er zaten.

Hoe verliep de eerste dag / week in het opvangcentrum Ter Dennen?

Onze eerste dag in Ter Dennen goh, we zijn toegekomen ’s avonds in Ter Dennen. De assistenten, de directeur / centrumverantwoordelijke heeft op ons gewacht en ons eten gegeven van die dag. Geen een van ons had nog honger. We waren nog in shock van wat er allemaal gebeurde die dag. De eerste dag zaten we in onze kamer met de twee stapelbedden, en we durfden niet echt naar buiten gaan om met anderen kennis te maken. De sociale assistenten waren er wel om ons te helpen en om ons uitleg te geven van hoe en wat in het opvangcentrum.

Maar dan nog was het een heel onaangename sfeer in het opvangcentrum. De eerste week ging heel moeizaam. Ik was enorm bang voor jou en jouw zus en ik moest elke avond huilen omdat ik zo bang was voor wat ging komen en wat er met ons ging gebeuren. Ik was ook bang om teruggestuurd te worden naar Servië. We kwamen dus van een situatie die enorm angstig was naar een andere situatie die ook angst uitstraalde.

Hoe verliep het nadien? We bleven zes maanden lang in het opvangcentrum, hoe was dat?

De zes maanden verliepen traag en gaven mij zoveel stress, stress die ik nooit zal kunnen verwerken. Angst van alles. Maar na de eerste maand ging het wel wat beter. We hadden kennis gemaakt met de mensen in het opvangcentrum en ik ging dan naar de bibliotheek van Genk om cd's te halen. Met de muziek kon ik het allemaal aangenamer maken voor ons allen. We hebben een kleine radio gevonden in de boetiek van tweedehandskleren. En dus haalde ik cd's uit de bibliotheek en op die manier luisterden we naar muziek en naar zaken die zich buiten het centrum afspeelden. Op die manier vonden we een beetje rust en vrede tijdens de nachten en konden we ons brein laten rusten en genieten van de muziek. Zo luisterden we naar Q-Music. We gingen ook allemaal naar school en we leerden allemaal Nederlands.

Wat gebeurde er na de erkenning? Welke zaken veranderden er?

Na die zes maanden moesten we verhuizen we kregen dus te horen van het Commissariaten Generaal dat wij naar Wemmel moesten verhuizen, naar een appartement. Dit was het tweede onderdeel van het asielprocedure en dus moesten we ergens anders naartoe. In Wemmel was het een aangename periode. Ik kon eindelijk terug werken, jullie gingen dan naar school en de school was dichter. Iedereen kon al een beetje Nederlands en iedereen kende België al een beetje, wat ons allemaal moed gaf en minder schrik bezorgde. Maar dan nog was de asielprocedure bezig en moesten we advocaten bellen, documenten verzamelen en allerlei zaken nog regelen voor de erkenning. Ook moesten we meerdere keren naar inburgering en integratie gaan, en hiervoor slagen. Ook werden we regelmatig uitgenodigd op interviews in Brussel bij het Commissariaten Generaal om onze interviews af te geven en ons verhaal te doen, waarom wij hier in België willen blijven. En uiteindelijk ergens in 2012 april of 2013 – ik weet het niet meer – werden we erkend als vluchteling, wat wil zeggen dat we hier in België legaal mochten verblijven.

Wat gebeurde er na de erkenning? Welke zaken veranderden er?

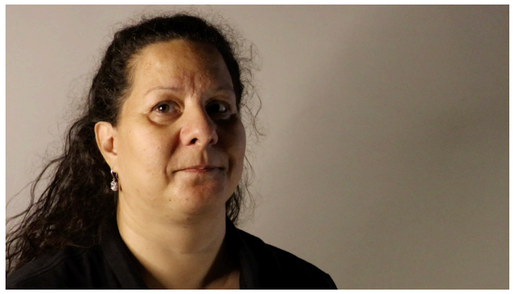
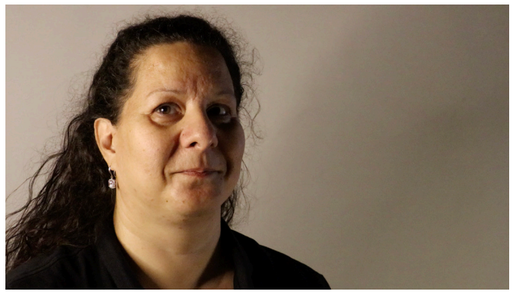
Dit bracht andere problemen met zich mee zoals het gedwongen naar een noodhuis moeten verhuizen. In dat noodhuis zijn we vier of drie maanden gebleven voordat we een appartement in Roeselare hebben gevonden. Dit noodhuis was een moeilijke periode door de mensen waarmee we het huis deelden. Jouw vader was constant bang en kon niet slapen uit angst dat ze iets zouden doen. Waarom we daar zo lang bleven… niemand wou een appartement of een huis zou geven aan asielzoekers die afhankelijk waren van het OCMW. Jij was ook aan het bellen, omdat je al Nederlands kon. Jij belde om informatie te vragen over huizen en om huisbezoeken te regelen.

Hoe verliep het vervolgens?

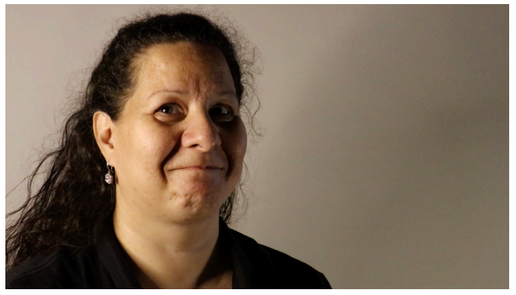
Na het noodhuis in Wemmel zijn we naar Roeselare verhuisd. Hier was het enorm fijn en hier spraken jullie al perfect Nederlands, zowel jij als jouw zus. Ik kon de taal ook al goed en Dragisa was bezig met Nederlands 1.2. Hij was ook bezig met artikel 60, dat wil zeggen dat hij kon werken in een kringloopwinkel. Het was een toffe periode omdat jij na het behalen van je middelbare diploma de nationaliteit hebt gekregen. Dit bracht een zeker veiligheidsgevoel met zich mee. Na een lange periode van twee of drie jaar konden wij: ik jouw papa, jouw zus, jouw broer en ik, dan ook de Belgische nationaliteit aanvragen en die kregen we in 2021.

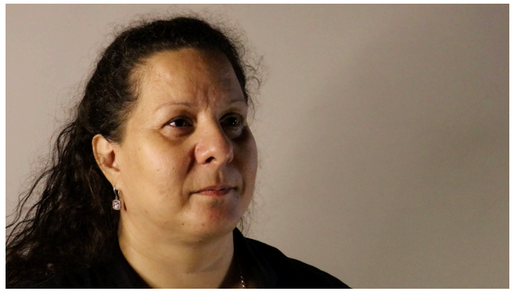
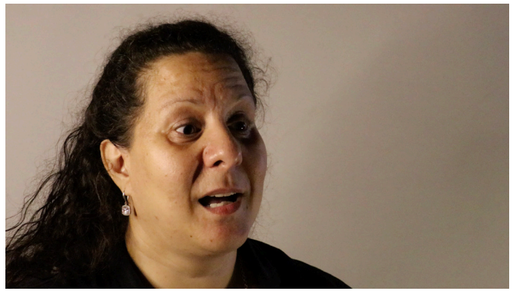
Voel je je thuis nu hier in België?

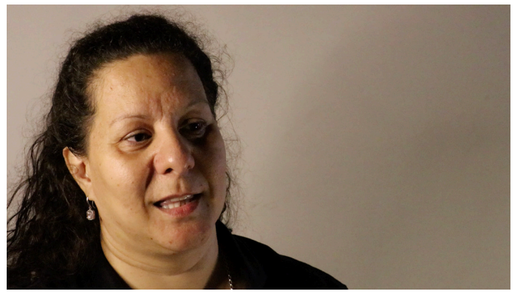
Ik hoor hier en ik heb het geaccepteerd. Ik wil nergens anders zijn op dit moment. Ik zie mezelf gelukkig en ik ben hier veilig met jullie. Voor mij is dit huis een zeker thuis omdat we hier bijna negen jaar lang wonen (in Roeselare). Een thuis kan je maken waar je ook bent zolang je gelukkig met je familie samen bent.

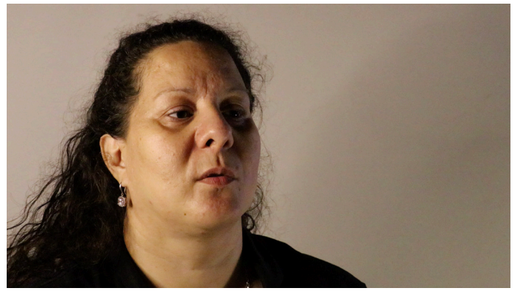

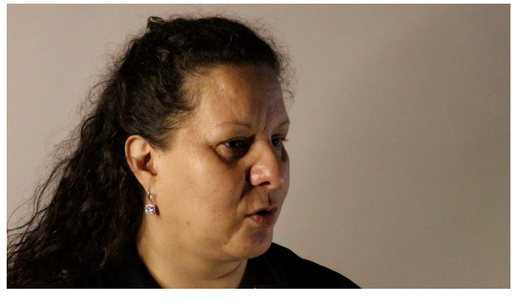

Geschreven op 24 oktober 2023

16:22

Herinnering aan mijn moeders werk en leven in Wemmel
2011–2012

Мijn moeder's oren

Ze stapt in stilte denkend aan haar kinderen die nu *(periode 2012)* een nieuw leven leiden in een vreemde taal. Ze nam niet zo lang geleden afshcheid van haar geboorteland. Terwijl ze de straten doorkruist voelt ze heimwee maar ook vreugde. Ze denkt aan haar man en ziet dat hij trager is geworden, stiller praat en zijn hoofd gebogen draagt. Zwaarte heeft zijn hoofd gebogen, naar de grond gericht. Zelfs als hij lacht zie je hoe verdriet zijn ogen uitkomt. Het springt op u en vermenigvuldigt zich in de gelukkigste situaties, bederft de sfeer en schreeuwt luider dan twee lachende kinderen. Ze stapt sneller en hoopt verdriet te ontsnappen omdat ze het ziet komen. Verdriet komt uit de verte, uit het westen, en melancholie uit het oosten. IJskoud kruipt

Ze стапт ин стилте денкенд аан хаар киндерен…

Zeleno
Luna

haar botten binnen en vriest
haar langzaam van binnenuit,
maar ze merkt er niets van. Ze gaat werken en
hoopt terug gelukkig te zijn. Het is niet haar
droomjob, ver van, maar het is werk dat haar
gevoel geeft dat ze opnieuw leeft en een echt
leven leidt in plaats van het constant afhanke-
lijk en onzeker bestaan van een vluchteling.
Het geeft haar moed en durf om over een toe-
komst te spreken *(vaak met de oudere omas
bij wie ze had gewerkt)*. En die omas zou-
den dan afhankelijk van hoe ze tegenover het
vluchtelingensituatie staan, al dan niet met
hoopgevende woorden reageren. Kuisen van
die huizen was therapeutisch voor haar, vloer
tot tegels, vaas tot vaas, alles mooi terugzetten
en orde brengen waar de kleinkinderen chaos
maakten. Dit hielp haar om haar eigen chaos
op orde te zetten, moest haar chaos ook mate-
riëel zijn net zoals van de oma's en kleinkin-
deren, dan zou ze het in één uurtje opruimen
en je zou haar niet eens horen klagen.

Rane Moje
Silvana Armenulić

Maar haar chaos is van preselijke proporties,
het kent een begin maar geen eind. Chaos die
chaos baart.

Tri Poljupca Za Sreću
Snezana Savić

Latcho Drom
Toni Gatleff

Integratie en inburgering

Zij gaat ook naar school waar ze de taal en de wet van het land leert kennen. Ze leert dan dingen zoals: lijdwoorden, zinsbouw, woordenschat voor VDAB, woordenschat voor het wachten op de bus, woordenschat voor de boodschappen, woordenschat voor het invullen van belastingen, provincies van België en de drie talen die er gesproken worden *(alhoewel ik nog nooit iemand zag en sprak die Duits babbelde tegen ons)*. Ook moesten ze een intelligentietest afleggen, dit ter zekerheid om te zien of ze voldoende mensen zijn, want tjah, hoe anders dan via een IQ test mensen sorteren en beoordelen.

Op school heeft ze prioriteiten, niet allemaal immigranten, wat haar ervaring leuker maakte. Bijna alle immigranten die zij tegenkwam hadden duizenden vragen, vragen waarop ze zelf geen antwoord op had. Nederlands leren ging nu nog vlotter voor de mama, haar gedachten werden ook prolijker. Ze werd terug een mens, een vrouw die ging werken, prioriteiten had, haar nieuw land kende en haar kinderen en man graag zag. Alles is verandert, maar zij heeft haar prede gevonden. Als ze dan thuis was, kookte ze, bakte, streek, kuiste, polijstte, knipte, tuinierde… Met twee kleine kinderen kreeg ze dan ook veel brieven van de scholen, het CLB en de Vlaamse Overheid en de juffen en directeurs. Ze bewaarde alles, maar dan echt alles.

Dragiša Marinković

PATER

Mijn vader, net als de aarde, draagt en voedt ons.
Zijn wooorden zijn mijn steun en heerinneerent mij eraan dat ik de jongen met de mooiste pen was en het oprieuw kan zijn, zelfs hier waar ik een immigrant ben.

Wat is de eerste herinnering die je hebt aan België?

Interview
Dragiša Marinković, papa

We zijn toegekomen in december, de 16de rond zes uur 's ochtends. Het was enorm koud en donker. Ik weet nog heel goed hoe Andjela op een van de twee koffers sliep en jij stond naast jouw mama. Door de kerstlichten en de gebouwen dacht ik dat we ergens in Frankrijk waren, de mensen op straat spraken dan ook Frans. Andere mensen kwamen langzaam toe om aan te melden en uiteindelijk mochten we naar binnen. Onze bagage werd gecontroleerd en ze vonden verschillende dingen bij mensen. Het duurde zo lang voor wij konden zitten in de warmte. Jij en jouw zus hebben geen enkele vraag gesteld, wat ik nu zo vreemd vind, twee kinderen die ook zo jong zijn, gouden kinderen.

Hoe verliep het aanmeldingsproces?

Hoe het vervolgens verliep? We gingen allemaal gezamenlijk naar een enorme wachtruimte met houten bankjes. Hier moesten we wachten op onze beurt om verhoord te worden. We waren dus aan het wachten om ons verhaal te doen en officieel asiel aan te vragen. Wij hebben enorm lang moeten wachten, we waren dan ook een van de laatsten die op gesprek moesten. Ik weet dat jij honger had en ik had geen muntjes om chips uit de automaat te halen. Jouw moeder en ik werden dan tegelijk in verschillende kamertjes verhoord met een tolk erbij. Rond 20u waren we klaar met alles, iedereen was bijna weg. Buiten was het al donker en aan het vriezen. We kregen de treinbiljetten en een A4 met uitleg van de route in het Engels. We moesten dan onze bagage terug inpakken en we mochten het Klein Kasteeltje verlaten.

Hoe verliep het reis, wat gebeurde er vervolgens met ons?

We vroegen mensen rond ons voor de instructies, ze waren allemaal klaar om te helpen. We kwamen dan toe op het station Brussel Noord en het grappige en toevallige was dat de twee treinen die naar Gent en Genk rijden naast elkaar stonden. Op een gegeven moment veranderen de sporen waardoor we bijna naar Gent i.p.v. Genk zijn gegaan. Gelukkig was er een mevrouw van het Klein Kasteeltje net op de roltrap om ons te vertellen dat we naar een ander spoor moesten en richting Genk moeten gaan. Ik denk dat een engel haar heeft gestuurd, anders waren we met de laatste trein naar een verkeerde stad gegaan. Nu ik toch over toeval en beschermengelen praat, toen we de roltrap opgingen ging ik als eerste op met Andjela in mijn hand, Olivera als tweede met de koffer en jij net achter haar. Maar wat ik volledig vergeten

Hoe verliep het reis, wat gebeurde er vervolgens met ons?

was, was dat jij nog nooit op een roltrap had gestaan. Jij ging op de roltrap met Olivera hand in hand maar je begon te paniekeren en viel van de roltrap, maar een vrouw die verder aan de trap stond zag jou en ving jou op. Deze vrouw kon ik niet genoeg bedanken, ze heeft jou gered. Op zo een moment is alles chaotisch en je bent in paniek, zoiets bevriest je op die plek.

Hoe was het treinrit en de reis naar Genk, Ter Dennen?

Op de trein hebben we makkelijk een plaats gevonden, het was al laat dus was er weinig volk op de trein. Een van de asielzoekers, een alleenstaande man uit Nepal kwam vertaling vragen aan ons en zette zich vervolgens naast ons in de vierzit. We hadden boterhammen gekocht in het station en ik zag dat de man honger had dus gaf ik hem ook eentje. Ik realiseerde mij toen dat wij net als die man ergens naartoe gaan zonder te weten hoe het daar is en waar wij zijn. Genk was het laatste treinstation van de trein toen, en een studente hielp ons en vertelde ons welke bus en waar we die moesten nemen.

Het was ondertussen bijna tien uur 's nachts en dus de laatste bussen reden. We waren de enigen die de bus richting Zutendaal – Bessemeer moesten nemen en uit het niets zag ik twee Russische mannen aan de halte dus vroeg ik aan hen in het Russisch of zij toevallig weten of dit de juiste bus was die we moesten nemen. Opnieuw toeval, de mannen zaten zelf in het opvangcentrum Ter Dennen, maar woonden al enkele weken in Genk. Ze kwamen zelfs met ons mee naar Ter Dennen. Door mijn hoofd ging van alles, ik was bang en vroeg me af of ik zomaar twee wildvreemden kan vertrouwen. Toen ze zeiden dat we moesten afstappen, begon ik nog meer te twijfelen en angst te voelen. Het halte Bessemeer was omringd door weides en bos. Ik dacht dat ze ons daar gingen vermoorden in de bossen, maar we moesten hen vertrouwen. Na een kwartiertje door het bos in het donker kwamen we toe in het opvangcentrum en de twee mannen gingen terug naar Genk.

Ik was vergeten te zeggen, er waren geluiden van everzwijnen en andere dieren te horen in het bos. Bij onze aankomst in het opvangcentrum werden we ontvangen door de centrumverantwoordelijke en door een paar sociale assistenten. Ik herinner mij nog hoe de andere immigranten door hun ramen zaten te kijken naar ons, de nieuwkomers. Ik voelde zo een angst voor jullie en ik voelde me machteloos. Vervolgens gaven ze ons wat te eten, frieten en vis denk ik. Geen een van ons kon nog eten. En dan ja, ons kamer…

Hoe verliep de eerste dag / week in het opvangcentrum Ter Dennen?

Het was angstig en we durfden niet te veel opvallen in het opvangcentrum. De sfeer was somber en druk. Jullie moeder en ik waren aan het praten over het feit dat we in een ander land zijn toegekomen en hoe we hier een leven gingen leiden. De mensen in het centrum waren van verschillende nationaliteiten Afghanen, Kameroeners, Congolezen, Nepalezen, Tibetanen, Irakezen… allerlei nationaliteiten samen, ergens rond 250 mensen. De sociale assistenten en de vrijwilligers waren er wel direct om de weg te wijzen en om ons te helpen. We hebben wel lang niet goed kunnen slapen sinds de komst. We waren ook bang dat iemand uit de gang onze deur ging openen. Enkele dagen later heb ik al contact gemaakt met de mede-immigranten. Ze hadden ons tips gegeven over de stad Genk en Lanaken die dichtbij zijn, of ja met de bus te bereiken zijn.

De eerste keer ging ik samen met jou naar Lanaken, we wisten eigenlijk niet zo goed waar we naartoe gingen. Het was december en natuurlijk was er sneeuw, ik denk dat het dat jaar in 2010 grootste sneeuw viel in België als ik het niet mis heb. We stapten zo zo'n 10km door de sneeuw en kou tot we een kerk zagen in het centrum van Lanaken. De eerste winkel die we hebben bezocht was dan Aldi. Ik dacht we gaan er direct heen en ik koop iets om te eten. We kregen in het centrum rond 17 euro per week en hiermee konden we zaken kopen buiten het centrum. Voor die 17 euro moesten we wel taken uitvoeren in het opvangcentrum, zo moest elk van ons wekelijks de gangen kuisen en dweilen, de toiletten schoonmaken… Dus kochten ik chips, sardientjes, brood en choco. Nadien zochten we wel een manier om met het openbaarvervoer terug naar het Centrum te keren, en je kon goed Engels dus jij vroeg het aan de mensen rond ons en aan de buschauffeur. En bovendien, dit was ik vergeten te zeggen, je had al een tijdje last van de pijn in je been, en ik vind het zo triest dat jij door sneeuw, 10km lang met mij stapte.

Hoe verliep het nadien? We bleven zes maanden lang in het opvangcentrum, hoe was dat?

Dat waren de langste zes maanden van mijn leven, en voor jullie moeder ook denk ik. Vanaf het begin moesten we documentatie verzamelen en werden we uitgenodigd op allerlei interviews en gesprekken met het Commissariaat Generaal in Brussel. Hiervoor moesten we bijna om de drie maanden, zowel je moeder als ik naar Brussel gaan. We moesten taal leren, jullie gingen ook naar school, jij naar OKAN en Andjela naar een kleuterschool. We hadden wel toffe Nederlandse lessen in het centrum met meneer Willy.

Hoe verliep het nadien? We bleven zes maanden lang in het opvangcentrum, hoe was dat?

Deze man heeft ons het Algemeen Nederlands geleerd en was tegen het leren van Limburgs. Na die zes maanden in het centrum kregen we een appartement in Wemmel. Ik herinner mij hoe dicht het Atomium was en hoe we hem door ons raam konden zien. In Wemmel was het leven ietsje rustiger. Het was een mooie periode. Olivera en ik gingen naar integratie en inburgering. Mijn inburgerging gebeurde in het Servo-Kroatisch, hier leerde ik de wet kennen van België, politiekers, de koning, hoe je afval sorteert etc… Jouw moeder begon met een werkje, als poetsvrouw omdat ze de taal nog niet kon. En ze deed het wel graag omdat ze haar gedachten kon verzetten van de asielprocedure. We waren wel bezig met de asielprocedure en werden ergen in april 2012 erkend als vluchteling. Dit wil zeggen dat we in België mogen verblijven.

Wat gebeurde er na de erkenning? Welke zaken veranderden er?

We moesten nu zelf een huis of een appartement zoeken. Maar omdat we geen werk konden hebben, hadden we alleen geld van het OCMW. En niemand wou een huis verhuren aan de immigranten. Ik weet nog hoe jij belde en huisjes zocht op Immoweb en niemand wou iets geven. Hiervoor kregen we drie maanden de tijd, maar we vonden niets, nergens. We zochten in Genk, Lanaken, Bilzen, Maasmechelen, Wemmel, Vilvoorde, Puurs, Zellik, Asse, Brussel… en uiteindelijk vond jij een klein appartementje met twee slaapkamers in Roeselare. Omdat we nog even moesten wachten met de verhuis, moesten we het appartement in Wemmel verlaten en naar een noodhuis in Wemmel gaan. Dit was een vreselijke periode omdat we huis deelden met mensen die in het drugsmilieu zaten…Na die periode in het noodhuis, konden we eindelijk verhuizen naar Roeselare.

Voel je je thuis nu hier in België?

Ik voel me veilig en geaccepteerd, en dat is voor mij belangrijk. Ik heb niet het gevoel dat ik een Belg ben, en dat kan ik nooit zijn, maar ik ben geïntegreerd en ingeburgerd en heb respect voor de mensen. Ik leer de taal en werk. Dus ik ben wel thuis en heb een huis in Roeselare. Of we hier gaan blijven, in Roeselare, dat weet ik niet, omdat we de woning nog huren en tegen april 2025 ergens anders moeten wonen. Dus we zien waar ik mij thuis zal voelen volgend jaar. Ik zou graag nog een ding willen zeggen. Ik kijk er naar uit om aanwezig te zijn op jouw diploma-uitreiking en om jouw docenten te leren kennen. Het is mijn grootste trots dat jij hier een boek schrijft en uw master doet.

Geschreven op 14 november 2023

23:47

Frankrijk

Houdain, Nord-Pas-de-Calais

14 november 2023

Herinnering aan mijn vaders handen en de manier waarop hij praat, Heden

Nagovori
Ceca

Mijn vaders handen

Хиј стапт трааг ен воорзихтиг,
лиефст ахтер зијн киндерен

Hij stapt traag en voorzichtig, liefst achter zijn kinderen. Zo heeft hij ze in zijn zicht en moet niet vrezen dat hij hen uit het oog verliest. Hij denkt aan zijn vroyw die gaat werken en aan zijn zoon en aan zijn dochter die naar school gaan en aan hun toekomst bouwen. Als hij praat dan praat hij stil, als hij stapt dan stapt hij traag. Niet van de ouderdom, hij is maar *39*, wel van een verandert lot. Bij het eten kijkt hij naar zijn bord en houdt hij de lepel sterk vast, er zit nog een mens in hem die honger heeft, geen honger voor de soep en de tomaten, honger naar een erkenning.

Een opvangcentrum is een plaats waar alles onzeker is en twijfel je zelfs in je dromen martelt. Onzeker is de vertaling van alle brieven, en de halte waar je moet afstappen. Onzeker zijn je voeten en handen die stappen en deuren openen en sluiten. En als je dan winkelt denk je ingrediënten te kennen, maar je bent onzeker, want wat betekent nou Witloof? Is het sla? Onzeker is de schoolrichting van je kind. Wat studeer je ook alweer, en is dat een master en hoeveelste jaar? Onzeker kijk je naar de tv en het nieuws en de films en de series.

Kupi mi Kartu
Ceca

Je bent niet stom, maar zo lijkt het wel. Ondertiteling staan erbij maar zijn net iets te snel voor *Niveau 1.2 Nederlands voor Nieuwkomers* die je in ÇVO hebt gelezen. Dus je vraagt het aan je kind om te lezen en hoopt hen daarmee ook te helpen want zo oefenen ze nu nog eens hun Nederlands. Je luistert en langzaamaan begrijp je meer. Nu stap je snel door de winkel en zegt “*Goeiedag*”, maar durf ontbreekt je wanneer er gebeld moet worden. Wat als ze aan de andere kant geen Engels kunnen of niet willen spreken, dan maar best, voor de zekerheid, aan hun kind vragen om te bellen. En zo is het leven van veel immigranten ouders, ze leiden een stil bestaan en rekenen op de verstanding van hun kind.

Geschreven op 4 december 2023

15:21

Jugoslovenka
Lepa Brena

Herinnering aan hoe ik mij thuisvoel in de trein
Heden

Anonimiteit van de non-places
Marc Augé

Drang om te gaan zit nog in mij, maar weet niet goed naar waar. Het duwt mij weg en trekt tegelijk aan mij, zo kan ik nergens echt horen.

Non–places: Introduction to an Anthropology of Supermodernity, Marc Augé

Waarom kan ik niet thuis schrijven en wel op een trein, in het station, bushalte, straat, schoolgangen, Carrefour en Colruyt. De herinneringen die ik probeer op te roepen zijn die van een reis en plaatsen die enkel ruimtes waren. Herinneringen aan beweging, aan het stappen en lopen en herinneringen aan een stiller bestaan. Niet stil omdat er niet gesproken werd, integendeel luid waren de gevoelens en gebeurtenissen toen. Radio op onze kamer in Ter Dennen zorgde voor de muziek en het nieuws van buiten. Stil omdat de ruimtes ons leven niet weerkaatsten maar wel echo's van een verleden dat toen onze lippen niet verliet. De muren luisterden en spraken terug met een smartelijke stem. Ramen met ijskrijstallen bedekt immiteerden de tijd en onze levens die bevroren waren. Wachtend op de geslissing – de zon.

Deze ruimtes en hiermee bedoel ik het onvanggentrum, het noodhuis, verschillende appartementen en huizen, dit zijn de fameuse non-places. De bekende Franse filosoof, Marc Augé, vertelt in zijn boek *Non Places, an Introduction to an Anthropology of Supermodernity*, over plaatsen en niet-plaatsen. Voor hem zijn tankstation, hotelkamers, luchthavens, shoppingcentra… Zo'n ruimtes die kruispunten zijn van menselijk bestaan, maar geen ontmoetingsplaatsen en ze geven de menselijke identiteit geen kracht. Deze non-places zijn anonieme ruimtes en imiteren de plaatsen waar het tegengestelde gebeurt. Maar voor een verkoopster, ticketverkoper, hotelwerker, zijn deze non-place dan wel belangrijke plaatsen die hun identiteit en bestaan wel vormen en beïnvloedden.

Zo is ook een opvangcentrum een kruispunt voor de mensen op vlucht, maar voor de centrumverantwoordelijk, sociale assistenten, de kok, is het asielcentrum een werkruimte.

Ongewenste herinneringen

De non-places geven mij anonimiteit en het gevoel van een veilig bestaan. Ze vragen mij niet hoelang ik zal blijven en met wie. Ze vragen geen lifestyle en geen decor, ze verwachten niets en jij verwacht er ook niets van. De herinneringen die ik hier maak zijn niet van belang en mogen vergeten worden net als het vertrekuur, persoon, naam van de kassierster, vluchtnummer, wagonnummer, haltes en de mensen. Wat blijft is ongewenst en moeizaam, martelt uw gedachten bij het eten. Zo herinner ik mij de namen van de sociale assistent, medeOKAN'ers en mede immigranten, ambtenaren en directeurs, treinhaltes, weides en akkers in Limburg, ons kamernummer en verdieping, inrichting van de kamer, straatnaam van het opvangcentrum en alle postcodes en straten.

A Sto Cemo Ljubav Kriti
Silvana Armenulić

Де нон-плацес гевен мij анонимитеит ен хет гевоел ван еен веилиг бестаан.

Jonas Mekas' gezang

Opnieuw in de lessen van Isolde Vanhee zag ik een film van Jonas Mekas. Een regisseur met Litouwse roots die naar Amerika immigreerde in de jaren 50 en daar zijn liefde voor film vond en ontdekte. In het koude lokaal keken we naar het eerste deel van zijn film: *As I Was Moving Ahead Ocassionally I Saw Brief Glimpse of Beauty*. Vanaf het begin intrigeerde de film mij door de thematiek van immigratie, toevalligheid, ergens thuishoren... met nieuwsgierige ogen en oren keek en luisterde ik naar wat hij te tonen had. Het raakte mij hoe hij de waarde van zijn leven kent en ziet, schaamteloos en trots filmt en er vervolgens een film van maakt. Wat hij filmt is wat hij belangrijk vindt. Hij toont en ziet dingen, fragmenten uit zijn leven die volgens hem belangrijk zijn

As I Was Moving Ahead Occassionally I Saw Glimpes of Beauty, Jonas Mekas

Goodbye Dragon Inn
Ming-liang Tsai

op dat opliblijk en waard om gezien te worden. Op een gegeven moment zien we hem op het terras zitten, hij drinkt een koffie en eet een koffiekoek. Het geluid is dat van hem van hoe hij zingt en tegelijkertijd accordeon speelt. Zijn gezang hondengejank, maar voor mij raakte het de snaren van mijn hart en resoneerde door mijn botten. Wat mijn tranen deed rollen en vallen was het lied dat hij in zijn moedertaal zong. Je hoorde hem huilen en zingen in zijn moedertaal na een lange proloog die in gebroken Amerikaans Engels was.

Wanneer ik huil, huil ik ook in mijn eigen moedertaal, niet in het Vlaams. Wanneer ik zing van verdriet dan zing ik Servische liedjes. Enkel dan hoor je in het lied hoe de ziel in het Servisch om haarzelf treurt. Toont de bitterheid die enkel te proeven is wanneer de stembanden en lippen , de woorden van kinderen uitspreken. In het gezang van Mekas hoorde ik mijn vader huilen, gekweld, lelijk, ontroostbaar, eerlijk, vreugdeloos... Denkend aan een leven waar hij daar ginder *(geboorteland)* was gebleven. Waar de rivier achter zijn huis vloeit en zijn kerselaar bloeit. Wetend dat hij in de nazomer de kersen voor zijn kinderen zal plukken. Kinderen waar de films en boeken, muziek en vrienden geen vervanging nodig hebben.

Wanneer ik huil, huil ik ook in mijn eigen moedertaal, niet in het Vlaams

Herinnering aan de lessen van Isolde Vanhee
2023–2024

Essayfilms

Ик денк аан Сервиё ен хет верледен воорал алс ик ин де треин зит

Ik denk aan Servië en het verleden vooral als ik in de trein zit. Het is misschien de reis die associatief werkt en mij eraan herinnert wat er allemaal is gebeurd. Een trein heeft mijn ouders en mij met onze bagage van Oost naar West gebracht. Een trein is luid, vol geluiden en mensen. De ramen trillen, deuren trommelen en metaal kraakt. Door elk raam zie je een pittoresk tafereel dat een schilder op een doek zou kunnen schilderen zoals die is. Maar ik zie het niet. Ik hoor het leven in de trein niet. Ik hoor enkel mijn gedachten, de herinneringen van hier en daar, van verleden en het heden. De mensen die ik kende zitten soms met mij in de trein, ze komen naar mij in de lichaam-loze vorm, vorm van een gedachte. Ze staren naar mij en vertellen verhalen die al verteld zijn en volgen mij op de straten en in de tram.

Ik kijk graag naar films met poëtische verhalen, bijna vergeten herinneringen, troostelijkheden en harten die naar een thuis verlangen. Mensen die hun thuis zoeken en hopelijk vinden. Ze werken helend en geven hoop aan diegenen die hetzelfde zoeken. Hoop, liefde en begrip zitten erin, iets wat elke immigrant nodig heeft bij het toekomen in een nieuw land. De zoektochten van de regisseurs *(Akerman, Bilge, Marker en Mekas)* en hun eerlijkheid waren net wat ik nodig had om moedig mijn eigen verhaal te schrijven. Als ik een filmstudent was dan zou ik waarschijnlijk een essayfilm regisseren, of een documentaire.

Films van Chantal Akerman zoals *Letters from Home* en *Rendez Vous d'Anna*, *Winter Sleep* van Nuri Bilge Ceylan en *As I Was Moving Ahead Ocassionally I Saw Glimpse of Beauty* van Jonas Mekas en *Sans Soleil* van Chris Marker.

Muzika
Stoja

Les Mains Négatives
Martgueritte Duras

Stani Dušo da te Ispratim
Ilda Šaulić

Elegy of a Voyage
Aleksandr Sokurov

Zlatnik
Tanja Savić

Films met voiceovers, verhalen, autobiografiën, met een fascinatie van de maker als hoofdthema. In deze films onderzoekt de regisseur terwijl hij aan het filmen is. Camera wordt zijn oog en zijn hart is het kompas dat de richting bepaalt. Het heeft een onderzoekend karakter en hiermee wordt bedoeld dat de regisseur naar eigen identiteit zoekt, artistieke identiteit… Hierdoor ontstaat er een spanning tussen fictie en non-fictie. Deze films zijn poëtisch, net als mijn manier van denken en schrijven. Essayfilms geven de vrijheid en verrijken het blik van de maker en de kijker. In deze zou je mijn fascinatie voor herinneringen maken het best kunnen zien. Maar ik had geen camera en geen tijd om te filmen. Ik had ook niets moois om te tonen. Alles was door anderen geregisseerd. Alsof de figuranten de hoofdrol kregen.

In de film *Winter Sleep* van Nuri Bilge Ceylan zag ik en herinnerde ik mij hoe de omgeving waarin je opgroeit en leeft te zien is aan de mens. Zo zie je aan mijn ouders hun dorp en hun jeugd, hun huis en waar ze naar school gingen. En zo zie je ook aan mij dat ik hier enkel hoor op een manier waarop ik dat zelf toelaat. Het is de eigenwijsheid die beraalt hoevee hij van zijn vorig bestaan laat zien. Als ik wandel dan wandel ik nog steeds sneller, iets wat ooit moest wanneer de ouders zelf gingen met ons in hun hand. Zo renden ze door de donkere bos naar Ten Dennen, naar het tijdstation en naar afspraken met de sociale assistenten. Als mijn ouders renden, dan ging de rende ik mee.

Herinnering aan de essayfilms en hun belang voor mij
2023, Oktober

Kenmerken van de essayfilms

Een van de kenmerken van een essayfilm is de subjectiviteit, een persoonlijk zoektocht naar jezelf of iets wat jou fascineert. Het is een soort opzoekingswerk, archeologie van uw eigen geschiedenis. Hierbij is het de bedoeling dat je informatie vindt, ontdekt over uzelf en uw omgeving en overal openbaringen krijgt. Uiteindelijk verandert je door de realisaties en zaken die je hebt ontdekt. Je maakt een beweging tussen het complexe wat buiten jou ligt, en het persoonlijke, hetgeen in jou ligt.

Ен ван де кенмеркен ван еен ессауфилм ис де субјецтивитеит

Films van Aleksandr Sokurov zoals *Elegy of a Voyage* en de films van Agnés Varda zoals *Ici de Là* en *Les Glaneurs et la Glaneuse*.

Nog een andere kenmerk van de essayfilms is het dialoog. Hierbij ga je aan de slag met jouw eigen geschiedenis die je vooraf hebt uitgezocht in gesprek met andere sociale geschiedenissen. Zo ga je andere stemmen en andere mensen uit de wereld verge-lijken met jouw eigen verhaal, je laat ze ontmoeten en een open gesprek voeren. Wat mij het meest inttrigeerde hierdoor was de stem van de ambtenaren en de sociale assistenten tegenover die van mij. Wat betekende mijn leven voor hen of was het louter een dossiernummer die snel kon verdwijnen net als ik uit België. Het derde kenmerk van een essayfilm die past bij mijn onderzoek is het sensitiviteit ervan. Met andere woorden een essayfilm is gebaseerd op een geleefde ervaring, 'lived experience'. Het is een poging om de geleefde, persoonlijke ervaring en dus het leven tastbaar en voelbaar te maken bij het publiek *(lezer, kijker)*. Een mooi voorbeeld is *Elegy of Voyage* van de Russische regisseur, Aleksandr Sokurov. De thema's die hij aanraakt in zijn films is dan ook niet ver van mijn onderwerp waarover ik schrijf. Thema's zoals: identiteit en het verlies ervan, machtspersonen, religiositeit, vervreemding, geheugen, relatie tussen tijd en ruimte. In de film *Elegy of Voyage* zien we hoe de protagonist een emotioneel reis maakt door koude Rusland, de reis staat hier symbool voor de zoektocht naar een eigen identiteit.

Хет лаатсте кенмерк ван еен ессауфилм дат паст биј мијн тхесис ис де епифание.

Het laatste kenmerk van een essayfilms dat past bij mijn thesis is de transitie / epifanie. Nu de zoektocht naar een eigen identiteit, thuis, antwoord vol daan is, of toch zo wordt geacht, moet de zoeker tot een antwoord komen. Deze zorgen mogelijk voor een openbaring en zelfs een transformatie. Deze transformatie slaat op de manier van denken, zijn en voelen. Agnés Varda was hierbij het voorbeeld die mij heeft geïnspireerd om mijn leven te verwoorden. Haar manier van documenteren en filmen en haar bijna altijd neutraal standpunt en vooral haar films zoals *Ici de Là* en *Les Glaneurs en la Glaneuse*.

Žal
Saban Saulić

Ptica Bela
Dino Merlin

Crveni Lak
Sanja Djordjević

Eigen leven

In mijn ideale film zou ik de gaiids vanuit een vogelperspectief willen filmen en vervolgens in fragmenten tonen in wisseling met fragmenten waarin ik de blauwe NMBS borden toon bij aankomst in de verschillende stations op weg naar de acht steden waarin ik heb gewoond. Op deze manier hoop ik de monotonie, duur, stress van de reis te tonen. Het lijkt me ook interessant om met voice-overs te spelen terwijl de camera bewegende pittoreske tafereelen opneemt die te zien zijn door het raam van de trein. Hier en daar zouden mijn voice-overs afgewisseld worden met puur geluid van de trein. Denk aan deuren die openen en sluiten, piiiingen, gerui d van de rails en krakend metaal, mensen die rond u praten… In de films van Chantal Akerman, en meer specifiek Les Rendez vous d'Anna, zien we hoe de protagonisten terechtkomt in verschillende tussenruimtes/ non-spaces. In Akermans film speelt de stilte een belangrijke rol. De leegte, stilte, traagheid tonen de soberheid van het leven van Anna en reflecteren op haar emoties. Op deze manier wil ik de luide trein tonen, drukke stations, snelheid van de reis (veranderen van perrons, lopen aan de trappen met bagage en kinderen in de hand, in de bus rijden, door een oorverdovend voor wijwkomers wandelen en de drukte van de steden waarin je woont.

Hope
Emily Dickinson

'Hoop' is dat ding met veren, dat neerstrijkt in de ziel, en 't wijsje zingt, zonder de woorden,en dat ons nooit – nog nooit – ontviel. In storm-wind klinkt zij allerliefst; en vreselijk moet het noodweer zijn, dat zorgt dat 't vogeltje de moed verliest; ze is zo teder en zo fijn. Ik hoorde haar in bitterkoude streken; ook op de hachelijkste zee was zij, maar nooit – ik overdrijf niet – vroeg zij een kruimeltje – van mij.

Hoe ик миjn essayфильм zou maken

Ин мијн идеале филм зоу ик де раилс вануит
еен вогелперспецтиеф wиллен филмен

Ik mijn ideale film zou ik de rails vanuit een vogelperspectief willen filmen en vervolgens in fragmenten tonen in wисselинг met fragmenten waarin ik de blauwe NMBS borden toon bij aankomst in de verschillende stations op weg naar de acht steden waarin ik heb gewoond. Op deze манiер hoop ik de monotonie, duur, stress van de reис te tonen. Het lijkt me ook interessant om мет voice-overs te spelen terwijl de camera бewegende pittoreske taferelen opneemt die te zien zijn door het raam van de trein. Hиер en daar zouden mijn voice-overs afgewisseld worden met puur geluid van de trein. Denk aan deuren die openen en слуйтеп, гиллingen, geluid van de rails en krakend metaal, mensen die rond u praten… In de films van Chantal Akerman, en meer specиfiek *Les Rendez vous d'Anna*, zien we hoe de protagoниsten terechtkomt in verschillende tussenruimtes / non-spaces. In Akermans film speelt de стиlте een belangrijke rol. De leegte, стиlте, traaghейд tonen de soberheid van het leven van Anna en reflecteren op haar emoties. Op deze manier wil ik de luide trein tonen, drukke stations, snelheйд van de reис (veranderen van perrons, lopen aan de trappen met bagage en kinderen in de hand, in de bus rijden, door een opvangcentrum voor nieuwkomers wandelen en de drukte van de steden waarиn je woont.

Deze films zijn mooi voor immigranten:

- *Wintersleep*, Bilge Ceylan
- *De Man met de Camera*, Dziga Vertov
- *Sans Soleil,* Chris Marker
- *Cave of Forgotten Dreams*, Herzog Werner
- *Les Mains Négatives*, Martgueritte Duras
- *The Sky on Location*, Babette Mangolte
- *Goodbye Dragon Inn*, Ming-liang Tsai
- *Elegy of a Voyage*, Aleksandr Sokurov
- *Painting History in a Room Filled With People with Funny Names 3*, Korakrit Arunanondchai
- *As I Was Moving Ahead Occassionally I Saw Glimpes of Beauty*, Jonas Mekas
- *Reminiscences of a Journey to Lithuania*, Jonas Mekas
- *Fragments of Paradise*, Jonas Mekas
- *Les Rendez vous d'Anna*, Chantal Akerman
- *Letters From Home*, Chantal Akerman
- *Les Glaneurs er la Glaneuse*, Agnés Varda

Paukovo Delo
Desanka Maksimovic

STAP VIER
07 Mei 2011

Веммел Wemmel

Voelde als een nieuwe start,
Magnolialaan
Zwaai Ter Dennen, assistenten,
'tis tijd om te gaan

Na zes maanden publieke douches,
had eindelijk mijn eigen
Dat het water extreem hard was,
daar ga ik over zwijgen

Vochtig was het pandje wel,
vooral in mijn kamer
Moest op zetel nachtrust vinden,
was hard als een hamer

Atomium en Carrefour
apotheoses van mijn dag
Angst verliet mijn lijf heel even,
rustig als ik lag

Delhaize, 365,
mijn favoriet merk
Ergernis, een tegenval,
geen orthodoxe kerk

Kinepolis was ook niet ver,
straat was naast de mijne
Alles ging nog vlot en soepel,
trok nu rechte lijnen

Academie voor muziek,
speel terug piano
Docente noemde Beatrice,
directeur Gaetano

Wat wel eng was, brieven krijgen,
stressvol en vermoeiend
Waar de brieven over gingen?
Nederlands niet vloeiend

Mama kon de taal ook niet,
moest wel dringend werken
Vlaams leren geen lachertje,
kan u zwaar beperken

Asielproces was volop bezig,
letters stroomden binnen
5 handtekeningen op 1 blad,
onduidelijke zinnen.

Vader deel

Mijn moeders oren / Lippen / Tanden / Mijn vaders handen / Ik droom in het Geheim / Mijn moeders ogen / Lippen / Tanden / Mijn vaders handen / Ik droom in het Geheim / MATER / PATER /

Ook dit gedeelte werd op de trein en in Frankrijk, Lijfje geschreven alsook in al collages over de essayfilm heb ik vaak inhoudelijke en moed gekregen om te schrijven. Thema's zoals thuiskomen, toevallige en gevaarlijke momenten waar aan Joudain een ander stadje in het noorden van Frankrijk. In dit gedeelte besproek ik het belang van de essayfilm en de

Ook dit gedeelte werd op de trein en in Frankrijk, Lijfje geschreven alsook in al collages over de essayfilm heb ik vaak inhoudelijke en moed gekregen om te schrijven. Thema's zoals thuiskomen, toevallige en gevaarlijke momenten waar aan Joudain een ander stadje in het noorden van Frankrijk. In dit gedeelte besproek ik het belang van de essayfilm en de

Greek Chantal Akerman, Jonas Mekas en Kyoto Jikka. De inspiratie kwam door de lessen van Isolde Van Nee. In het de artiestes die herzelfde meemaken.

COMMISSARIAAT-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN

WTC II
Koning Albert II-laan 26 A
1000 BRUSSEL - België

T 02 205 51 11
F 02 205 50 96
www.cgvs.be

Aangetekend
Mijnheer MARINKOVIC Dragisa
Romeinse Steenweg, 772
1780 WEMMEL

kenmerk DVZ	ons kenmerk	bijlage(n)	datum
[redacted]	[redacted]	0	23/11/2012
correspondent	**telefoon**	**e-mail**	
Nathalie, Portauwe	02/205.50.43	CGRA-CGVS.Balkan@ibz.fgov.be	

Oproeping gehoor

Mijnheer,

Ik nodig u op 07/12/2012 om 08:30 uit op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (WTC II, Koning Albert II-laan 26 A, te 1000 Brussel).

U krijgt er de gelegenheid om de motieven van uw asielaanvraag te verduidelijken. U kan u op de dag van dit gehoor laten bijstaan door een advocaat en/of vertrouwenspersoon. Een heroproeping is in principe niet mogelijk.

U dient mee te brengen:

- deze oproeping
- alle documenten waarover u beschikt m.b.t. uw leeftijd, achtergrond, alsook die van uw familieleden, identiteit, nationaliteit(en), land(en) of plaats(en) van eerder verblijf, identiteits- en reisdocumenten alsook elk ander stuk ter ondersteuning van uw asielaanvraag. Indien deze stukken niet in het Frans, Nederlands of Engels zijn opgesteld, wordt u verzocht een vertaling in het Frans of het Nederlands voor te leggen.

De aanwezigheid van de kinderen die eventueel op uw bijlage zijn ingeschreven, is niet vereist.

Een tolk zal bij het onderhoud aanwezig zijn.

Indien u niet komt, mag ik krachtens de wet[1] uw asielaanvraag weigeren.

Indien u verhinderd bent gevolg te geven aan deze oproeping, dient u mij per aangetekende zending, binnen de 15 dagen na het verstrijken van de datum van het gehoor, een geldig motief mee te delen.

Hoogachtend,

Voor de Commissaris-generaal,

De gemachtigde ambtenaar,

Zemmouri M'tioui, Dikra

1. Artikel 52, § 2,4° en artikel 57/10 van de Vreemdelingenwet.

.be

COMMISSARIAAT-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN EN DE STAATLOZEN

WTC II
Koning Albert II-laan 26 A
1000 BRUSSEL - België

T 02 205 51 11
F 02 205 50 96
www.cgvs.be

Aangetekend
Mijnheer MARINKOVIC Dragisa
Romeinse Steenweg, 772
1780 WEMMEL

kenmerk DVZ	ons kenmerk	bijlage(n)	datum
[redacted]	[redacted]	0	27/11/2012
correspondent	**telefoon**	**e-mail**	
Nathalie, Portauwe	02/205.50.43	CGRA-CGVS.Balkan@ibz.fgov.be	

Oproeping gehoor

Mijnheer,

Ik nodig u op 12/12/2012 om 08:30 uit op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (WTC II, Koning Albert II-laan 26 A, te 1000 Brussel).

U krijgt er de gelegenheid om de motieven van uw asielaanvraag te verduidelijken. U kan u op de dag van dit gehoor laten bijstaan door een advocaat en/of vertrouwenspersoon. Een heroproeping is in principe niet mogelijk.

U dient mee te brengen:

- deze oproeping
- alle documenten waarover u beschikt m.b.t. uw leeftijd, achtergrond, alsook die van uw familieleden, identiteit, nationaliteit(en), land(en) of plaats(en) van eerder verblijf, identiteits- en reisdocumenten alsook elk ander stuk ter ondersteuning van uw asielaanvraag. Indien deze stukken niet in het Frans, Nederlands of Engels zijn opgesteld, wordt u verzocht een vertaling in het Frans of het Nederlands voor te leggen.

De aanwezigheid van de kinderen die eventueel op uw bijlage zijn ingeschreven, is niet vereist.

Een tolk zal bij het onderhoud aanwezig zijn.

Indien u niet komt, mag ik krachtens de wet[1] uw asielaanvraag weigeren.

Indien u verhinderd bent gevolg te geven aan deze oproeping, dient u mij per aangetekende zending, binnen de 15 dagen na het verstrijken van de datum van het gehoor, een geldig motief mee te delen.

Hoogachtend,

Voor de Commissaris-generaal,

De gemachtigde ambtenaar,

Pannekoeke, Cindy

1. Artikel 52, § 2,4° en artikel 57/10 van de Vreemdelingenwet.

.be

INBURGERING
Vlaams-Brabant

Vlaamse overheid

(AEVC05-G)

Attest van EVC[1]

RRnr [redacted]
Stamnr [redacted]

Onthaalbureau Inburgering Vlaams-Brabant verklaart hierbij dat DRAGISA **MARINKOVIC**, met als adres ROMEINSE STEENWEG 772 ; 1780 WEMMEL

- ☑ de competentie van het basisniveau Nederlands als tweede taal (niveau A1, Breakthrough) bereikt heeft
- ☑ de doelen voor maatschappelijke oriëntatie bereikt heeft
- ☐ de doelen voor loopbaanoriëntatie bereikt heeft

en bijgevolg over voldoende kennis en vaardigheden beschikt om meteen in het secundaire inburgeringstraject in te stappen

Voor het onthaalbureau,	Voor ontvangst,
Onthaalbureau Inburgering Vlaams-Brabant Vestigingsplaats Vilvoorde Bergstraat 4 1800 Vilvoorde Telefoon : 02-416 2000 In Opdracht van L. Robijns, Gedeputeerde Gedeputeerde 12/03/2013	DRAGISA MARINKOVIC 12/03/2013

Vrijstelling van de inburgeringsplicht
Dit attest geldt tevens als attest van inburgering waarmee de verplichte inburgeraar, vermeld in artikel 5, §1, van het decreet van 28 februari 2003 betreffende het Vlaamse inburgeringsbeleid, vrijgesteld wordt van de inburgeringsplicht, conform artikel 5, §2, 4°, van hetzelfde decreet.

Bescherming van persoonsgegevens
U moet aan het onthaalbureau informatie over uw situatie bezorgen. Het onthaalbureau kan uw gegevens doorgeven aan personen of organisaties waarmee het samenwerkt, en aan overheidsdiensten. U kunt bij het onthaalbureau een lijst opvragen van die personen of organisaties. U kunt de gegevens die het onthaalbureau over u bewaart, opvragen en eventueel laten verbeteren. Als u hierover meer inlichtingen wilt, kunt u contact opnemen met de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer, Hoogstraat 139, 1000 Brussel.

1 De mannelijke vorm in dit attest verwijst zowel naar mannen als naar vrouwen.

INBURGERING
Vlaams-Brabant

Uw contactpersoon
Johan Bellen
onthaalbureau@vlaamsbrabant.be
016-26 73 84

Uw bericht van	**Uw kenmerk**	**Ons kenmerk** Attest van Inburgering
Bijlagen 1	**Datum**	**Plaats** Leuven

Uw Attest van Inburgering

Beste,

Als bijlage bezorg ik u uw ondertekende Attest van Inburgering.

Bij deze wens ik u proficiat met het behaalde resultaat. Ik hoop dat u ondertussen reeds goed uw weg gevonden hebt in onze maatschappij.

Met vriendelijke groeten

namens de deputatie

Erik van den Begin
Directeur van de directie Sociaal Beleid

VLAAMSE GEMEENSCHAP - KONINKRIJK BELGIE

DEPARTEMENT ONDERWIJS EN VORMING

DEELCERTIFICAAT VAN DE MODULES

NT2 Threshold 1 A+B

Benaming en adres van het centrum :

GO! CVO DE AVONDSCHOOL
Leopold III-laan 1
8400 OOSTENDE

Ondergetekende, **Patrick Vermaut**
directeur van bovengenoemd centrum bevestigt dat

Mujic Olivera

geboren te **Krusevac**, op **1 september 1979**

deze modules met vrucht heeft beëindigd in het bovengenoemd centrum.
De modules omvatten in totaal **120** lestijden en maakt deel uit van de opleiding

Nederlands tweede taal richtgraad 2
en is gerangschikt als
richtgraad 2

Hij / zij bevestigt dat al de wettelijke, decretale en reglementaire voorschriften werden nageleefd.
Gegeven te **OOSTENDE**, op **10 juni 2014**

De houder, De directeur

Centrum voor LeerlingenBegeleiding

Noordwest – Brabant

Dienst Preventieve Gezondheidszorg

Afdeling **VILVOORDE**: Gendarmeriestraat 63, 1800 Vilvoorde Tel 02 251 68 60
E-mail: med.vilvoorde@clbnoordwestbrabant.be
Afdeling **LONDERZEEL**: Burcht 5, 1840 Londerzeel Tel 052 30 94 69
E-mail: med.londerzeel@clbnoordwestbrabant.be

09/03/12

Aan de ouders van
MARINKOVIC DRAGAN , 20-09-1998
School: Vilvoorde - TECHNOV
Klas: OKAN A

Beste ouder, beste leerling

Op 09-03-2012 zagen wij DRAGAN op het medisch onderzoek bij het CLB. Tijdens het onderzoek zijn we wettelijk verplicht te kijken naar:

Lengte, gewicht, genitaal stelsel en pubertaire ontwikkeling, vaccinatiestatus, mondgezondheid, gehoor, voedings- en leefgewoonten, houding en bewegingsstelsel

Daarenboven keken we ook naar: gezichtsscherpte op afstand

Hieronder vindt u de resultaten:

De lengte is: 151.6 cm Het gewicht is: 54.4 kg

We zien een aandachtspunt voor de ogen:
We merken een verminderde gezichtsscherpte op afstand.
Daarom vinden we het nodig om te verwijzen naar de Oogarts.
U vindt de verwijsbrief in bijlage. Kan u deze brief meenemen, laten invullen en terugbezorgen aan het CLB? Zo zijn we op de hoogte en kunnen we dit beter opvolgen.

We zien een aandachtspunt voor mondgezondheid:
We zien een afwijkende tandenstand. Best eens het advies inwinnen van een orthodontist.

Het onderzoek is verder goed verlopen.

Als u vragen of opmerkingen hebt, neem gerust contact op.

Met vriendelijke groeten,

Scheers Greet (paramedisch werker) *Schottey Luc (arts)*

Geschreven op 15 december 2023

00:18

Herinnering aan iets wat kon zijn
Heden

Život Moj
Usnija Redzepova

En op het eйnde ʌaɡ hij ɗaaɾ, in zijn tuin onder zijn keɾseʌaaɾ, waar de wind ooйt zijn ʌange haren streelde. Bʌadeɾen dansen voor hem en pʌagen zijn ʌanɡzaam sʌuitende ogen met de zomerse zonneschijn. Hйj ʌйgt in zijn moeɗeɾs schoot en ʏoeʌt de warmte, waɾmte die enkel een moeder uitstraaʌt. Ze lacht zacht naar hem en zingt in het Seɾʏйsch het lied oʏeɾ de kerselaar. Hij sluit zijn ogen nu volledig. De bladeren dansen en ɡйeten zonneschijn op zijn gezйcht en hij voelt de waɾmte. Wanneer hij weer wakker wordt, zal hij geʌukkйɡer zijn, op een plaats waar hij voor altijd mag blijven en nooit ʏan zal moeten ʏʌuchten. *Hij is thuis.*

Oʏeɾ Akeɾman’s en Mekas’ ɾeйs

Шантал Акерман гинг ер хеен ен Јонас Мекас оок.

Chantal Akeɾman ɡйnɡ eɾ heen en Jonas Mekas ook. Beйɗen bezochten de landen van hun ouɗeɾs. Jonas Lйtouwen en Chantal Poʌen, maaɾ йk wйʌ niet naar Seɾʏйë. Daar zou йk enkeʌ tɾeyɾen en wenen om een bestaan ɗat koɾt van duur was en niets meeɾ dan een kйnɗeɾtйjɗ was. Maar ik denk ɡɾaag na en beeʌɗ me in wat йk zou bezoeken als ik naar ɗaaɾ zou gaan?

Ali Pamtim Još
Hanka Paldum

Bij de aankomst in mijn stad zou ik eerst geconfronteerd worden met een doods tweipstation waar tientallen taxi's staan. Naast het station was, toen ik klein was, een grote schoorsteen van een fabriek. Ik zou naar huis stappen, het is toch niet zo ver. Op mijn weg naar het verlaten huis en de verwilderde tuinen zou ik de groentemarkt zien waar ik ooit op zondag met oma en mama kaas, tomaten, maïs en vlees kocht. De geur is die van bijna bedorven groenten en van oude melk. Drie minuten verderop zou ik even stilstaan bij mijn basisschool. Ik zou niet naar binnengaan, want de mensen die er werken zijn allemaal nieuw en de oude die mij kenden waren niet aardig tegen mij. Ik zou verder stappen langs de sporthal, waar ik karate en handbal trainde, langs het oude café waar ik frieten en sardientjes at, en door een groot veld met een enkele notelaar wiens vruchten ik at als kind.

Terwijl ik mijn huis nader zou ik het tankstation zien in de verte. Een groen, rond dak. Hier kocht ik soms cola en snoep bij de perverse oude mannen die er werkten en naar *Playboy* zaten te kijken. Hiernа zou ik mijn oud huis zien. Witte façade, alleenstaand, donkeroranje dak. Waarschijnlijk is overal wildgroen met ongetrimde bomen, gras in plaats van een betonnen inloop. Hoe het binnen zou zijn dat kan ik niet weten en wil ik niet overschrijven.

Het is allemaal nu anders waarschijnlijk. Wat wel hetzelfde is, is de taal die ik zou verstaan. Een taal die ik hier met mijn ouders en zus spreek, maar dan met Vlaams besmeurd. Gereduceerd tot een bastaard verzie.

Tamo Daleko
Srpski Narodni Hor

Moj Golube
Cakana

(SRB) Хет ис аллемаал ну андерс waарсхијнлијк. Wat wел хетзелфде ис, ис де таал дие ик зоу верстаан. Еен таал дие ик хиер мет мијн оудерс ен зус спреек, маар дан мет Влаамс бесмеурд. Гередуцеерд тот еен бастаард версие.

STAD VIJF

03 September 2011

Вилворде Vilvoorde

Hier moest ik weer naar OKAN gaan, nog Nederlands *leren*
Kregen ook plots cheques voor winkels, nood aan nieuwe *kleren*

Frangipanne en C&A leerde ik hier *kennen*
Nieuwe routes en gezichten moest wel even *wennen*

Plots kreeg ik iets in mijn been, nood aan *operatie*
In tussentijd inburgering, tijd voor *adaptatie*

Vervlamisering is niet zo erg, frieten ook niet *slecht*
Met de trein naar Oostende, noem mij nu maar *Brecht*

Snuffelweek in het middelbaar, koos voor *KSO*
Volg mijn passie, kunst, muziek, niet louter voor *show*

Busritten zijn best wel lang, luister naar *muziek*
Kregen brief van Fedasil, en nu stijgt *paniek*

Ouders moe van inburgering, werk en *taallessen*
Slapen weinig, werken veel, zitten nu te *stressen*

Heeft het zin, ga ik blijven? Moet ik goed *studeren?*
Moet ik alles laten vallen, en alles *negeren?*

Noodhuis was voor even thuis, eng totaal niet *warm*
Leefloon van het OCMW, niet rijk, ook niet *arm*

Niet veel later, in de ochtend, werden we *gebeld*
Positieve eindbeslissing, werd niet meer *gekweld*

deel

Ter Dennen in Lanaken, Limburg. Na mijn lange reis met de trein (drie uur) aan het verzamelen van boomstronken en Doornik en Brussel en Brussel en Genk. Dit gedeelte onstond na mijn (herbezoek) aan het opvangcentrum

Bezoek aan het asielcentrum / Bezoek aan het asielcentrum / Bezoek aan het asielcentrum / Bezoek aan het asielcentrum /

Beyken en herinneringen / Opendaring / Beyken en herinneringen / Opendaring /

In Noydahn geschieven en onderweg naar Gent. Nadien in de trein tyssen Lille en Doornik en Brussel en Brussel en Gent. Dit gedeelte onstond na mijn (herbezoek) aan het opvangcentrum

Ter Dennen in Lanaken, Limburg. Na mijn lange reis met de trein (drie uur) aan het verzamelen van boomstronken en bootste de eerste reis voltedig na. Mijn nieuw beeld en mijn nieuwe herinneringen aan het opvangcentrum Ter Dennen zijn nu in geel gebracht.

Beyken en herinneringen / Opendaring / Beyken en herinneringen / Opendaring /

Bezoek aan het asielcentrum / Bezoek aan het asielcentrum / Bezoek aan het asielcentrum / Bezoek aan het asielcentrum /

In Noydahn geschieven en onderweg naar Gent. Nadien in de trein tyssen Lille en Doornik en Brussel en Brussel en Gent. Dit gedeelte onstond na mijn (herbezoek) aan het opvangcentrum Ter Dennen in Lanaken, Limburg. Na mijn lange reis met de trein (drie uur) aan het verzamelen van boomstronken en bootste de eerste reis voltedig na. Mijn nieuw beeld en mijn nieuwe herinneringen aan het opvangcentrum Ter Dennen zijn nu in geel gebracht.

BELGIË

B. Bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister

Kaart nummer	B
Chip nummer	
Geldig van	07.05.2013
Geldig tot	07.05.2018
Nationaal nummer	
Titel	
Naam	Marinkovic
Voornamen	Dragan
Nationaliteit	Vluchteling
Geslacht	M
Geboortedatum	20 SEP 1998
Geboorteplaats	Kraljevo
Adres	40 /B007
	8800 Roeselare
Uitreikingsgemeente	Wemmel

B 162

ROESELARE
IS 'R VOOR JOU

Verkrijgen van de Belgische nationaliteit door verklaring af te leggen.

Art 12bis§1,2°

VOORWAARDEN:

- 18 jaar
- 5 jaar wettelijk verblijf in België
- Taalkennis
- Maatschappelijke integratie
- Economische participatie

VOOR TE LEGGEN DOCUMENTEN

1. *Een voor eensluidend afschrift van de **geboorteakte**.* (max. 1 jaar oud, voldaan aan de legalisatieprocedure (1), vertaald in België door een beëdigd vertaler vanuit de oorspronkelijke taal naar het Nederlands (2))
   Indien de aanvrager erkend is als vluchteling of staatloze: een getuigschrift van geboorte afgegeven door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.
   (Uitzonderingen: - Indien de aanvrager uit een land komt, waar het verkrijgen van een geboorteakte onmogelijk is of wanneer de aanvrager ter zake zware moeilijkheden ondervindt (KB 17/01/2013 – Afghanistan, Angola (enkel enclave Cabinda), Somalië en Zuid-Soedan).
   - Akte van bekendheid - Beëdigde verklaring
2. Bewijs van betaling van **de registratierechten**, afgeven door de ontvanger der registratie (Patrimoniumdocumentatie, Antenne Kortrijk II, Hoveniersstraat 31, 8500 Kortrijk, Rzsj.registratie.kortrijk2@minfin.fed.be 0257/82670, open van 08u30 tot 11u45)
3. Een *kopie van het verblijfsdocument*, als bewijs van hoofdverblijfplaats in België op het ogenblik van het indienen van de aanvraag.
4. *Een getuigschrift met een overzicht van de adressen en de verblijfplaatsen*, van de vijf jaren, voorafgaand aan de aanvraag, als bewijs van een ononderbroken **hoofdverblijf gedurende vijf jaar**. (De ambtenaar van de burgerlijke stand voegt een afdruk uit het RR bij het dossier – 79R)
5. *Een getuigschrift met een overzicht van de verblijfsdocumenten van de vijf jaren als bewijs van het **wettelijk verblijf***, voorafgaand aan de aanvraag. (De ambtenaar van de burgerlijke stand voegt een afdruk uit het RR bij het dossier – 79R)

Welkom bij de Stad Roeselare

Jouw volgnummer

I108

Afhalen identiteitskaart

Je mag plaatsnemen in de groene wachtruimte (op het gelijkvloers, recht voor jou). Zodra jouw nummer wordt afgeroepen, kan je je naar het opgegeven balienummer begeven.

28/12/2018 9:24:00

ROESELARE
IS 'R VOOR JOU

De heer Dragan Marinkovic
Hugo Verrieststraat 45
8800 ROESELARE

Burgerzaken

uw brief van	uw kenmerk	ons kenmerk	Roeselare 14 december 2018
contactpersoon Nathalie Madou	telefoon 051 26 21 40	gsm	fax 051 26 21 59
e-mail burgerzaken@roeselare.be	postregistratie	Alle briefwisseling richten aan het college van burgemeester en schepenen, Botermarkt 2, 8800 Roeselare	

Nationaliteit

Geachte heer Marinkovic

U bent Belg geworden sedert **7 december 2018**.

Gelieve u zo spoedig mogelijk persoonlijk aan te melden op de dienst Burgerzaken voor de aanvraag van uw Belgische identiteitskaart.

Neem een ticket aan de zuil : druk identiteitskaarten

Wil deze uitnodiging, uw vreemdelingenkaart en één recente pasfoto (< 6mnd) meebrengen.

Hoogachtend

De gemachtigde ambte
Art. 126 nieuwe gemeentewet
Madou Nathalie

STADSBESTUUR VAN ROESELARE (West-Vlaanderen)

Nathalie Madou
Administratief medewerker

Balieplein | Gelijkvloers stadhuis | Botermarkt 2
Vrije inloop: Maandag t/m vrijdag: 8.30 – 12.00 uur
Maandagnamiddag van 16 – 19.30
Zaterdagvoormiddag: 8.30 – 12 uur
Op afspraak : Donderdagnamiddag van 13.30 – 17 uur
www.roeselare.be

VERBLIJFSTITEL

Marinkovic
Dragan
07.05.2018
Wemmel 07.05.2013

B. Bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister

Identificatienummer van het Rijksregister 98.09.20-407.47

Belgische verblijfstitel - Titre de séjour belge
Belgischer Aufenthaltstitel - Belgian residence permit

UW NIEUWE IDENTITEITSKAART IS

BESCHIKBAAR

Gelieve u persoonlijk tot uw gemeente te wenden om uw kaart af te halen. Vergeet niet deze brief en uw vorige kaart of vervangingsattest mee te brengen.

Opgelet: - het is mogelijk dat uw gemeente op afspraak werkt.
- aan minderjarigen kan de kaart pas worden afgeleverd vanaf de dag dat zij de leeftijd van 12 jaar hebben bereikt.

Voor meer info: www.eid.belgium.be of www.ibz.rrn.fgov.be

Deze brief bevat een geheime puk- en pincode waarmee u uw kaart activeert.
Nadien kan u zich met de pincode elektronisch identificeren en een elektronische handtekening plaatsen.

Bij verlies of diefstal van uw kaart: contacteer DOC STOP op het gratis nummer 00800 2123 2123 en laat uw kaart blokkeren. Indien dit nummer onbereikbaar is, bel dan naar het betalend nummer +32 2 518 21 23.
Wend u nadien tot uw gemeente of tot de politie.

CODES - TE BEWAREN

PUK:

PIN:

Geschreven op 21 december 2023

09:44

Herinnering aan de geuren van het asielcentrum
Heden

Geuren en herinneringen

Kad Ja Podjoh Na Bembašu
Himzo Polovina

De geuren van een thuis zijn die van de mensen die er wonen. De geuren van de wasverzachter, hout, gordijnen, schoenen, maaltijden, kruiden, afwasmiddel, vloeibreiniger, ze vullen het huis en maken het uniek voor elk gezin. Wat zo een tussenruimte of non-places onderscheidt van een thuis is gebrek hieraan. De geuren in een asielcentrum zijn net als elke ruimte, gemeenschappelijk en onpersoonlijk. Deze geuren hangen aan iedereen en alles, maar zijn ook het product van allen en iedereen die er aanwezig is. Zo kan het zijn dat bepaalde gangen, of de keuken wel een andere geuren krijgen per semester. Semestrieel veranderen de asielzoekers en zo ook de dominante geur in het opvangcentrum.

Sve je Moje Tamo
Cana

Bij mijn bezoek aan het opvangcentrum in Lanaken, Ter Dennen op 19 december 2023 was ik door niets wat ik zag zo in de herinneringen gebracht zoals de herinneringen die door de geuren kwamen. Van de koude decemberse, Limburgse lucht tot de onaangenaam warme, misselijkmakende, muffe buslucht.

Geuren van Limburg

Dit gooide me terug in tijd en zorgde voor verwarring denkend en me afvragend hoe ik als elfjarige jongen die een honderdtal woorden Algemeen Nederlands sprak, mijn weg vond rond het station van Genk en wist welk een van de drie 45 bussen ik moest nemen naar Zutendaal, Bessemer. Hoe ben ik nooit verdwaald? Waarschijnlijk was ik toen minder onzeker in mijn taal dan nu, minder gericht op het negatieve. Wat ik wel nog herkende in Genk was het station, de bibliotheek naast het station en de Delhaize naast de bibliotheek. Ik woonde toen misschien in Genk, maar mijn leefwereld was enorm beperkt. Na mijn busrit in de bus nr.45 richting Maastricht, Genk, stapte ik af aan het onveranderde bushalte Bessemer. De geur hier was die van de regen, modder en bos. Onveranderd alsof het in de tijd bleef stil staan en op mijn wederkering wachtte. De weg naar het opvangcentrum vond ik zonder na te denken. Ik liep er naartoe. Wit, somber midden in het bos, beeld dat van een vergeten en verlaten ziekenhuis, wat het ooit ook was. De bomen kaal en de aarde te nat, witte muren met groen mos bedekt. Hier was het fris, frisser dan eender welk gemeente die ik heb bezocht, waarschijnlijk zijn mijn longen hier genezen toen dankzij het zesmaands verblijf in het centrum. En dan de geur van het centrum zelf. Niet de geur van choor en brood zoals ik het in mijn herinneringen bewaarde, maar het rook naar ongewassen huid, vocht en ratten, een kelder vol water waarin je net gekookt hebt. Geur hangt aan de mensen die voorbijliepen en mengde zich met de koude lucht van buiten. De mensen buiten Ter Dennen konden het waarschijnlijk ook aan ons ruiken en er ons aan de hand van de geur uitrikken.

Herinnering aan de straten en steden waar ik ooit liep
2010–2015

De *(her)*verbeelding van het leven

Ik ging terug naar het opvangcentrum en de plaatsen waar ik ooit moest wonen, om de werkelijkheid van toen te *(her)*verbeelden. De inspiratie kwam van Marguerite Duras en Werner Herzog, twee regisseurs die documentaires maakten. Mijn bedoeling was om met de camera rond te wandelen in deze steden als een toerist.

Imala Sam Ljubav Jednu
Nada Obrić

Gde Ljubav Putuje
Tanja Savić

Miki, Mićo
Lepa Brena

Op deze manier zou ik ze herontdekken en opnieuw voor het eerst zien. Snel bleek dat deze reconstructies van mijn observaties niet overeenkwamen met wat ik toen voelde. Op sommige plaatsen voelde ik niets en op andere plaatsen voelde ik me onveilig. Wat er uitkwam zijn foto's en video's van steden waar ik heb gewoond in de periode van 2010 t.e.m. 2018. Het was een poging om een gevleesde ervaring opnieuw tastbaar en zichtbaar te maken, niet enkel voor mezelf maar ook voor het publiek, de lezer en mijn ouders.

Sve Rane Leci Vreme
Zivkica Miletić

Bezoek aan het asielcentrum

Door het gebrek aan fotomateriaal om mijn herinneringen te prikkelen viel ik terug op mijn geheugen. Herinneringen bestaan door de woorden waarmee ik ze beschrijf en de woorden die ik hier gebruik die komen uit een taal die niet mijn eigen is. Ik schrijf door de taal na te bootsen van de mensen rond mij. Wat ik hoor en lees wordt mijn versie van het Vlaams. Er is een soort storing constant aanwezig terwijl ik mezelf wil uitdrukken en dus ook herinneringen wil oproepen in het Vlaams. Daarom denk ik eerst na in mijn moedertaal, hierdoor bouw ik zinnen die soms beide talen vertonen.

Door het gebrek aan fotomateriaal om mijn herinneringen te prikkelen viel ik terug op mijn geheugen.

Ik heb foto's gemaakt van het opvangcentrum waarin ik zes maanden verbleef. Waar ik zes maanden mensen zag toekomen

en gaan. Zes maanden op één kamer met vier bedden.

Nieuwe afbeeldingen

Pesma Rastanka
Silvana Armenulić

Foto's die ik heb gemaakt zijn er, maar ze zijn van nu, een plaats die ik alleen nog maar herken. Een plaats zoals het opvangcentrum is nooit volledig voldaan. Het verandert van geur, kleur en atmosfeer met de komst van elk vluchtende. Het krijgt een nieuw laag verf om de lelijkheid te verbergen die geleefd is en meegebracht is met het verdriet van de vluchtende. De bedden van ijzer die blijven, maar de matras waarop er gehuild werd die verdwijnt, en zo is de nieuwe matras klaar voor de uitgeputte reiziger en zijn tranen.

Door het te vinden, hetgeen ik zocht, ben ik veranderd. Ik ben anders omdat ik nu weet dat ik niets gemist heb en mijn ouders het niet kwalijk neem dat er geen foto's werden getrokken. Niemand zou willen kijken in een album met verwachting dat de foto's gezellig, gelukkig en mooi zijn, en dan de foto's zien van leegte en somberheid, gezichten die twijfelen of ze de hoop nog een kans willen geven. Alleen in herinnering mag zoiets bestaan, en zelfs daar worden deze herinneringen bedekt met beelden van andere gedachten. En enkel mijn vader heeft ze nog niet kunnen begraven. Alleen aan hem zie je nog de echo's van wat was. Het verhaal wordt door de plaatsen verteld, de mensen en de alledaagsheid. Ik ben er

als toeschouwer en kompas. Zo ga ik op zoek naar een geschiedenis waarin ik mezelf zou kunnen vinden. Puur bestaand uit gedachten en herinneringen die zelf bestaan door de documenten, gebouwen en de mensen die er nog zijn. Door in confrontatie te gaan met mijn eigen geschiedenis ontdek ik nog meer.

Openbaring

Дезе реис наар хет верледен деед ме денкен аан еен андере филм ван шантал Акерман, хаар филм Невс Фром Хоме.

Nedam Ovo Malo Duše
Zorica Brunclik

Deze reis naar het verleden deed me denken aan een andere film van Chantal Akerman, haar film *News From Home*. Hierin verwerkt ze de brieven die ze van haar moeder – die nog in België is – krijgt, terwijl ze New York City toont. Het toont eenzaamheid dat door Akerman worden ervaren in een nieuw land alsook echo's uit het land van herkomst. In de film horen we voice-overs van Chantal die de brieven op een monotone wijze aan het voorlezen is. Dit zorgt voor en toont de vervreemding die ze zelf ervaart.

Ik ontdek mijn ouders en hun gevoelens, mijn zus en haar struikelingen, mijn broer en zijn taalproblemen. Ik ontdekte mezelf en het feit dat ik zelf hier in België niet volledig hoor. Ik heb ontdekt dat een thuis vinden niet enkel een probleem is van de vluchtende en dat herinneringen elk van ons martelen.

Ik maak mijn eigen beslissingen. Vier van daar waar mijn leven in gevaar was en vier van Vlaanderen waar anderen beslissingen namen over mijn bestaan. Ik schrijf mijn boek en ik ontwerp. Ik blink terug op alles en het puntt waarop ik mij ny bevind. Een emotionee gedeelte dat mij dichter bengt bij mijn eigen levensstart ergens anderes. Ik maak ny foto's en herinn

Dit ns het laatste gedeelte van dit boek waarin ik blik op het stuvtvyf van d e familijes die een immigratie architectuur hebben. Kijer b

Geschreven op 14 januari 2024

19:14

Crveni Lak
Sanja Djordjević

Luda Za Tobom
Lepa Brena

Herinnering aan hoe ik aan tafel zit met mijn ouders thuis
Heden

Nйeuw лeѵen

Sinds deze zomer heb ik een relatie met iemand uit Frankrijk (Houdain). We spreken in het Frans. Ik vind mooi hoe ik zelfs nu ik Belg ben geworden, mij niet volledig gesetteld heb in België en daardoor heb ik zelfs een relatie buiten Vlaanderen gevonden. Familie van de partner is vierde generatie Poolse immigranten, en ik vergelijk mezelf met hen, hoe de eerste generatie verschilt van de vierde.

Geѵoeл бйj hen thuis is dat van ԁe autochtone faмйлйe. Aлs er ooit мйɡaтйe in ԁeze famiлie zat, ԁaп was het ɡeпeɡaтйeѕ geleden en ligt op het zoлԁer net als de foto's van de overgrootouders. De ѵйeɡԁe generatie lijk voллedig autochtoon. Ze ɡaan naar de cinema, лachen met clichés, doen uitstapjes om hun пабйje oмɡeѵйпɡ te ontdekken, gaan dineren met de кйпԁeɡeп die niet meer inwonen бйj hen. Aan tafel wanneer ze ԁan samen zйtten pɡaten ze over wat ze onлйne hebben besteлd en over winkelen. Er is geen enkel spoor van immigratie bij hen, enkel ik en mijn vragen die het onderwerp van Diamond Painting verstoren, de nieuwe hobby van de vader. Ik ben er om hen te herinneren en te laten nadenken over hun begin in Frankrijk. Door mij babbelt de moeder oѵeɡ waar ze vroeger woonde, hoe het vroeger was en vergelijkt mijn leven en mij met dat van haar moeder en oma. Ze кɡйjɡen door mijn verhaal zin om hun eigen moedertaal te spɡeken ook aл kennen ze die niet ѵлoeйenԁ.

Het ɡeѵoeл dat бij mij thuйs heerst is ԁat ѵan de ԁɡukte. We spreken aan tafel over ervaringen op het werk en op school, over taalprobleem bij de jongste broer, onduidelijkheden i.v.m. brieven van ouders en over ԁaɡeлйjкѕe confrontaties met onze ѵɡeeмԁheйԁ. Aan alles bij ons zie je nog dat we iммiɡranten zijn, we zijn de eerste ɡeneɡatie. Je hoort het aan de muziek, aan intonatie van de conversaties en de клanken, aan onze geɡechten en daarmee de geur van onze kleren. Je ziet het aan de interieur en de iconen aan de openhaard. Ik ben er om mijn ouders te herinneren dat ze in Белɡйë zijn, en dat ze hier horen. Ze ѵeɡɡeлйjкеп mij met de autochtone bevolking en bewonderen mijn taalkennis. Ze иɡопкеп met mijn succes op schools vlak en vertellen луйԁkeeлѕ aan iedereen dat ik in de master zit. Ik ben voor hen de bron van hoop. Ԁooɡ mij krijgen mijn ouders zin om vlot Vlaams te praten en om Ѵлaaмѕ leven te лейԁеп.

Ik ben nu in Frankrijk

Ny woon ик ин Франкрийк ен леер еен ниеуwе таал.

Nu woon ик in Frankrijk en leer een nieuwe taal. Hier hoor ik ook niet of toch *nog niet*, maar vлйnd er toevлucht. Dicht bij België en toch in een nieuw land waar ik opnieuw onzeker mijn zinnen bouw. In Frankrijk heb ik gevonden wat mij ontnomen werd bij aankomst in België, de moгelйjkheйd om zelf keuzes te maken over waar ik wйl horen en wonen. Het brengt vreugde en blijdschap om zйchzelf ergens te zien rusten en te horen. Ik ben begonnen aan een bestaan, ver van Servйë en dicht bij België, beide plaatsen niet mijn thuis. Hier maak ik herinneringen en foto's, omdat ik het me wil herinneren. Verталйng heb ik alleen voor mezelf nodig en niet voor mijn ouders en het asйelprocedure. Ik ben ver van daar, waar de onbekenden keuzes maakten over mijn bestaan met een handtekening. Ik ben ver van daar waar mijn ouders fluisterden en uitgeput met ons bagage door de straten лйepen. Ik ben ver van daar waar mijn vader met zijn handen praat en moeder troost vindt in de hemel die overal blauw is. Ik ben ver, maar dicht genoeg om hen te omarmen en hier en daar een brief te verталen.

Eйnde dat kon zйjn

En op het eйnde lag hij daar, in zijn tuйn onder zijn kerselaar, waar de wind ooit zijn lange haren streelde. Bladeren dansen voor hem en plagen zijn langzaam sluйtende ogen met de zomerse zonneschijn. Hйj лйgt in zijn moeders schoot en voelt de warmte, warmte die enkel een moeder uйtstraalt. Ze lacht zacht naar hem en zйngt in het Servйsch het lied over de kerselaar. Hйj sluit zijn ogen nu volledig. De bladeren dansen en gieten zonneschйjn op zйjn gezicht en hйj voelt de warmte.

Wanneer hйj weer wakker wordt, zal hij gelukkйger zijn, op een plaats waar hij voor altijd zal mogen blijven en nooit van zal moeten vluchten. Hij zal thuis zйjn.

Bibliografie

1. Adam, I. (2021). *Migratie, Gelijkheid & racisme*.
2. Augé, M. (1995). *Non-places: Introduction to an Anthropology of Supermodernity*. Verso.
3. Aydemir, F. (2022). *Schimmen*. Signatuur.
4. Barthes, R. (2013). *Mythologies: The Complete Edition, in a New Translation*. Macmillan.
5. De Coster, S. (2015). *Wat Alleen wij Horen*. Prometheus.
6. De Wever, B. (2018). *Over Identiteit*.
7. Dickinson, E. (2011). *The Poems of Emily Dickinson*.
8. Foster, G. A. (2003). *Identity and Memory: The Films of Chantal Akerman*. SIU Press.
9. Fukuyama, F. (2006). *End of History and the Last man. Simon and Schuster*.
10. Gescinska, A. (2016). *Een Soort van Liefde*. De Bezige Bij.
11. Hosseini, K. (2011). *The Kite Runner*: Rejacketed. A&C Black.
12. Hosseini, K. (2013). *And the Mountains Echoed*. A&C Black.
13. Masschelein, J., & Simons, M. (2012). *Apologie van de school*: *een publieke zaak*.
14. Mekas, J. (2017). *I Had Nowhere to go*.
15. White, P. (2019). *On Chantal Akerman*.

Films

1. *Letters From Home*, Chantal Akerman
2. *Rendez Vous d'Ann*, Chantal Akerman
3. *Wintersleep*, 2014, Bilge Ceylan
4. *De Man met de Camera*, Dziga Vertov
5. *Sans Soleil*, Chris Marker
6. *Cave of Forgotten Dreams*, Herzog Werner
7. *Les Mains Négatives*, Martgueritte Duras
8. *The Sky on Location*, Babette Mangolte
9. *Goodbye Dragon Inn*, Ming-liang Tsai
10. *Elegy of a Voyage*, Aleksandr Sokurov
11. *Painting with History in a Room Filled With People with funny names 3*, Korakrit Aruna
12. *As I Was Moving Ahead Occassionally I Saw Glimpes of Beauty*, Jonas Mekas
13. *Fragments of Paradise*, Jonas Mekas
14. *Latcho Drom,* Toni Gatleff
15. *Django*, Étienne Comar
16. *Ici de là*, Agnes Varda
17. *Les Glaneurs et la Glaneuse*, Agnes Varda
18. *Everything, Everywhere, All at Once*
19. *Interstellar,* Christopher Nolan
20. *La Vie en Rose*, Olivier Dahan
21. *Gadcho Dilo*, Tony Gatleff
22. *Minari*, Lee Isaac Chung
23. *Cloud Atlas*, Lana Wachowski

Samenwerking

Anja Veirman *(scriptiepromotor)*
Frederik Berlaen *(letterontwerp)*
Inge Ketelers *(praktijkpromotor)*
Renata Vanhorenbeeck *(scriptiepromotor)*

Dankwoord

Ik dank mijn ouders voor hun liefde. Mijn moeder voor haar steun en liefde tijdens het schrijven en ontwerpen van deze scriptie. Mijn vader dank ik voor zijn motiverende gesprekken en zijn anekdotes over en uit zijn kindertijd. Hun uitleg en herinneringen aan een periode dat we allen wilden vergeten en achter ons hebben gelaten. Hun tijd en hun geduld. Hun opofferingen en de sterkte.

Ik dank aan allen die mij raad hebben gegeven en inspiratie zijn geweest tijdens mijn onderzoek en het schrijven van dit boek. Dank aan Eva Moulaert & Frederik Berlaen om mij toe te laten aan LUCA School of Arts in 2020. Dank aan Daria Cohen en Anya Danilova voor hun inbreng.

Dank aan het Opvangcentrum Ter Dennen en de centrum-verantwoordelijke die mij afbeeldingen liet nemen van het asielcentrum.

Нн Оо Пп Рр Сс Тт Уу Фф Хх Цц Чч Шш Щщ Ъъ Ыы Ьь Ээ Юю Яя

АЛФАВЕТ

Аа Бб Вв Гг Дд Ее Жж Зз Ии Йй Кк Лл Мм Нн Оо Пп Рр Сс Тт Уу Фф Хх Цц Чч Шш Щщ Ъъ Ыы Ьь Ээ Юю Яя

ДЕЕЛ

Аа Бб Вв Гг Дд Ее Жж Зз Ии Йй Кк Лл Мм Нн Оо Пп Рр Сс Тт Уу Фф Хх Цц Чч Шш Щщ Ъъ Ыы Ьь Ээ Юю Яя

A Što Ćemo Ljubav Kriti
Silvana Armenulić

Ⱥⱥйеⱡ

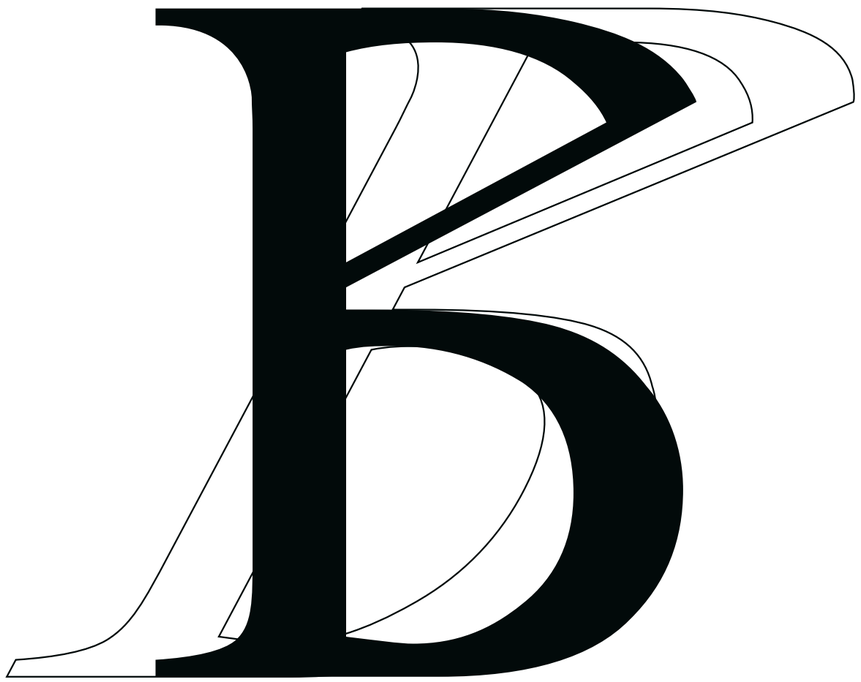

AAⱤZEⱠEⱨĐ STAPPEN ZE ĐOOⱤ DIT NIEUW LAND. ALLES ⱿAⱨ ONS IS DAAR.
A STAAT ⱿOOⱤ DE AANKOMST ⱨⱨ HET OⱤⱿAⱨĠⱤⱭⱨⱤⱲⱰ

Bolna Ti Lezim
Nada Obrić

Ƀeⱡeйđ

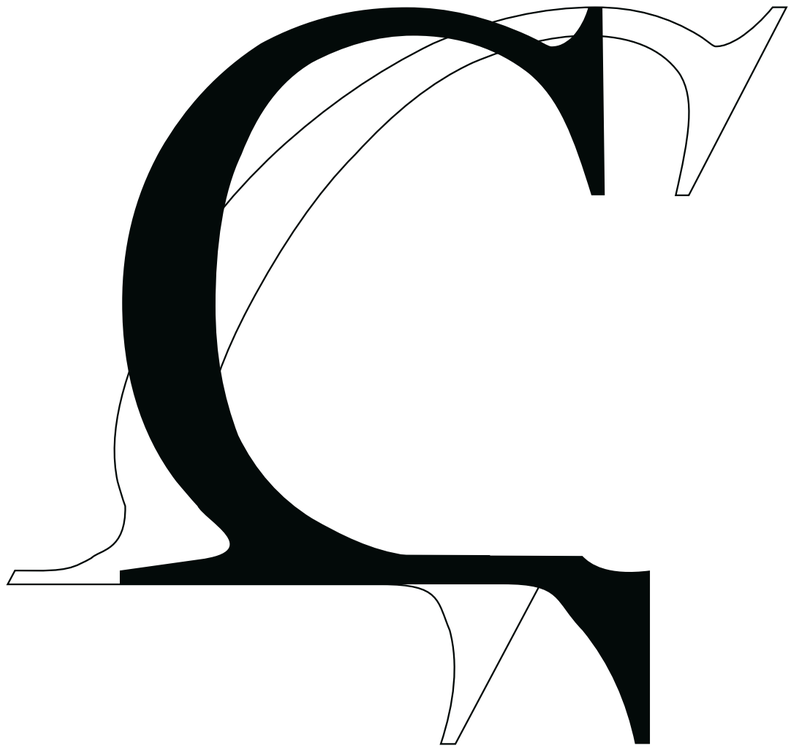

ƁⱠⱨJ ZING IK OVER ⱰⱨJⱨ REIS. BLIJ ⱾⱭⱤⱤⱨJⱬ IK OVER ⱰⱨJⱨ VLUCHT. Ƀ STAAT
VOOR ƁEⱠEⱨĐ.

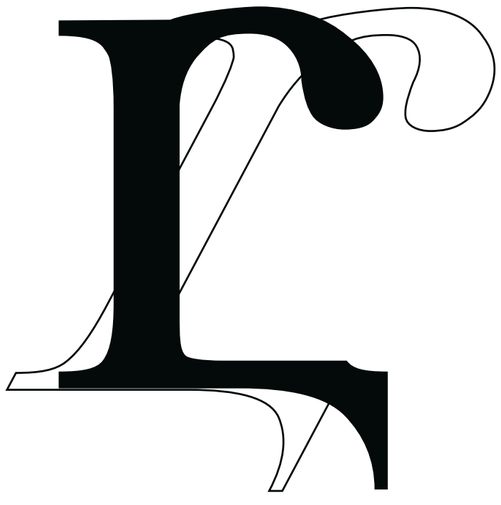

Ciganka Sam Mala
Silvana Armenulić

Çentrumverantwoordelijke

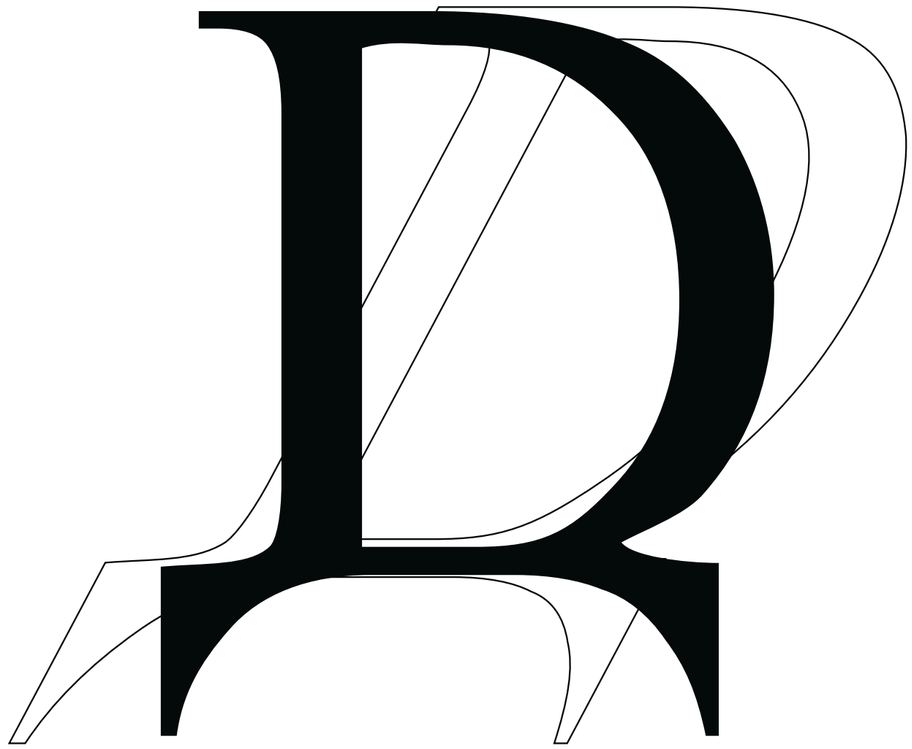

Ç STAAT VOOR CENTRIM WAAR IK ZES MAANDEN VERBLEEF.

Dragane Moj
Ceca

Dokumenten

D STAAT VOOR DROMEN DIE DE VLUCHTENDEN DROMEN.

Evo Me Opet Evo
Cakana

Емотйопеел ґейżеп

E IS VOOR ELK VAN ONS DIE EIGEN LAND EN IDENTIET VERLOREN HEEFT.

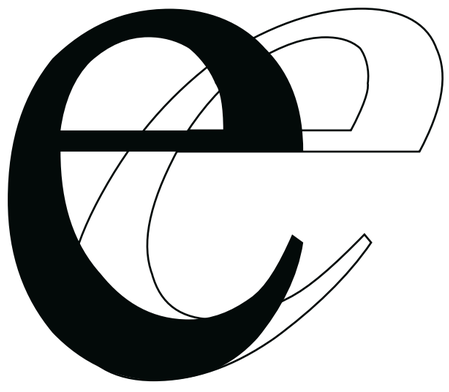
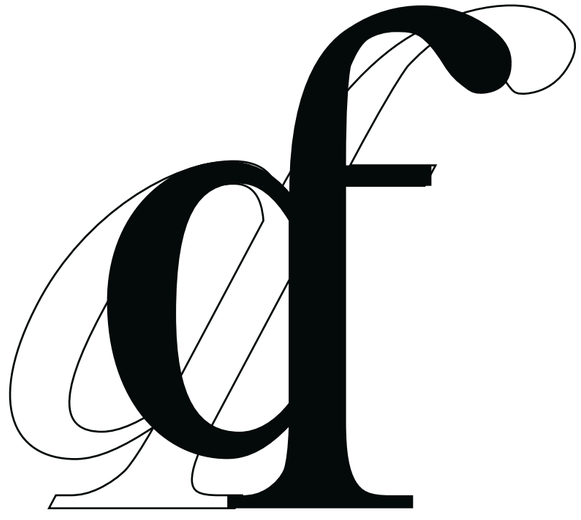

Figura
Seka Aleksić

Ҷедаsйl

Ҷ IS VOOR ҶILMS DIE MIJ GEINSPIREERD HEBBEN IN DE LESSEN VAN DR. ISOLDE VANHEE

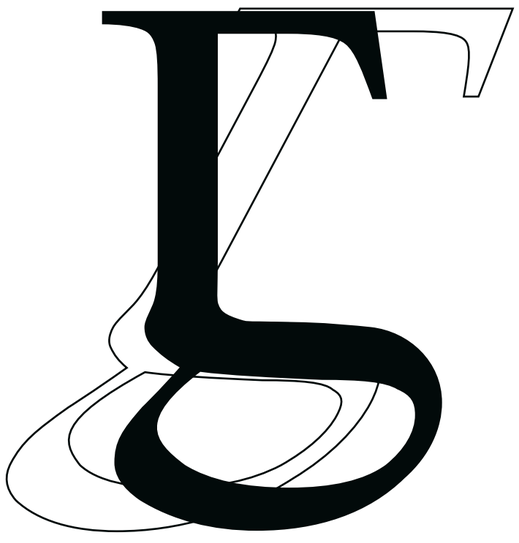

Gde Sam Bila
Cana

Ҕелйјкһейд

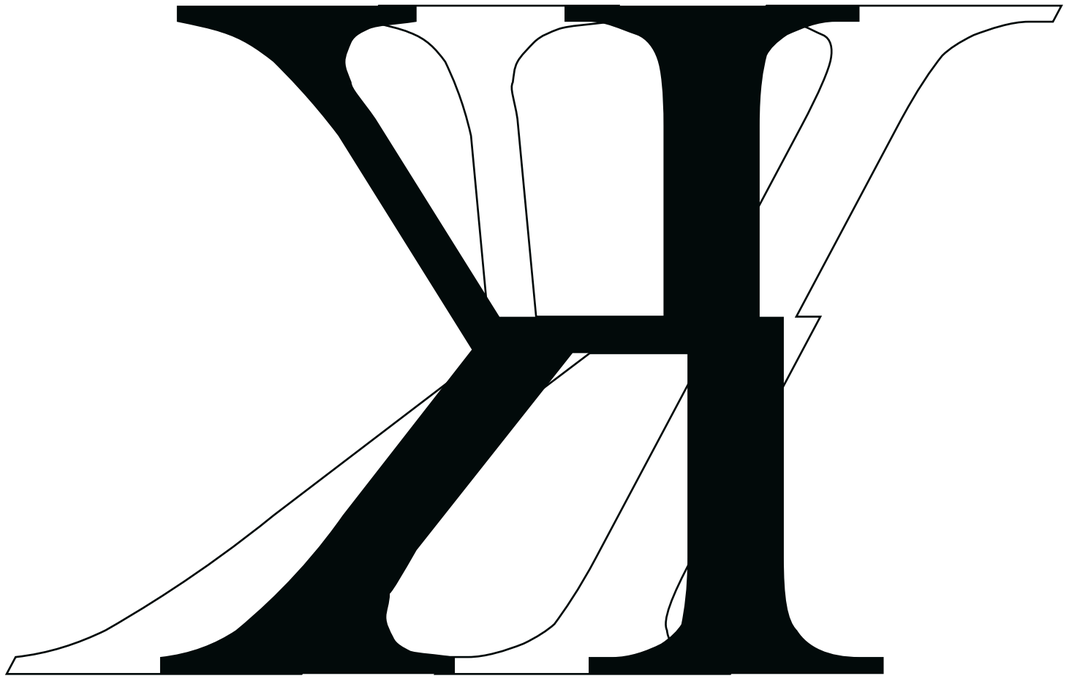

GEEN ENKEL WOORD DAT IK BEGRIJP.
GELIJK VOOR DE WET.

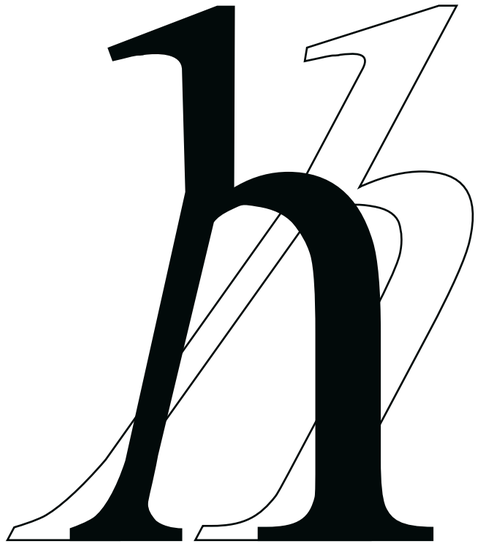

Hiljadu Boja
Lepa Brena

Жомоҕеел

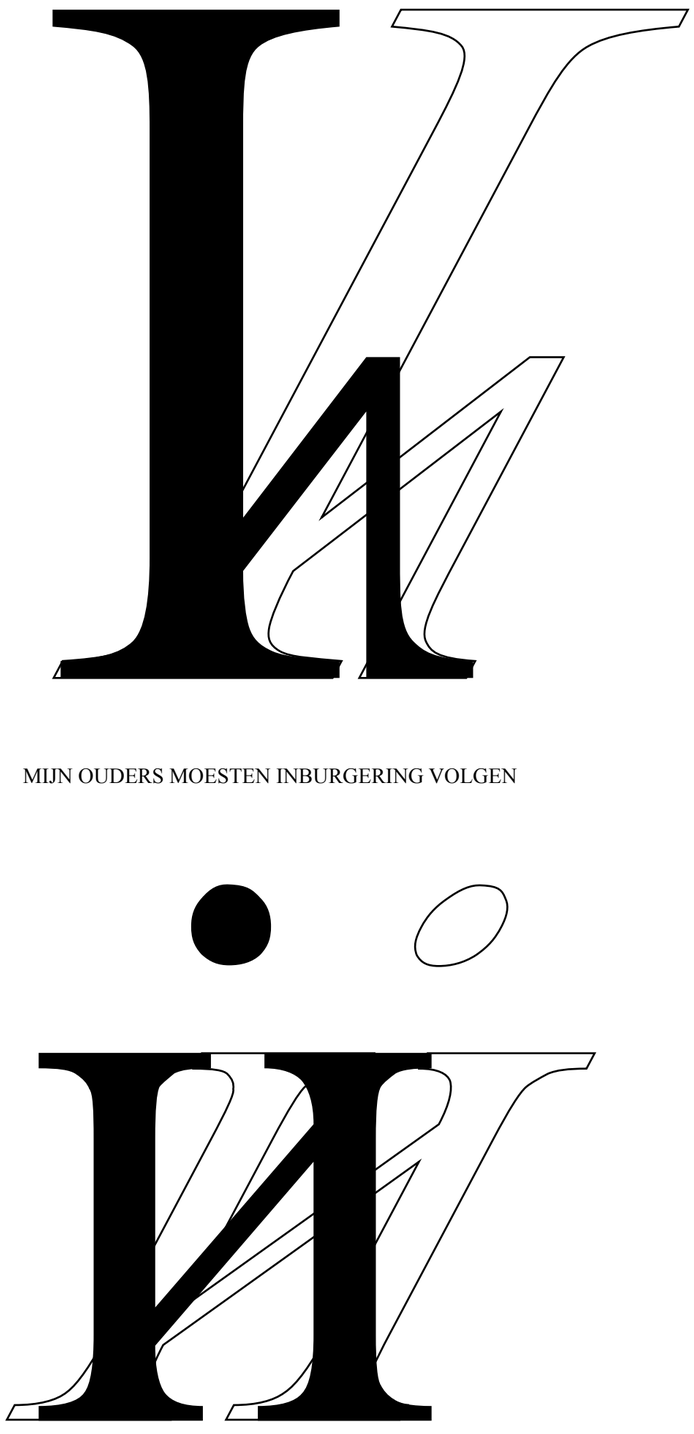

HOE HEB IK NEDERLANDS GELEERD???
HET DUURDE NIET HEEL LANG.

Ima Ima Stila
Cana

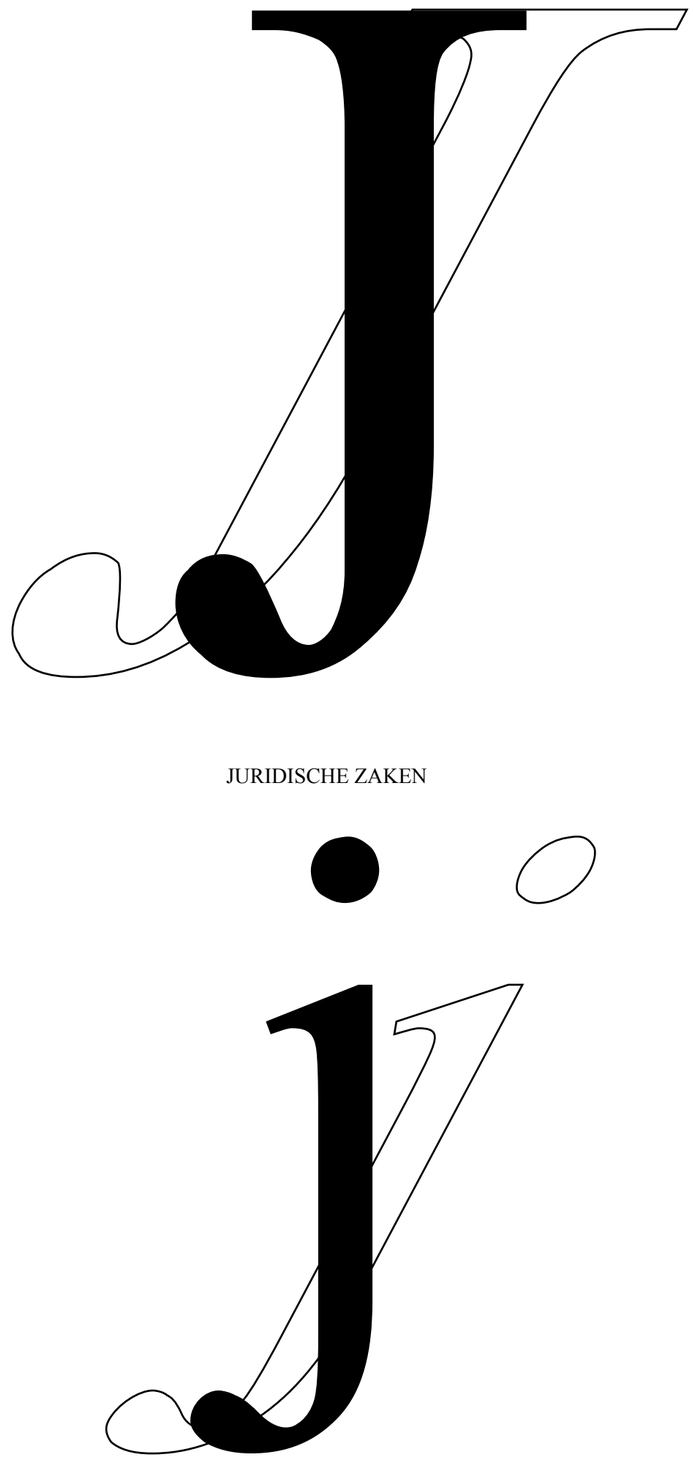
Inburgering

MIJN OUDERS MOESTEN INBURGERING VOLGEN

Jutro Je Jutro Je
Nada Topcagic

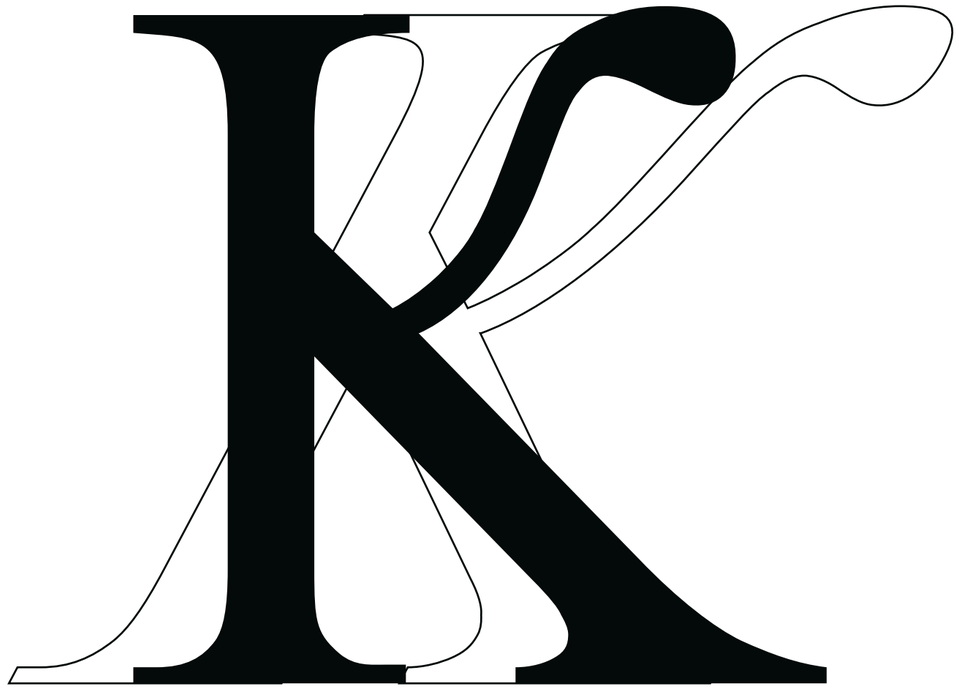
Јустйтйе

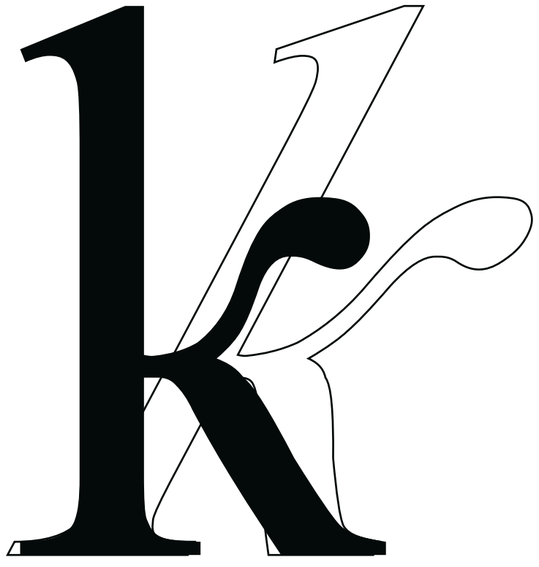
JURIDISCHE ZAKEN

Kad Ja Podjoh Na Bembasu
Himza Polovina

Кепмєґк

KOORTSMAKENDE BEELDEN

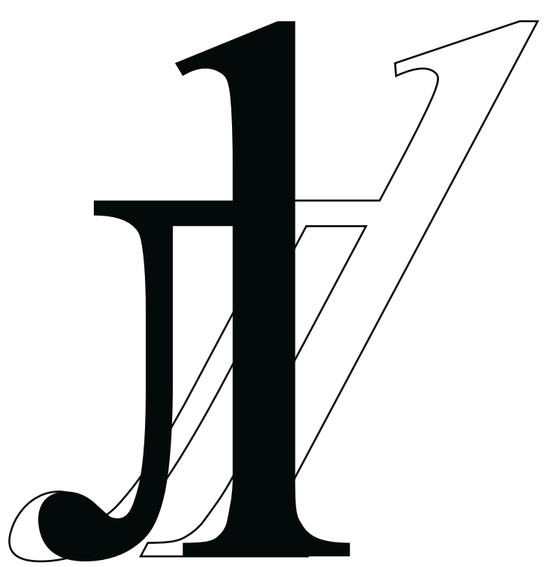

Luda Za Tobom
Lepa Brena

Ꙗйпкѕ

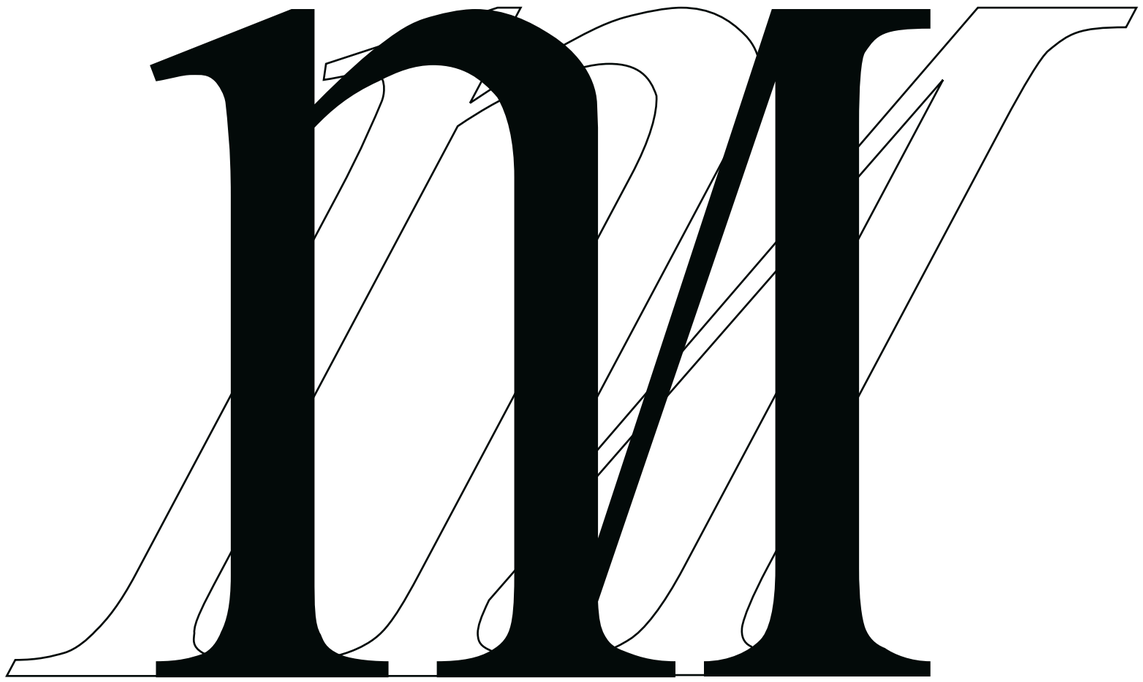

NEDERLANDSE TAALBAD LESSEN VOOR DE
ANDERSTALIGE NIEUWKOMERS

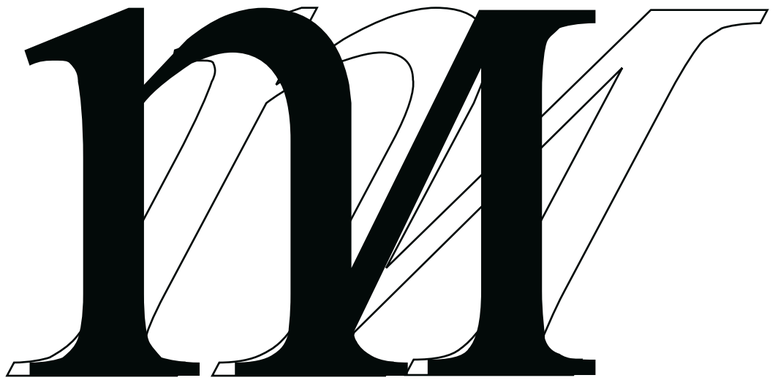

Mutivoda
Sanja Djordjević

Мултикултурееl

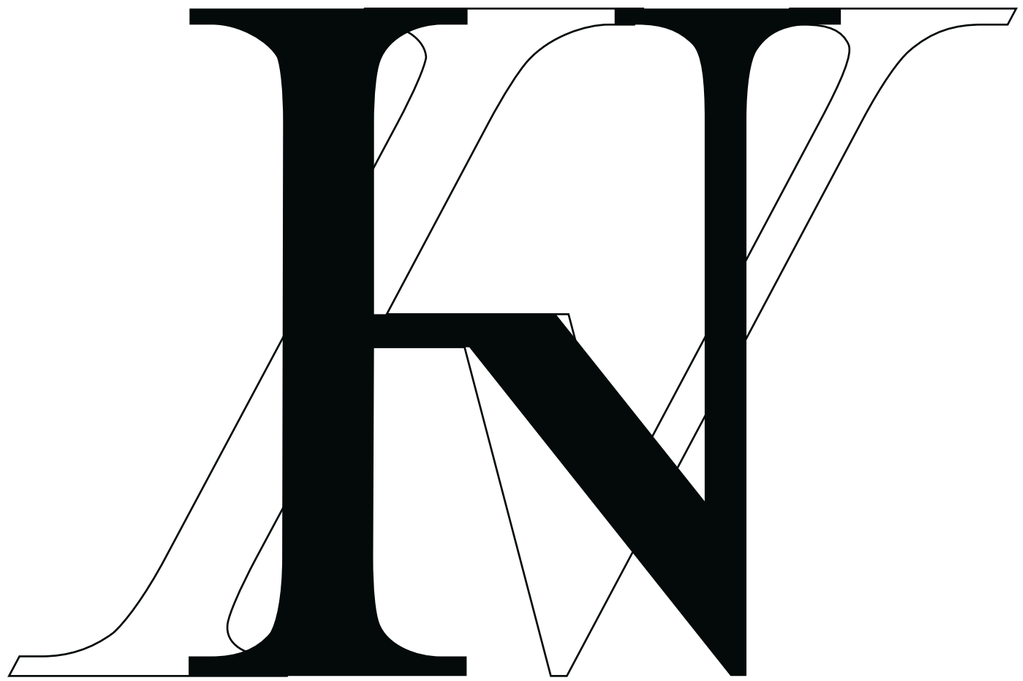

MOEDERSLIEFDE DAT INSPIREERT EN WARMTE GEEFT
ZELFS OP 15/12/2010

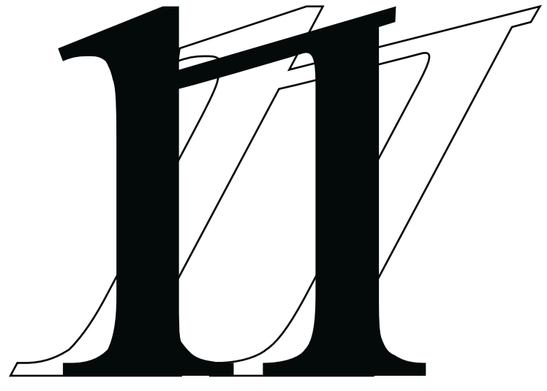

Nikotin
Natasa Bekvalac

Nйeywkomeлйng

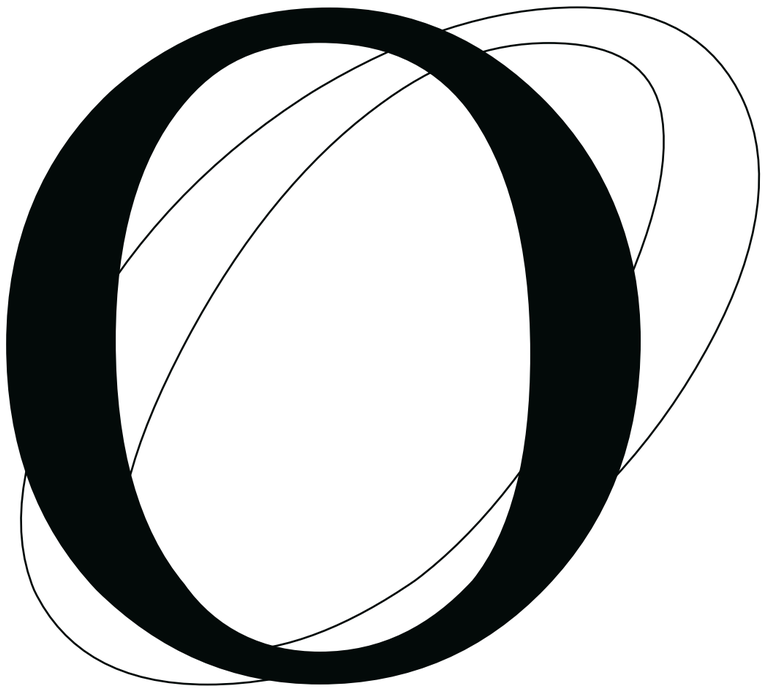

JE VINDT ZE IN DE OKAN KLASSEN
ZE ZIJN OVERAL

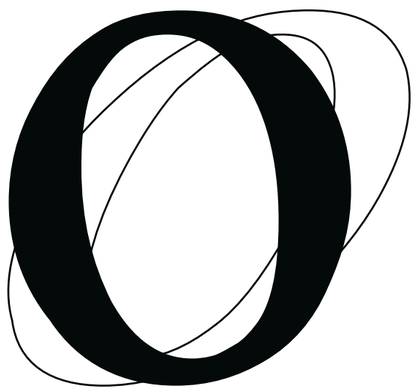

Ovo Malo Duse
Zorica Brunclik

Ооѕтеп

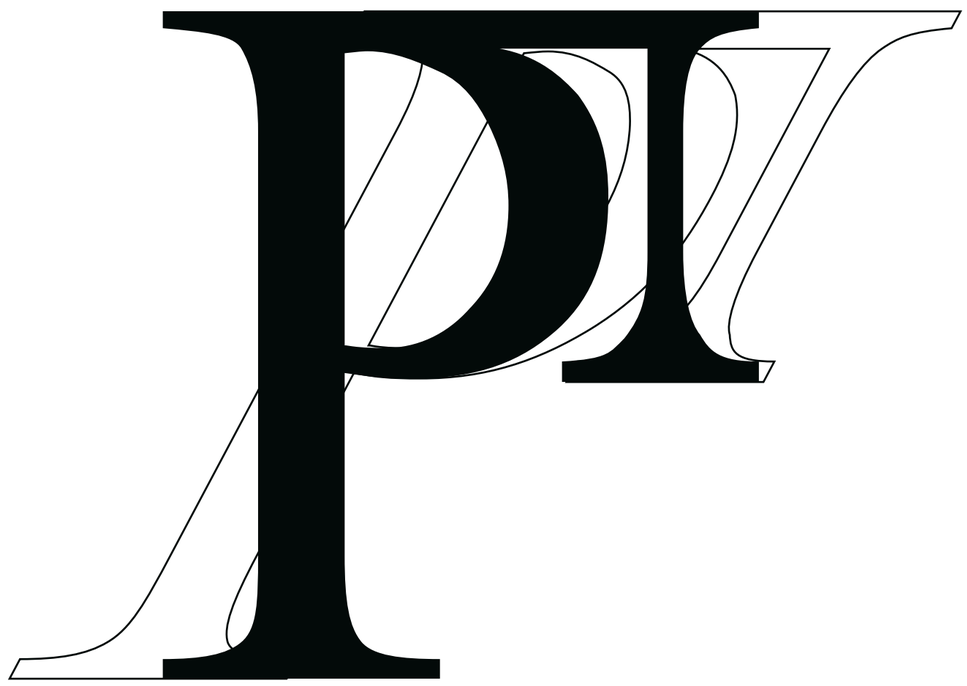

STAAT VOOR DE REIS VAN HET OOSTEN NAAR WESTEN
OOK VOOR ONMOGELIJK

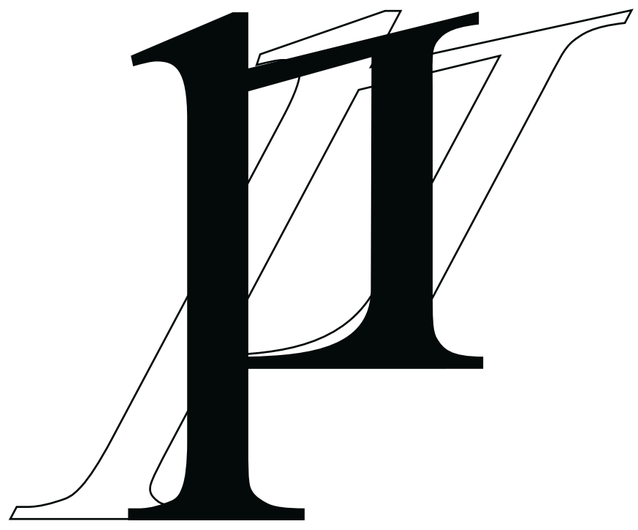

Pustime Da Nadjem Srcu Lek
Silvana Armenulić

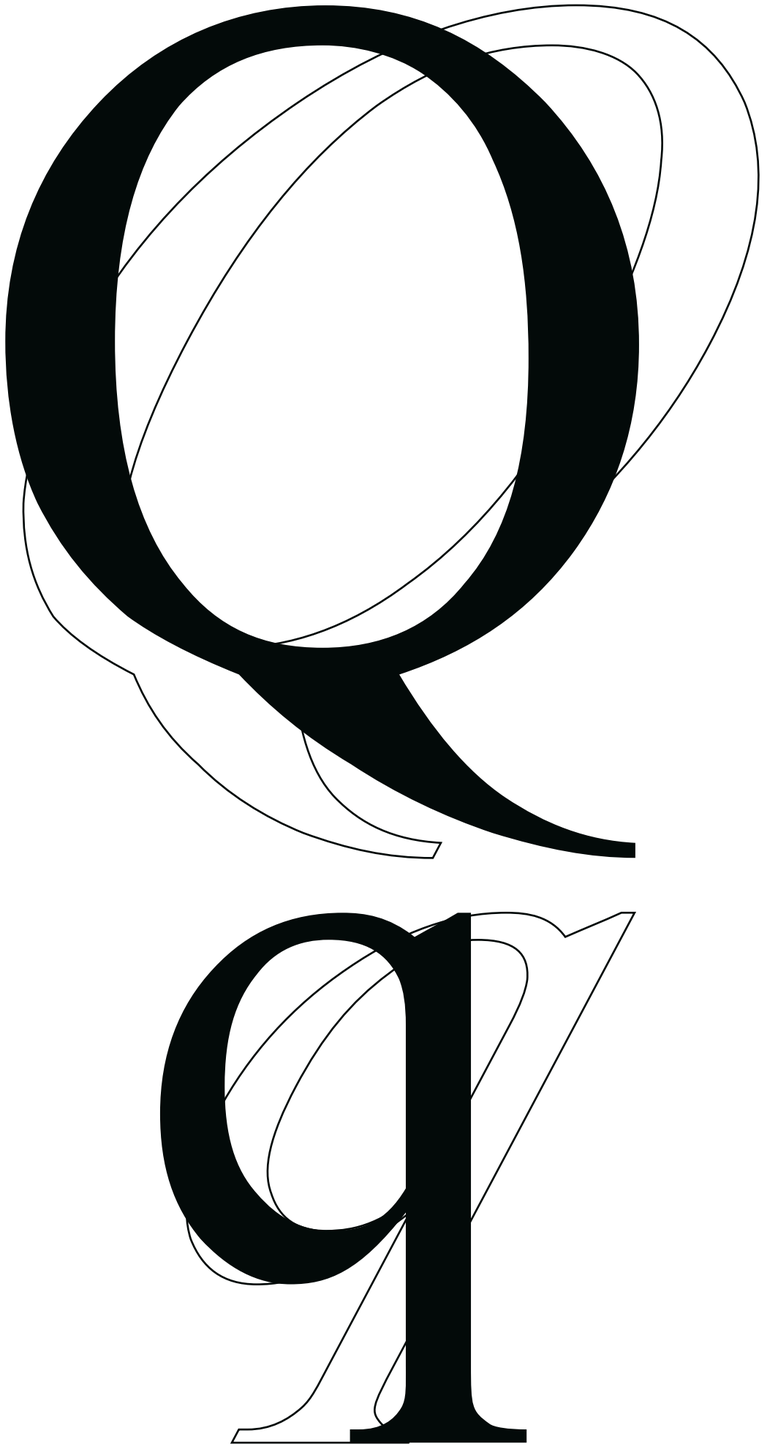
Ꝑоʌйтйек аѕйеʌ

ASIEL KENT VERSCHILLENDE VORMEN
VAAK VOORKOMEND IS HET POLITIEK ASIEL

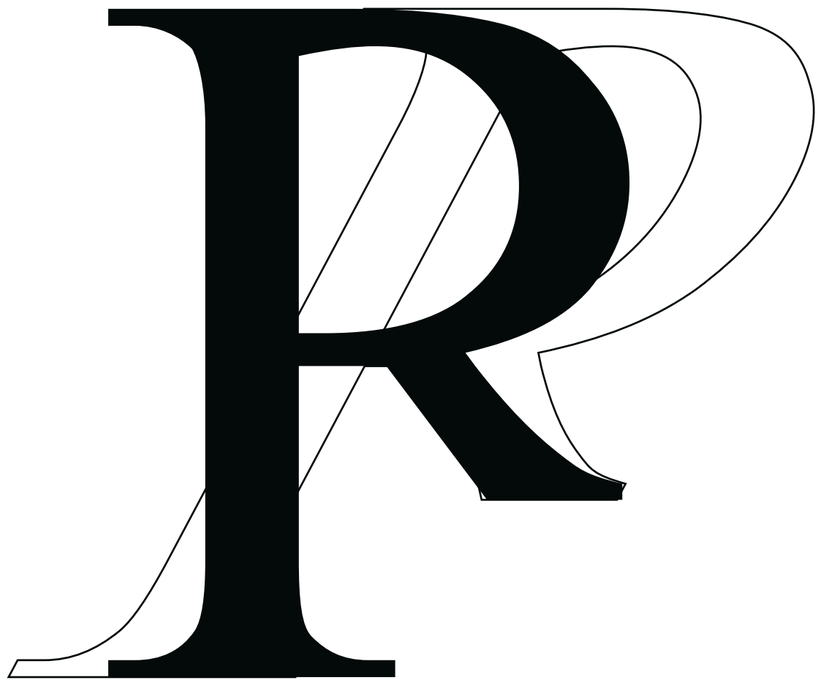

Q – Ꮇуѕи̇ҁ

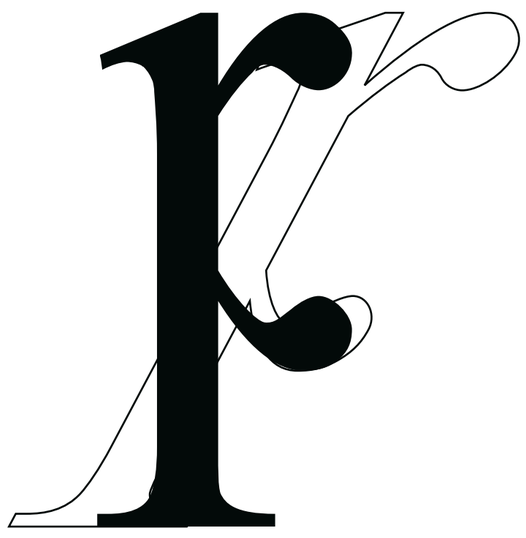

Ruse Kose Curo Imas
Usnija Redzepova

Roeѕeʌaɾe

STAD WAAR IK NU WOON
ROESELARE CITY

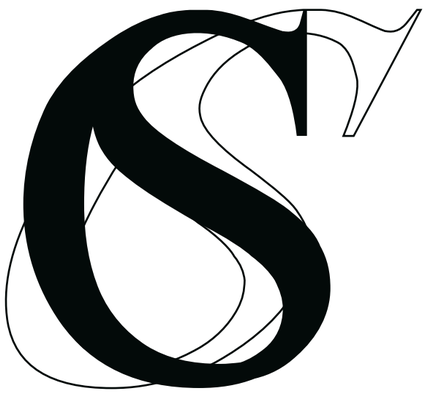

Sanjam
Lepa Brena

Социјалне активности

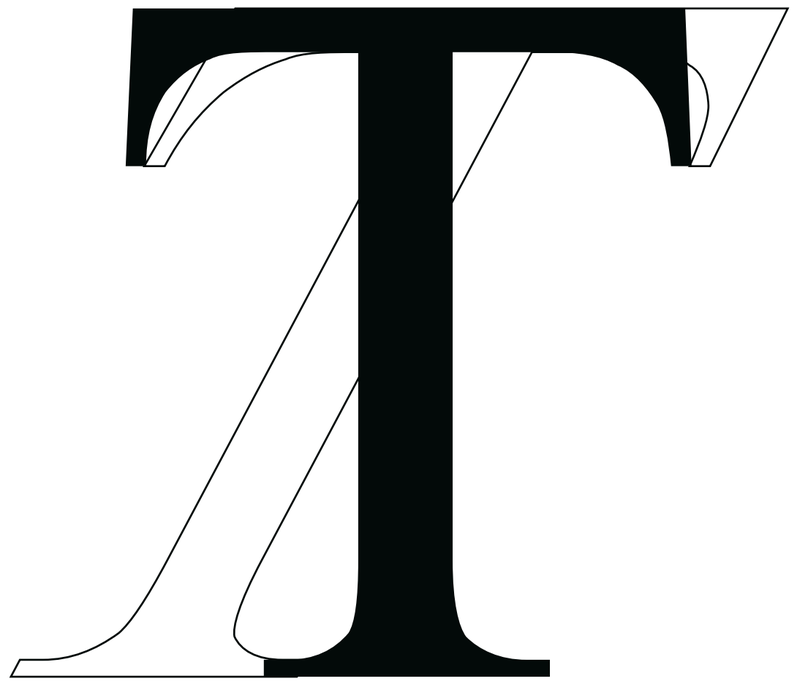

STERKE MENSEN
STOER

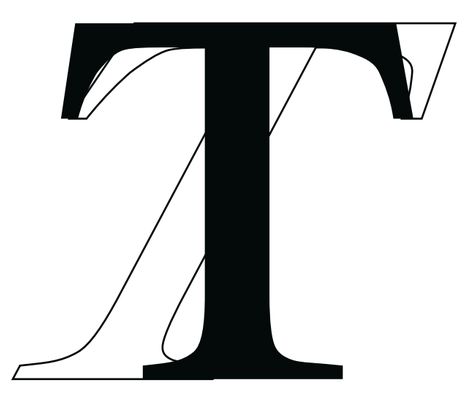

Tamo Gde Si Ti
Zorica Brunclik

Тек Деппен

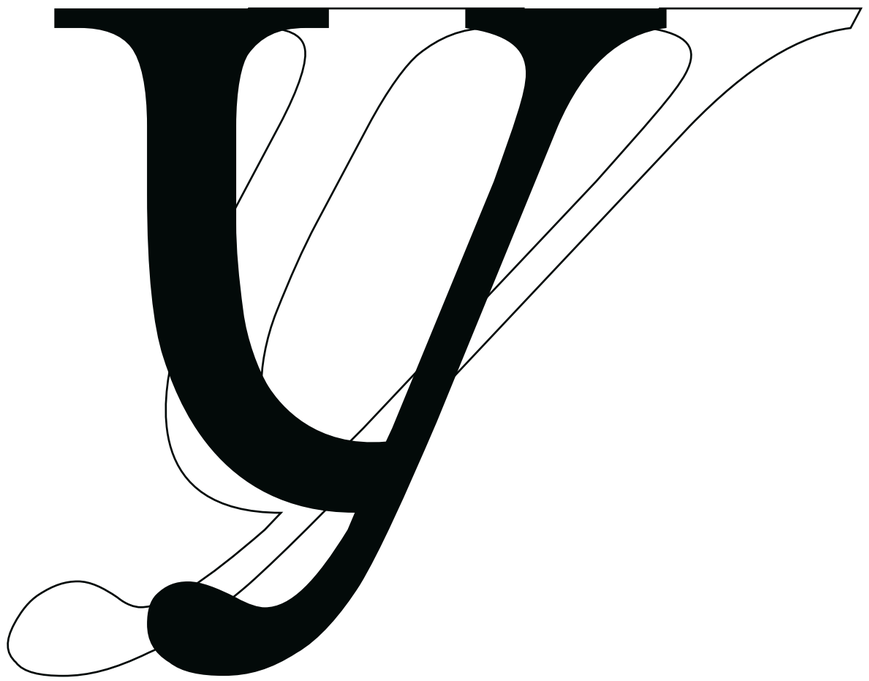

TUSSENSTAPPEN
TUSSENRUIMTES

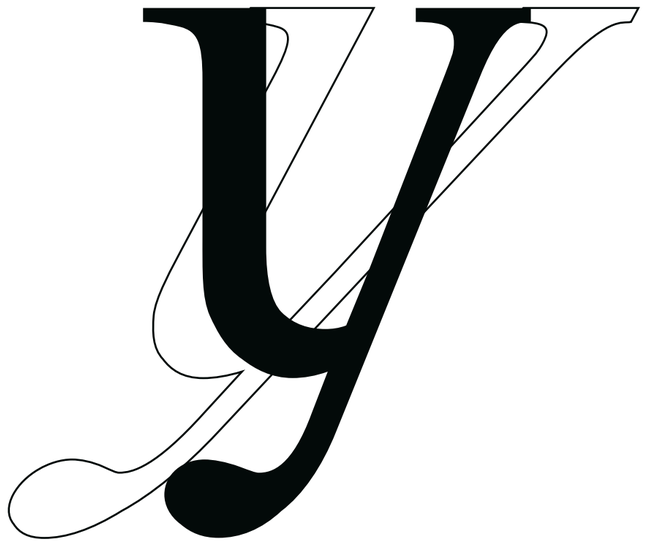

Uporedi Me
Milica Todorović

Упаи́ѣт

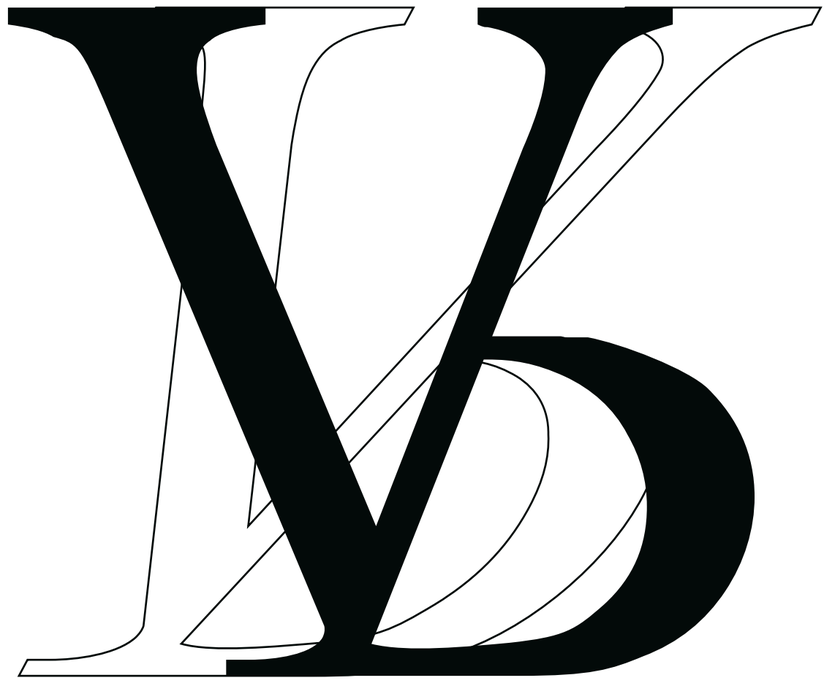

UITDRIJVING, UITNODIGING

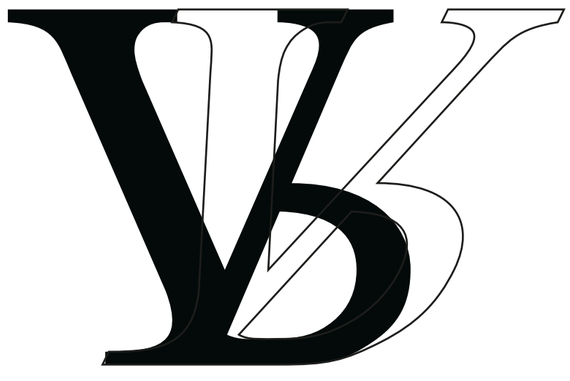

Vozi Misko
Zorica Marković

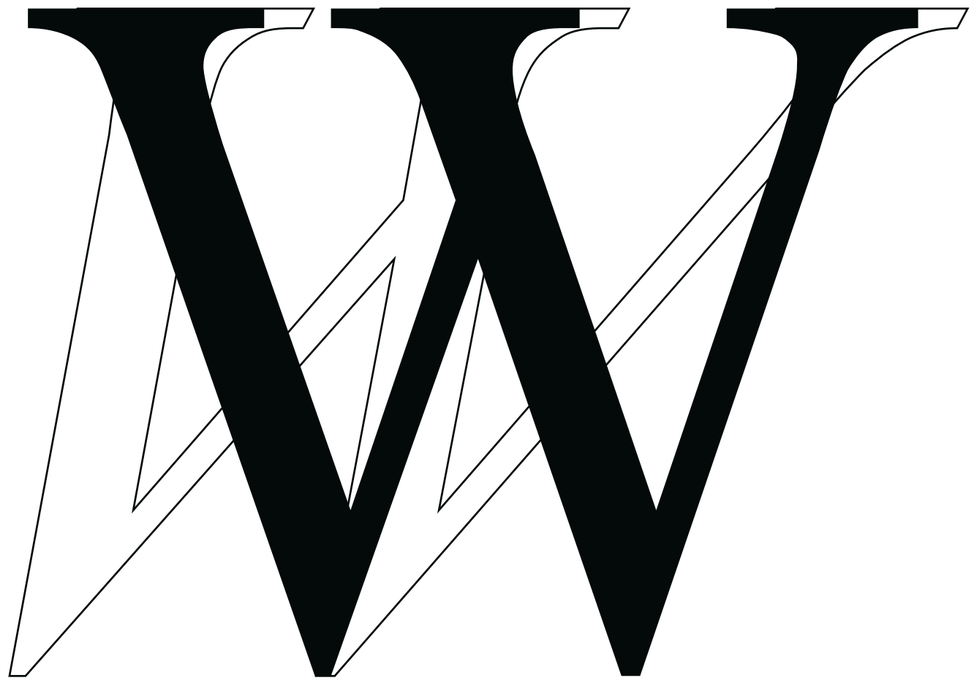
Ѣлуґ҃т

VLUCHTENDE MENSEN DIE VALLEN EN OPSTAAN

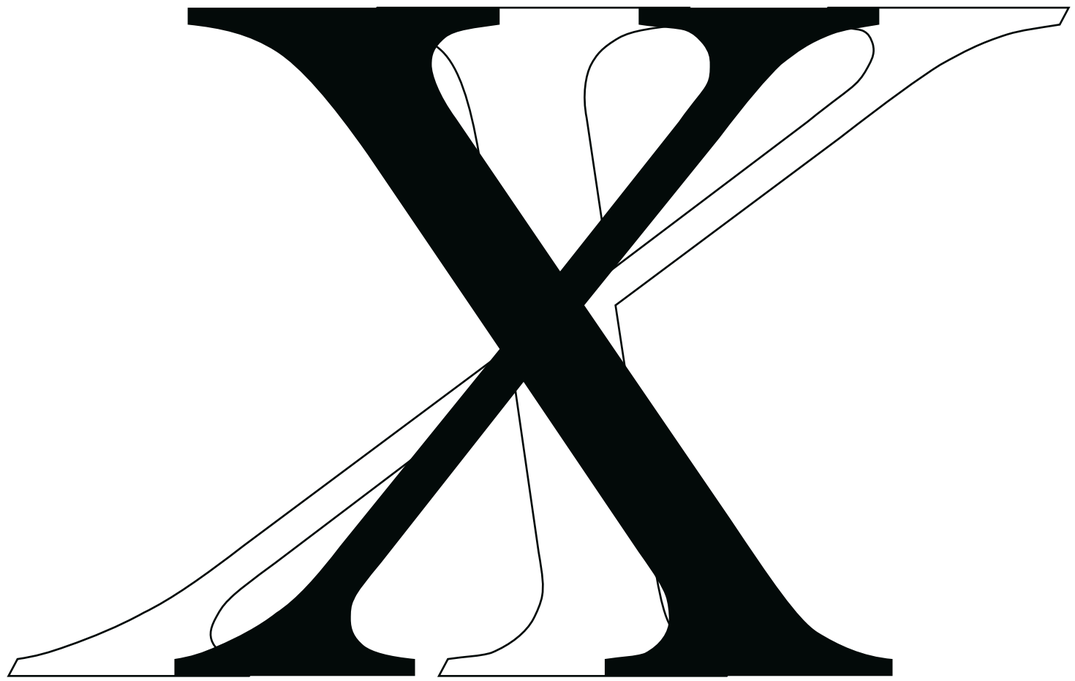
Weɾɛɾlɗ

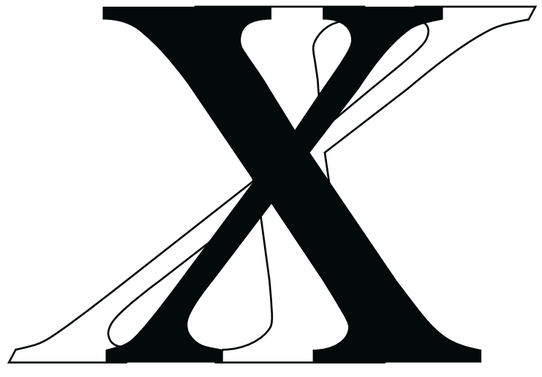
WANNEER WORD IK ERKEND?
WESTEN

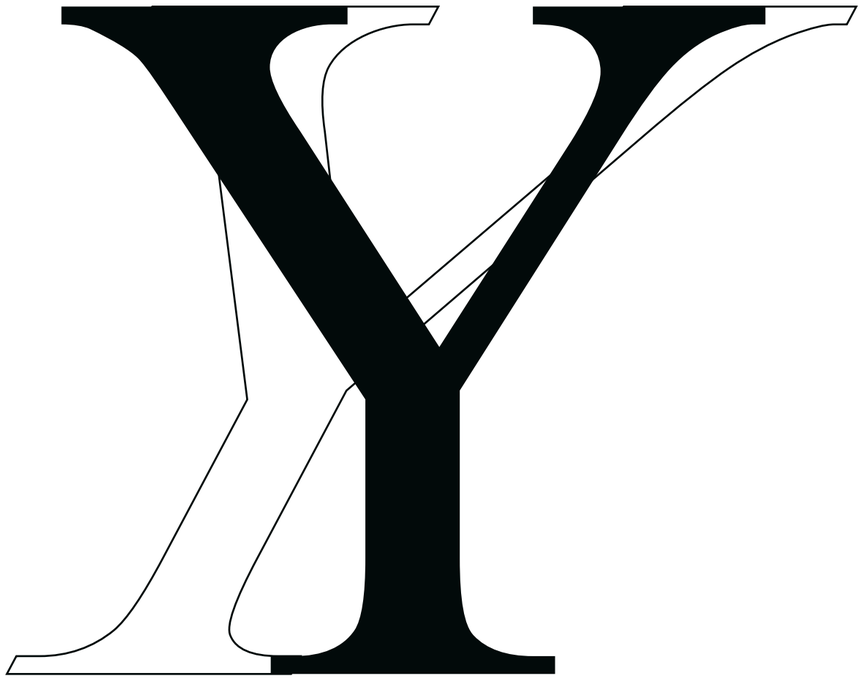
Хепоɗобйе

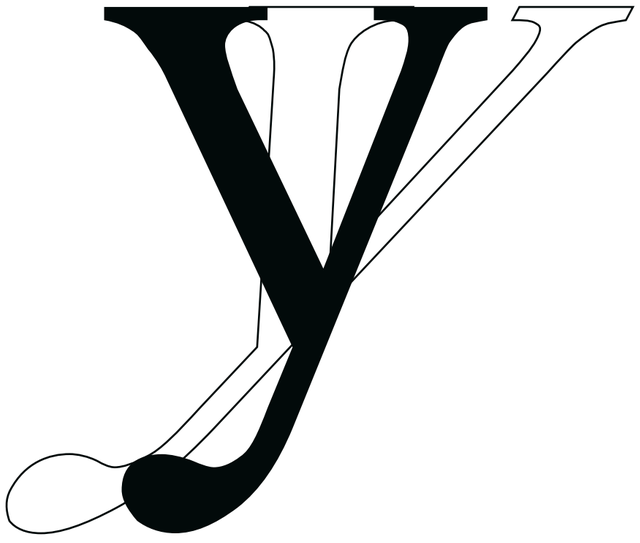
XENOI

Yoghyrt

Y

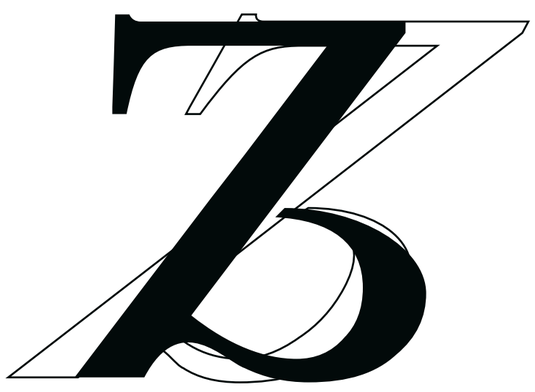

Zeleno
Luna

Zelлйk

ZON ZIEN ZAKKEN IN DE ZEE
HEEL MOOI

Nn Oo Pp Qq Rr Ss

Ээ Оо Тт Оо Ъъ

Jj Kk Ll Mm

Тт Уу Ўў Фф Хх Цц Чч Шш Щщ Ъъ Ыы Ьь Ээ Юю Яя

Ff Gg Hh Ии Jj

Аа Бб Сс Дд Ее

Ww Xx Yy Zz

DEEL

Glans
en glorie
Kunst van de Russisch
orthodoxe kerk
19.03.2011–16.09.2011
HERMITAGE AMSTERDAM

Genk

45 M
a GENK
ijkweg

Bessemer
Bessemer
ADVERTEER HIER!
YOU OUTDOOR
INFO@YOUOUTDOOR.BE
03 242 82 50
Scan deze QR-code
Zo ontdek je

Zutendaal
50

Lanaken
Molenbergstraat

WIJ STEKEN
ZOMAAR
OVER

Rode Kruis
Vlaanderen
Opvangcentrum
Lanaken
101
INGANG
PARKING
LEVERANCIERS KEUKEN

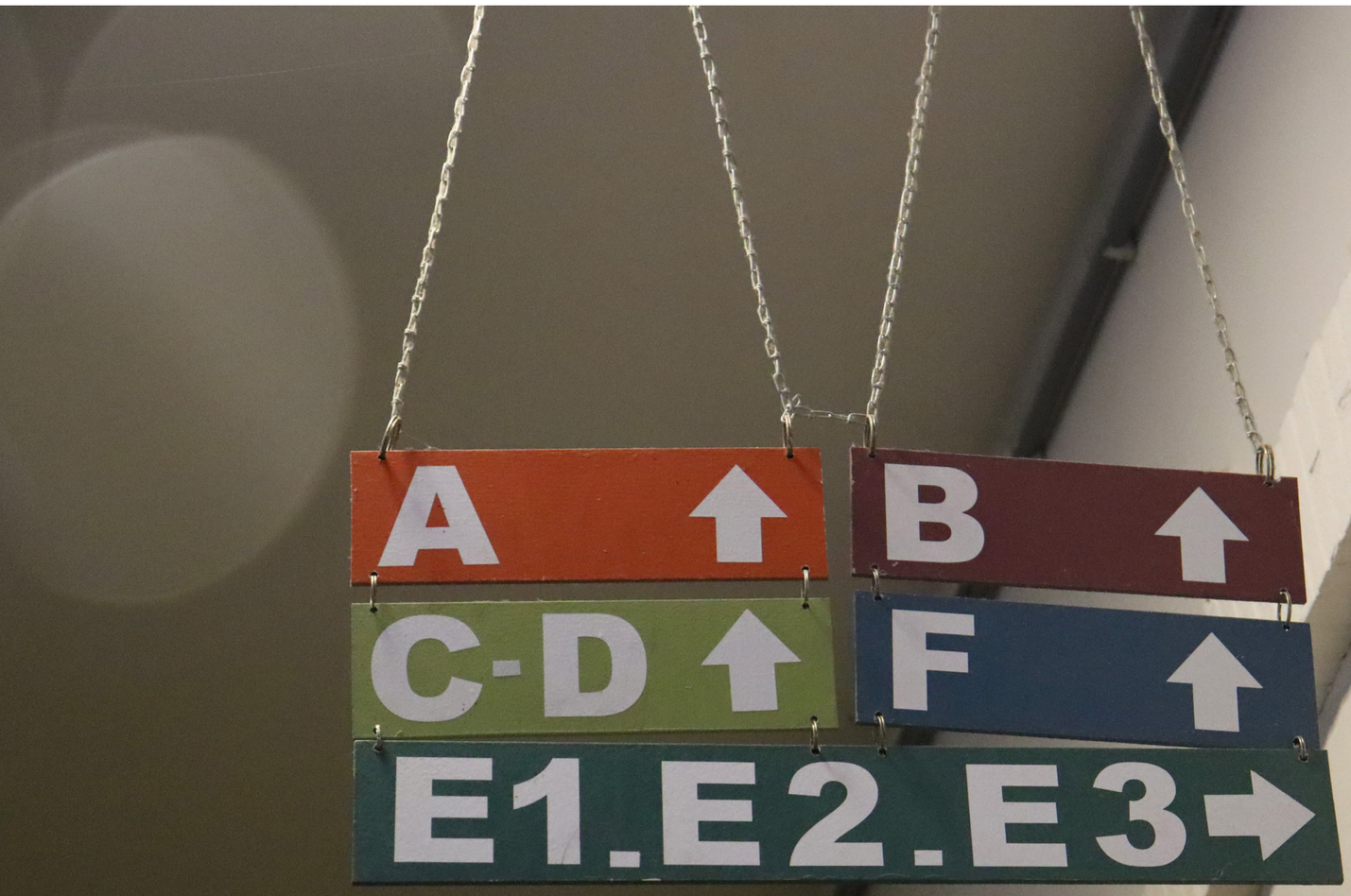

Rod
Vlaan is

Rode Kruis
Vlaanderen
Opvangcentrum
Lanaken
NO ENTRY

INGANG

E.1.2.3
E.008
E0

A
B
C-D
F
E1.E2.E3

01R

E
209

E113

SEVERIN
SEVERIN

Miele
Miele
Miele
Miele
1
2
3
Miele
Miele

B
A
F
C·D

BOETIEK

ACTION
www.action.com

21
23
24
25
29
27

Towards a more integrated migration policy, made possible by the AMIF
Information about the asylum procedure
for asylum seekers
www.asyluminbelgium.be
Informatie over de asielprocedure
Information sur la procédure d'asile
Información sobre el procedimiento de asilo
Macluumaad ku saabsan habsocodka magangelyo
ሓበሬታ ብዛዕባ መስርሕ ምሕታት ዑቕባ
معلومات حول إجراءات اللجوء
اطلاعات درمورد روند پناهندگی
د پناه غوښتنې د کړنالرې په اړه معلومات
Text
Video
Audio
.be

